

உதவட்டு நினைவு

75 ஆண்டு நிற௱வு விழா
மலர்

1904 - 1979

பகுமை

10—2—1980

With Best Compliments from :

इंडियन बैंक
Indian Bank

(Helps Build your fortune)

முகவுரை

பகுப்பின் உகவடின் தினாவாயை ஏற்றுக்கூடுதல் நிறைவீரரை மாணவரை வெளியிடும் இந்நாள் ஒரு நன்றான். ஒரு பொன் நாள் இச்சமயத்தில் நிரும்புறையில் வரலாற்று முக்கியம் வாய்ந்த இரு நிகழ்ச்சிகளை நாம் நினைத்தல் வேண்டும் அவற்றுள் ஒன்று ஓரோப்பாவின் மூதல் நிகழ்வுகளையில் வீதியால் வரலாறு (அப்போஸ்தலர் 16 : 1 - 15 காண்க, பிற்பொருளாக வரலாற்று முக்கியம் படைத்த நிகழ்ச்சி முதன் முதலாக நடந்த எருசேலம் மாநாடு என்பதாகும்). இதைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் 15 ஆம் அதிகாரத்தில் காண்க வீதியாள் புறச் சாதிக் கிறிஸ்தவள். பவுல் புறச் சாதிகளை ஆண்டவர் சபையில் சேர்த்து வந்தார். ஆனால் மோசே விதித்தபடி புறச்சாதிக் கிறிஸ்தவர்களும் விருத்த சேதனம் பண்ணப்பட வேண்டும் என்று ஆதி யூதக்கிறிஸ்தவர் கட்டாயப்படுத்தினர். ஆனால் ஆண்டவர் சகோதரன் யாக்கோபு தலைமையில் எருசலையில் நடந்த முதல் மாநாட்டில் புறச் சாதியார் விருத்த சேதனம் பண்ணப்படத் தேவையில்லை என்ற தீர்மானம் நிறைவேறினது. எனவே மேனுட்டு மிடினெரிகள் வாயிலாக நாம் ஆண்டவரை அறிந்தோம் எருசலேம் மாநாட்டுத் தீர்மானம் காரணமாக புறச்சாதியாராகிய நாம் விருத்தசேதனத்திலிருந்து விடுதலையும் பெற்றேன். இவை இரண்டு நிகழ்ச்சிகளுக்காக நாம் புனித பவுலுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம் வீதியாளின் மரபினரான பேஞ்சுடு மிடினெரிகள், “நீங்கள் உலகோங்கும் போய், குவி நிருஷ்டக்குப் புதிகோங்கூதுப் பிரசங்கியுங்கள்” என்ற ஆண்டவர் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு, தட்பவெப்பம், இனம், நிறம், மொழி, வழக்க பழக்கம் முதலிய வேறுபாடுகளால் ஏற்பட்ட இன்னல், இடையூறு முதலியவற்றைப் பொருட்படுத்தாது. ஆரூயிரம், பத்தாயிரம் கைலகளுக்கப்பாலிருந்து மாதகணக்கில் திறந்த பாய்மரக் கப்பலில் கடவில் பயணம் செய்து, செந்தமிழ் நாடென்னும் நந்தமிழ் நாட்டின் திலகமான மதுரைச் சீமைக்கு வந்து திக்கெட்டும் கீர்த்தியும் சீர்த்தியும் பெற்ற பசுமலையைத் தம் செயலகமாய்க் கொண்டு அமெரிக்கன் மதுரை மிடினை நிறுவிய மிடினெரிகளின் தியாகத்தை என்னென்று சொல்வோம். அப்புனிதர்கள் பகுமலையில் எழுப்பிய திருக்கோயில்கள் இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று பசுமலை அடிவாரத்தில் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு வடக்கே உள்ள பழையகோவில். சபையார் எண்ணிக்கை பெருகிய மின்னர் அருள்திரு. ஜம்புரோ ஜெயர் முயற்சியாலும் சபையார் முயற்சியாலும் உவைட்டின் என்ற அமெரிக்க வள்ளுவின் பேருதலையாலும் கட்டப்பட்டு இப்போது புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ள திருக்கோவில் மற்றெருள்ளுகும். அவ்வமெரிக்க வள்ளல் செமினெரிக்கும் நிரந்தர நிதியாக பத்தாயிரம் டாலர் (இப்போது எண்பதாயிரம் ரூபாய்) தந்து, இத்திருக் கோயில் கட்டி முடிந்த உடனே இறந்துபோனார். எனவே அவரது பெயரால் இவ்வாலயம் உவைட்டின் நினைவாலயம் என்றாலுமக்கப்படுகிறது.

இவ்விரு மலைகள், சாதிவெறி, சமயவெறி, அறியாமை, மூடநயபிக்கை முதலிய தீய சக்திகளால் அன்றைய மிடினெரிகள் என்ன பாடுபட்டனர் என்பதும் அன்னூர் அப்படி ஒருவாக்கிய இச்சபையின் பல்வேறு திருப்பணிகள் பற்றிய குறிப்புகளும், குறிப்பிட்ட சபைத் திருமக்கள் (The Laity) குறிப்பிட்ட சில சபைக்குருக்கள் குறிப்பிட்ட சில மிடினெரிகள் முதலியவர்கள் வரலாறுக்கும் இரத்னச் சருக்கமாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் பாகத்தை திரு. ஜான்துரராஜ் B.A.L.T. அவர்களும், சபைக்குரு உள்பட வெவ்வேறு திருப்பணி த் தலைவர்களும் எழுதியுளர். முதலாம் பாகத்தை இதன் பதிப்பாசிரியரும் தாம் அறிந்தவரை எழுதி யுள்ளார். இவ்வரலாற்றில் எப்பெரியார் பேரேனும் விடப்பட்டிருப்பின் மன்னிக்கவும். அத்தகைய பெரியார் பெயர்கள் அங்கு நிச்சயமாக, அழியாத ஜீவ புத்தகத்தில் பொன்னெழுத்துக்களால் தீட்டப் பட்டிருக்கும் என்று உறுதியாய் நம்புகிறோம்.

ஆகதி மிட்டனெரிகள் பகுமலையில் ஏற்படுத்திய பல நிறுவனங்களையும், 1915 இல் வருஷை தந்து, பார்வையிட்ட மாண்புமிகு சென்னை கவர்னர் திரு பொன்டன்டு துரை அவர்கள் பார்வையாளர் புத்தகத்தில் கீழ்வருமாறு எழுதியிருக்கின்றார்கள்:

The Madras Presidency has cause to be grateful to the men and women who for more now than three Generations have given their lives to the building and maintaining of this splendid centre of christian influence and training which seems to be going from strength to strength in every one of its many branches of work. It has been a true pleasure to pay this visit and to have the opportunity of offering my heartiest good wishes for the realization of all the hopes and aspirations which are cherished here and by all those who have at heart the welfare of this great work.

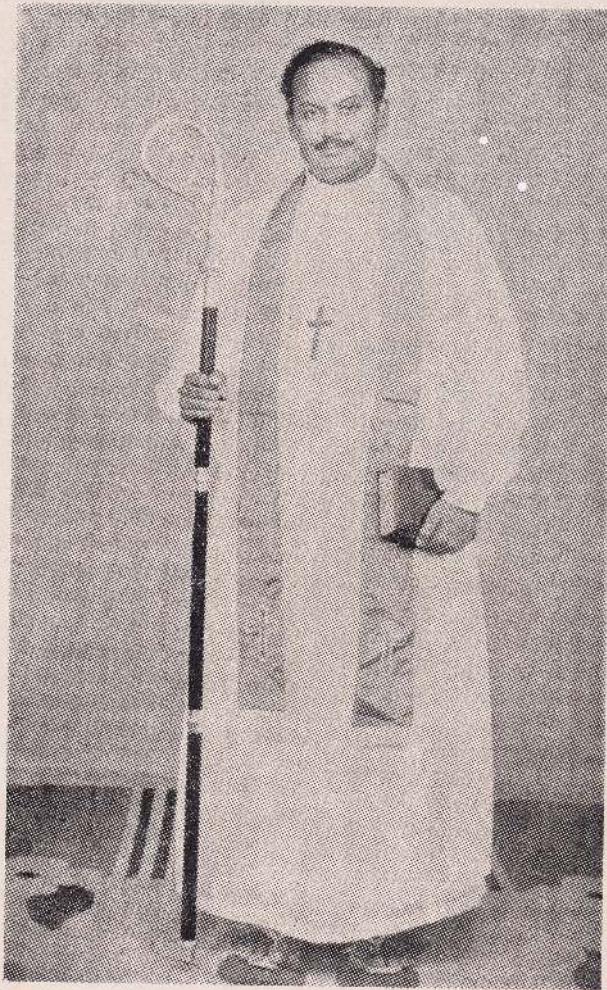
(Signed) PENTLAND

Governor of Madras

(from the eightieth Annual Report of work of the Mission in 1816.)

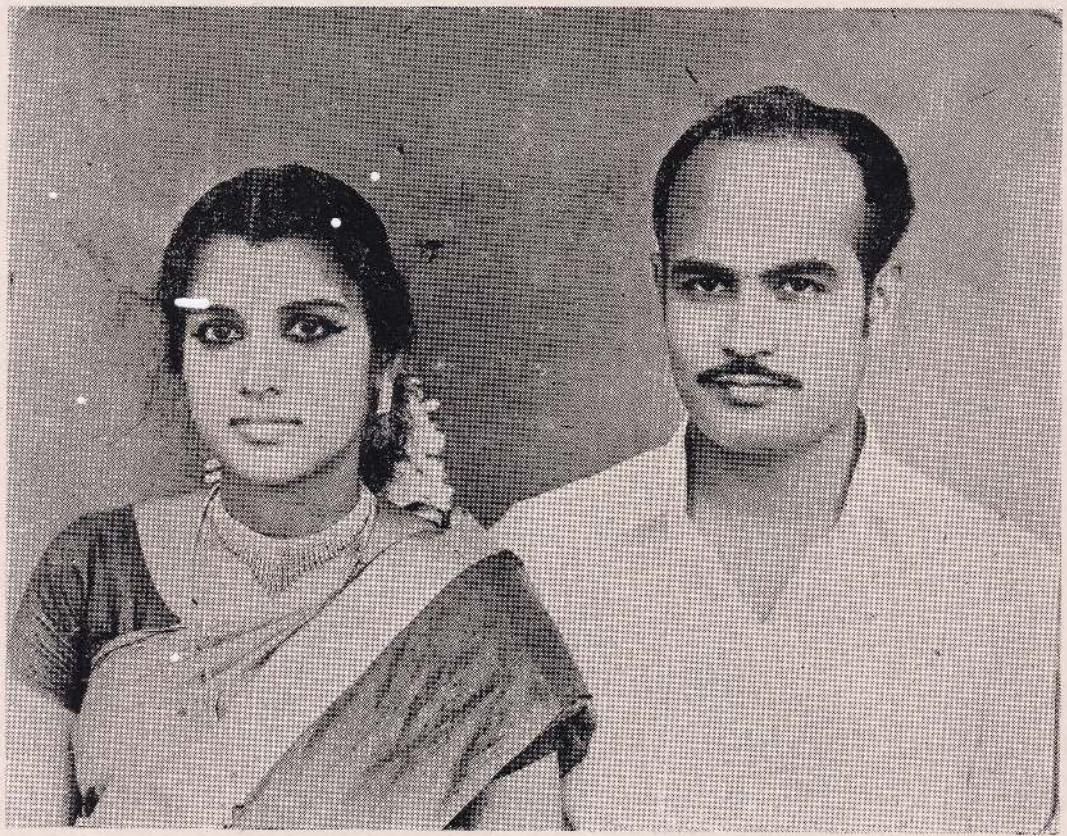
குறுகிய காலத்தில். நூற்றுக்கு மேலான பக்கங்களை, திருத்தமற்ற எழுத்துக் கும்பல் களாயிருந்த கையேடுகளை வளப்படுத்தி, அச்சக் கோத்து, இரவும் பகலும் ஓய்வு உறக்கமின்றி கண்ணுக்கினிய, சிந்தைக்கினிய, செவ்விதமாக வடித்து, இந்தப் பகுமலை ஓயிட்டின் நினைவாலய எழுபத்தைந்தாண்டு நிறைவு விழா மலை வெளியிட, உதவி செய்த மதுரை - முகவை திரு மண்டல லினாக்ஸ் அச்சக இயக்குநர், கணகாணிப்பாளர், எழுத்தர்கள், அச்சுப்படிப்பார்வையாளர் (Proof Reader) அச்சுக்கப் பணியாளர், வாயில் காப்போர், அனைவருக்கும், பகுமலைத் திருச்சபையாருடைய சார்பிலும், பாஸ்டரேற் குழுவினர் சார்பிலும், விடாக் குழுவினர் சார்பிலும் நன்றி செலுத்துவின்றோம். இவ்வச்சகம் இன்னும் எழில்மிக்க பொலிவுடன் விளங்குமாறு இன்றைன் அருள் செய்வாராக.

இவ்வரிய வாய்ப்பினை எமக்களித்த பகுமலைத் திருச்சபைக்கு எமது நன்றி.

மதுரை - முகவை மூன்றாம் பேராயர்
அருட்பெருந்திரு டாக்டர் D. போத்திராஜனு
அவர்கள்

தமிழக உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்
மாண்புமிகு திரு. K. காளிமுத்து
திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து அம்மையார்

பசுமலை உவௌட்டுன் நிலைவாலய
எழுபத்தெட்டாண்டு நிறைவு விழா மற்று
வாழ்த்துரைகள்

RAJ BHAVAN
MADRAS - 600 022
2-2-1980

MESSAGE

I am glad to know that Pasumalai Pastorate will celebrate its 75th Anniversary from the 2nd to 10th February, 1980 and that it is proposed to start a community centre to mark the occasion.

I wish the celebration every success.

Prabhudas B. PATWARI
(GOVERNOR OF TAMIL NADU)

Phone. 26102

THE CHURCH OF SOUTH INDIA

TIRUCHIRAPALLI-TANJAVUR DIOCESE

"Servants of the Servant Lord"

RT. REV. SOLOMON DORAISAWMY
BISHOP
MANAGER OF ALL DIOCESAN SCHOOLS
& MODERATOR, CSI.

P. BOX 31.
8, RACQUET COURT LANE,
TIRUCHIRAPALLI-620001
SOUTH INDIA.

Dated : 19th Jan, '80.

GREETINGS

I hear with great joy that the Pasumalai Pastorate Committee is celebrating the Platinum Jubilee of their Church 'Whitin Memorial Church' from the 2nd to the 10th February, 1980.

The 80's seem to be years of jubilee celebrations of the Churches and Missions in South India. The year of the jubilee is something very great, whether it is silver, gold or platinum. It is a land mark in the history of our Church that we should look back and assess for ourselves and rejoice in the fact how the living Lord has been guiding, empowering and using the Church for the extension of His kingdom.

I am sure as you look back you have to thank the Lord for many of the blessings, such as the number of people who have had the blessing of forgiveness through the various activities of the Church including preaching and Holy Communion service. There should have been hundreds of children baptized, many young people confirmed and several people called for full time service etc. in the Church.

May the Lord bless your celebrations and give you a new vision, a new courage and faith for taking the word of God to the unreached people as that is the only Commandment that our Lord had given to us to carry out.

With my best wishes and prayers,

Yours sincerely,
(SOLOMON DORAISAWMY)
Bishop & Moderator, CSI.

அவரோ (கிரிஸ்குவே) சபையாகிய சரித்திர்ரூப் தலைவரவர். கொலேர் 1 : 18

உலைட்டின் நினைவாலயத்தைக் கட்டி எழுபத்தைத்தாவது ஆண்டைக் கொண்டா இம் பக்மலைத் திருச்சபையினரை, திருச்சபை வின் நாயகராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் வாழ்த்துகின்றேன்.

தமிழ் நாட்டின் எல்லாத் திருச்சபையினரும் பக்மலையை அறிந்தே இருக்கின்றனர்— அங்கு வருடந்தொறும் தடத்து வருகின்ற “தெய்வீக அன்பி நிருக்காட்சியே” அதற்குக் காரணம் எனலாம் பக்மலை என்றால் மக்கள் நினைவில் முதலில் இடம் பெறுவது இந்தத் தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சி தான் இதில் பங்கேற்று நடிப்போரில் பெரும் பாலோர் பக்மலைத் திருச்சபையின் அங்கத்தினர் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை ஆகவே இத்திருச்சபை தாலந்து பெற்ற திருச்சபை என்பதில் ஜெயமில்லை. தாலந்து பெற்ற சபை மட்டுமல்ல தயானத் தன்மை கொண்ட திருச்சபையுமாய் இருக்கிறது. பல முறை இச்சபையைச் சந்தித்து ஊழியங்கள் நடத்திய நானே இதற்கு சாட்சி. இச்சபைக் காக என் தேவனை ஸ் டே டாத் தரி த் து,

திருச்சபையினரையும் பாராட்டுகின்றேன். நான் மாத்திரம் அல்ல வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் வழித்தோன்றலாம் வந்த என் முன்னோரான பல சாஸ்திரிமாரும் இப்பக்மலைத் திருச்சபையைச் சந்தித்து ஊழியத்தைச் செய்ததுண்டு. ஆகவே பக்மலை திருச்சபைக்கும் சாஸ்திரியாருக்கும் அந்நாள் முதலாம் ஒரு தொடர்பு உண்டு.

எழுபத்தைத்து வருடத்தின் முடிவை மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடும் உங்களுக்கு, வேதம் திருச்சபைக்குச் சொல்லும் ஆலோசனையை இங்கு நினைப்புட்ட விரும்புகின்றேன்.

சபையைப் பரிசுத்தப்படுத்துங்கள் “யோவேல் 2 : 16”

சபையை அச்சை பண்ணுதிருங்கள் “1 கொரி 11 : 22”

சபைக்கு இடறலற்றவர்களாம் இருங்கள் “1 கொரி 10 : 33”

சபை கட்டி வருதலை விட்டுவிடாதிருங்கள் “எபிரேயர் 10 : 25”

கர்த்தராகிய இயேசு தாமே திருச்சபையாராகிய உங்களைத் தனித் தனியாகவும், குடும்பமாகவும், சபையாகவும், சமுதாயமாகவும் ஆசீர்வதிப்பாராக வாழ்க இயேசுவின் நாமம் — வளர்க மெய்த் திருச்சபை, வருக அவரது இராச்சியம்.

இயேசுவின் இலையாரிசை நாமத்தில், உங்களை வாழ்ந்தி நிறும், அவையின்ஜம்பியர் :

பா. வே. சாஸ்திரியார்.

கர. காலிமுத்து,
வி. எனாட் சித்துறை அமைச்சர்

தக்கைமலை
சென்னை-500 009,

தேதி 2—2—1980

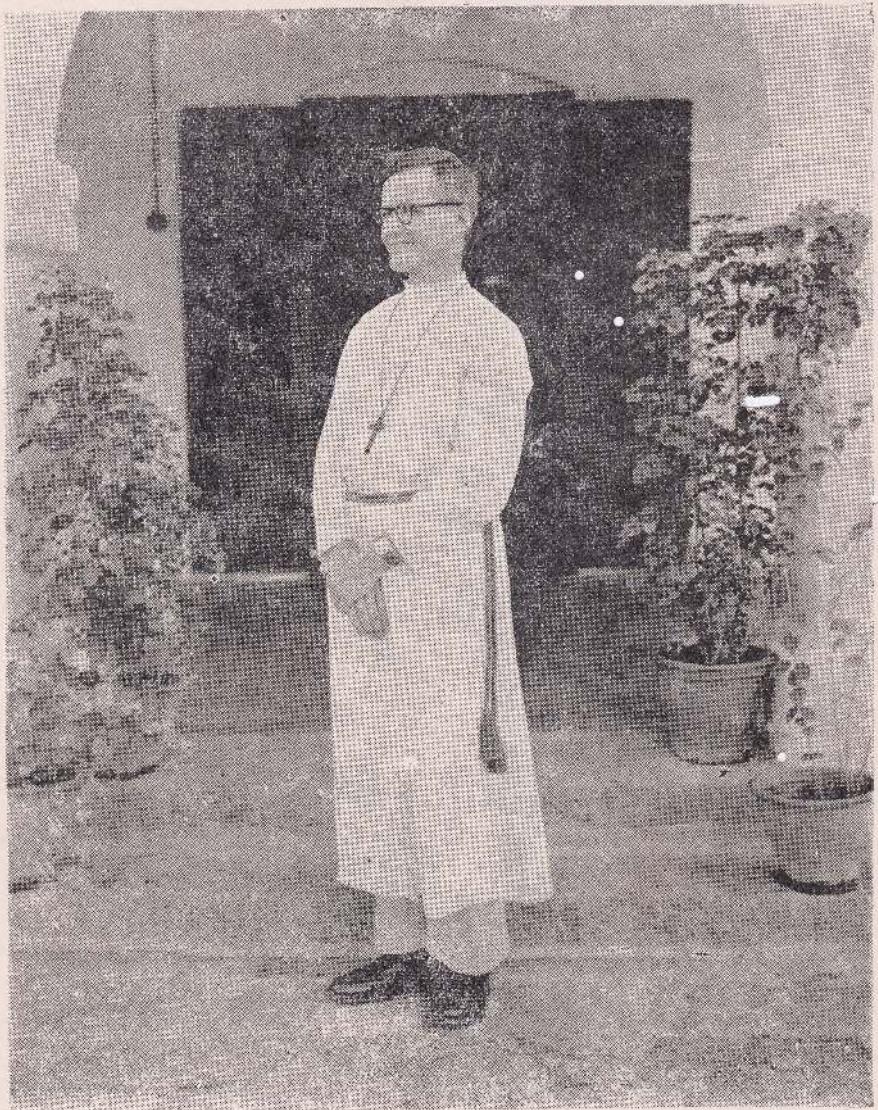
MESSAGE

I am happy to join the Congregation of the Pasumalai Whitin Memorial Church in offering my grateful thanks to God on the occasion of the 75th Anniversary of this renowned Church. May His Holy name be remembered for ever!

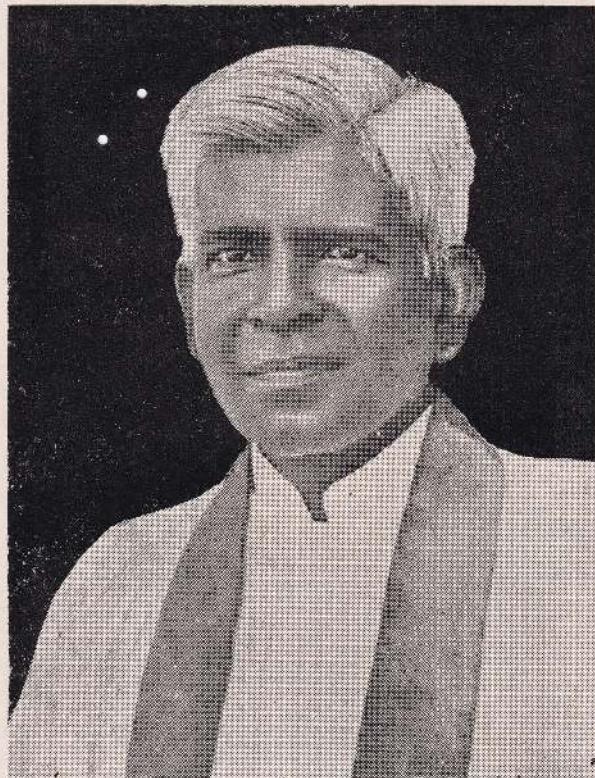
I wish every member of the Pasumalai Congregation God's blessings and peace.

(K. KALIMUTHU)

MINISTER FOR LOCAL ADMINISTRATION

மதுரை - இராமநாதபுரம் திருமண்டல
முதற் பேராயர்
அருட்பெருந்திரு. வெஸ்லி நியூபிகின் அவர்கள்
1947 – 1959

Rev. J. தங்கையா

பசுமைல் குருவானவர்

DIOCESE OF MADURA AND RAMNAD
THE CHURCH OF SOUTH INDIA

THE RT. REV. DR. D. POTHIRAJULU,
BISHOP

PHONE NO. 23632
BISHOP'S RESIDENCE
CHURCH OF THE
DIVINE PATIENCE,
RAILWAY COLONY,
MADRASI- 625 010.

9—1—1980

**Bishop's Message to Platinum Jubilee
of the "Whitin Memorial Church" at Pasumalai.**

We bring to you the Lord's richest blessings as you celebrate the great missionary tradition embedded in and proclaimed by the Whitin Memorial Church over the years and through generations of worship, witness and service.

May God pour out His Holy Spirit that the Church may grow from strength to strength in perfect obedience to Jesus Christ, the Lord

(Sd.) **POTHIRAJULU,**
Bishop,
Madurai and Ramnad Diocese.

தாம்பரம்
ஜூன் வரி 24, 1980

உவைடினி நினைவு ஆலயம், பக்யலீ.
75 ஆம் ஆண்டு யூபிளி கொண்டாட்டம்
வாழ்த்துப் செய்தி

தென் இந்தியத் திருச்சபை பக்யலீ, உவைடினி நினைவு ஆலயத்தின் 75 ஆம் ஆண்டு யூபிளி கொண்டாட்டம் இருப்பதைக் கேள்வியற்ற மிகச் சமிழ்ச்சீயடைக்கிறேன். சபைப் போதகர் அவர்களுக்கும், சபை மூப்பர்களுக்கும், சபை மக்களுக்கும் என் வாழ்த்துத்தையும் வணக்கத்தையும் அன்புடன் அளிக்கின்றேன்.

ஆண்டவர் இயேசுவின் கிருபையால் அமிர்க்கன் மிஷனரிப் போதகர் கள் ஆண்டவரின் பணிக்காகத் தெரிந்து கொண்டது. பக்யலீச் சபை என்னாம், இவ்வாய்ப்பைப் பெற்ற பணியாளின் பொறுப்பு ஏசாயா 42 : 7 இல் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. “உம்மை ஜாதிகளுக்கு ஒளியாக வைக்கிறேன்”.

இந்த யூபிளி ஆண்டினி நினைவாகவும், ஆண்டவரின் அழைப்பாகவும், வீரம்பல், செவல்பட்டி, ஹெலேவெலிஸ் பாஸ்ட்ரேட்களைப் போன்ற ஒரு சீராமப் பாஸ்ட்ரேட்டை ஆதரிக்கும் பொறுப்பை பக்யலீச் சபை ஏற்றுக் கொண்டால், ஆண்டவருக்கு மகிழையாய் இருக்கும்.

ஆண்டவர் கிறிஸ்து இயேசுவின் கிருபை உங்களுடன் இருப்பதாக.

ஐராஜ் தேவதாஸ்,
அத்தியட்சர் (ஐய்வு பெற்றவர்)

BISHOP LESSLIE NEWBIGIN

15 Fox Hill,
Birmingham B-29 4 AG,
ENGLAND.

MESSAGE

I have great pleasure in sending warm greetings and congratulations to the Pasumalai congregation on the occasion of the Platinum Jubilee of the Whitin Memorial Church. This is indeed a great occasion, not only in the life of the Pasumalai congregation but in the wider life of the Church in South India, to which Pasumalai has contributed so much. I pray that God's rich blessing may rest upon the congregation and upon the whole of your worship, work and witness during the coming years.

LESSLIE NEWBIGIN,
Bishop.

P. C. CYRIAC, I.A.S.,
DISTRICT COLLECTOR.

1—2—1980

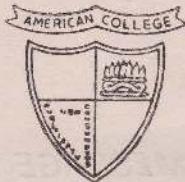
MESSAGE

I am happy to learn that the Pasumalai Pastorate is celebrating its 75th year now. My felicitations to the Pastor and the Parishioners of Pasumalai Church. It is indeed noteworthy that Pastorate is using its funds for useful purposes like building of Community Centres instead of using the same on mere celebrations.

All the best.

(Sd.) P. C. CYRIAC,
Collector, Madurai.

P. T. CHELLAPPA, B.A., M.Sc.,
PRINCIPAL & SECRETARY,

THE AMERICAN COLLEGE,
MADURAI-625002, INDIA.
PHONE: 23105.

11-1-1980

The Rev. J. THANGIAH, M.A., B.D.,
PASTORATE CHAIRMAN,
PASUMALAI PASTORATE,
MADURAI - 625 004

Dear Pastor,

I am very pleased to know that Pasumalai Pastorate has decided to celebrate the Platinum Jubilee of Whitin Memorial Church from 2nd to 10th February, 1980.

I remember with gratitude my boygood days shaped and moulded by activitities centred arround the

church. As a regular student of Sunday School from 1929 to 1938, at Pasumalai and as a member of the choir under the able leadership of Mr. Ponniah, I was brought up in the best christian traditions and background.

The church today more than at any other time is expected to play greater and effective role in the training of our children and youth by meaningful and attractive programmes so that our children may grow as the pillars of the church and face all challenges with courage and conviction.

The power of God is always there and let us seek it and use it.

With best wishes,

Yours sincerely,

P. T. CHELLAPPA

பசுமைல் பாஸ்ட்ரேட் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் :

(டிசம்பர் 1978 முதல்)

அருள்திரு ஜே. தங்கையா
,, D.R. எம்ஸ்
,, ஆர்தர் லாலி
,, W. பால்ராஜ் சுவாமிதாஸ்
திரு M. S. வாஷ்பரன் (செயலர்)
,, ஜேம்ஸ் ஜேக்கப் (நிதியாளர்)
,, P.R. தாமஸ்
,, கிறிஸ்டோபர் சால்மண்ட்
,, J.S.J. விக்டர்
,, A. செல்வராஜ்
,, S. ஆசீர்வாதம்
,, J. சாமுவேல் ராஜ் ஜான்
,, T.P. ஜெகநாதன்
,, ஹென்றி உல்சன்
,, மார்த்தாண்டம் தாமஸ்
,, டாக்டர் K.R. தேவதாஸ்
,, A. வெங்கடசாமி
திருமதி. டேய்சிபால்
,, ரெஜினீ தேவரத்தினம்

விழாக் குழு

அருள் திரு. J. தங்கையா
 திரு. M. S. வாஷ்பரண், (செயலர்)
 ,, ஜேம்ஸ் ஜேக்கப் (பொருளாளர்)
 ,, I. சாமுவேல் ராஜ்
 ,, J. S. J. விக்டர்
 திருமதி பெய்சி பால்
 அருள் திரு. W. R. பால்ராஜ்
 திரு. S. அல்பிரட் பிட்டர்
 ,, V. ஜெயராஜ்
 ,, V. P. K. சுந்தரம்
 ,, சாம் பெஞ்சமின்
 ,, கிறிஸ்டோபர் சால்மன்ட்

இனைவு மலர்க் குழு

அருள் திரு. J. தங்கையா
 திரு. M. S. வாஷ்பரண் (செயலர்)
 ,, ஜேம்ஸ் ஜேக்கப் (பொருளாளர்)
 ,, V. P. K. சுந்தரம்
 ,, ஜான் துரைராஜ்
 ,, V. ஜெயராஜ் (பதிப்பாசிரியர்)
 ,, P. R. தாமஸ்
 ,, கிறிஸ்டோபர் சால்மன்ட்
 ,, I. சாம் பெஞ்சமின்
 ,, ஜான் துரைராஜ்
 ,, J. S. J. விக்டர்
 Mrs. ரெஜினீ தேவரத்தினம்
 ,, பெய்சி பால்

பகுமலை ஒயிட்டின் நினைவாலய எழுபத்தைந்தாண்டு
நிறைவு விழா மற்று

முதற்பாகம்

வி. ஜெயராஜ், B.A., B.T., L.Th.

இராகம் : ஆனந்த ஸார்வி

தாளம் : அ.^{கி}

சிறப்புப் பாடல்கள்

பாடல்வி

உலகுக் கொளி வீசவே உன்னத தேவன் தந்த
ஒயிட்டின் நினைவாலயம் — வாழ்க (2)

அஹிப்பில்வி

பலகலையும் பெருகும் பகுமலைத் திருச்சபையே
பரம்பொருளை இங்கு பக்தியாய்த் தொழுது வாழ்க (2)

க்ராஸ்கள்

பகுமலை அடிவாரத்தில் பலத்த வாணம் வெட்டினார்
பழைய கோயிலைப் பக்தன் ட்ரேசிதுரை கட்டினார்
இசைபெருகும் கிறிஸ்து ஏசுஜெயக்கொடி நட்டினார்
எண்டிசையும்கினிஸ்துசெய்தி எட்டிடப்பறை கொட்டினார் (2)

2

ஐம்புரோ துரையவரின் தளரா முயற்சி யாலே
தாராள மனம் படைத்த ஓயிட்டின் தந்த பொருளாலே
நம்பெருமான் ஏசுநாதர் நல்ல செய்தி உலகின் மேலே
நானும் ஒனிருது பர் துருவநட்சத்திரம் போலே (2)

3

இந்த ஆலயம்கட்டி எழுபத்தைந்தாண்டு ஆச்ச
இடம் கொள்ளாயற் போமட்டும் சபையும் பெருகிப் போக்க
இந்தக் கோவிலைப் பெரி தாக்குவதே எங்கும் பேச்க
இது நிறைவேற நாங்கள் ஜெபிப்பதே எங்கள் முச்சு (2)

4

அன்று மனிதனை அவனியில் அவ தரித்தார்
அவனி இரட்சிக்கப்பட ஆழ்ந்த திட்டம் உரைத்தார்
இன்றவர் உடலாகிய இன்பத்திருச்சபை அமைத்தார்
எங்கும் நற்செய்தி சொல்க என்று நமக்கே பணித்தார் (2)

இராகம் : காம்போதி

தாவம் : ருபகம்

ஆயிரத்தொளாயிரத்து நாலு முதலாய் ஓயிட்டின்
அன்பளிப்பின் ஆஸயத்தில் ஆண்டவன் உமைத் தொழுவே
நீ யிரக்கம் செய்ததற்காய் நின்னை என்றும் போற்றுகின்றேம்
தீந்ய பசுமலைச் சபையின் நீண்டதொன்றை ஆசி செய்க

2

வானகம் நின் சிங்காசனம் மன்னகம் நின் பாதபடி
மாண்பு மிகும் தெய்வம் உம்மை மன்னும் வின்னும் கொண்டிடாத்த
ஞானமுடன் இதன் வாயிலாய் நற்செய்தி யாம் பரப்பிட
ஞாலத்தில் உப்பாய் ஒளியாய் நடந்தீட ஆசி செய்க

3

ஏத்துரயிரும் மைல் கடந்து பாய் மரக்கப்பலில் வந்து
பனிமழூயில் நீண்ந்து பலமினியால் மெலிந்து
சத்திரம் சாவடி இல்லாத தரை வழியாய் நடந்து
சத்தியத்தைச் சொல்ல வந்தார் தாழ்மை மிக்க மிஷ்னெரிகள்

4

சாதிவெறி சமயவெறி தப்பித மூடநம்பிக்கை
சாற்றநும் அறியாமையும் தாண்டவம் ஆடினபோது
ஆதி சுதன் தீதகமான அற்புத்திருச்சபையை
அமெரிக்க மிஷ்னெரிகள் அமைத்தார் பசுமலையில்

5

பக்தன் சாது சுந்தர்சிங்கு பாரெல்லாம் புகழ் ககவா
பன்னரும் கடவள் துதர் பலின் நற்செய்தி கேட்ட
எத்திக்கும் புகழ் பசுவும் இன்பப் பசுமலைச் சபையே
இன்றைக்கு உண்டுதிலை என்னவென்று சிந்திப்பாடிய

24—1—1980

வீ. ஜெ.

இராகம் தொகணம் : - (சீர் திரியேக வஸ்தே நமோ) தாளம்—ஆற்

பல்லி

ஒழிட்டி ன் நினைவாலயம் வாழ்க வாழ்க — நம
உயர் பக்மலீசு சபை வாழ்க வாழ்க

(ஓ)

அனுபவிஸ்தி

அயற்கியில்லாதுமூத்த அன்பர் அனைவரும் வாழ்க
ஆலயத்தைப் புதுப்பித்த அன்பர் அனைவரும் வாழ்க

(ஓ)

ஏனால்

நன்கொடை அனித்த நன்பர் வாழ்க வாழ்க — இலத
நடத்தும் பாஸ்டரேந் குழு நானும் வாழ்க
இன்கவி இன்னிசொபாடும் இன்பப் பாடகரே வாழ்க
இங்கித மிகும் குருக்கள் கோயில் பிள்ளையுமே வாழ்க

2

திருக்கோயில் திருப்பணி வாழ்க வாழ்க — நல்ல
சீரமைப்புத் திட்டம்பல தீட்டி வாழ்க
உருக்கமுடன் ஏழைகட்ட குதவும் திட்டங்கள் வாழ்க
ஒற்றுமையுடன் புரியும் ஊழியங்கள் வாழ்க வாழ்க

(ஓ)

3

எழுபத்தைத்தாண்டு விழா கொண்டாடும் இந்தாள் — நமக்
கெல்லோருக்கும் இன்பம்தரும் இனிய நன்னாள்
முழுப் பக்தியுடன் நூலே முற்றும்பாள் பின்னே செல்வோம்.
முந்தி அவரே பணித்த முக்கிய நற்செய்தி சொல்வோம்.

(ஓ)

24-1-1980

வீ. ஜி.

1. இன்றும் அன்றும்

இன்று நாம் மாட்டு வண்டியுகத்திலிருந்து நீராவி யுகத்திற்கும், நீராவி யுகத்திலிருந்து மின்சார யுகத்திற்கும், மின்சார யுகத்திலிருந்து அனு யுகத்திற்கும், அனு யுகத்திலிருந்து வான் வெளியுகத்திற்கும் வந்திருக்கின்றோம். இவ்வுலகின் கடைசி எல்லைகளைத் தாண்டி விண் வெளிகளில் குடியேற முயன்று கொண்டிருக்கின்றோன் மனிதன்.

அனுஆற்றல் மனிதன் கண்டிராத புத்தம் புதிய ஆற்றலை மனிதனுக்குத் தந்திருக்கிறது. இவ்வனுவாற்றலால் மனிதன் இந்த உலகை ஆக்கவும் முடியும் அழிக்கவும் முடியும். ஒரே ஒரு அனு ஆயுதம் இன்றைய உலகில் இருக்கின்ற பெருநகரங்களை அழித்து விடக் கூடும். நீர்வாயுக் குண்டுகளும், நீர்வாயு இராக்கட்டுகளும் உலகில் பெருகி விட்டன. இந்த உலகையே இறுதியாக அழித்து விடக் கூடிய ஆயுதங்களான கண்டம் விட்டுக் கண்டம் சென்று தாக்கக் கூடிய ஏவுகளைகள் வல்லரசுகளால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இன்னும் இருபதாண்டுக்குள், பயணிகள் செல்லும் ஜெட் விமானங்களும், ஏவுகளை போன்ற ஊர்திகளும் இக்கால வானுர்திகளை விடப் பத்திரமாகவும், வசதி மிக்கதாகவும் செல்லக் கூடும். அவை மணிக்கு ஜூயாயிரம் மைல் வேகத்தில் செல்லும். புறப்பட்ட உடனே பல பட்டணங்களைக் கடந்து விடும் ஆற்றல் மிக்க வானுர்திகள் இருக்கும். தமிழ் மொழி பேசும் ஒருவர் தொலைபேசியின் துணையால் நியூயார்க் பட்டணத்தில் உள்ளவரிடம் தமிழில் பேசும் போது அதை உயர்தர ஆங்கிலத்தில் தொலைபேசியின் மறுமுனையில் இருப்பவர் கேட்பார். அப்படியே நியூயார்க்கிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் பதில் கொடுத்தால் அது தமிழ் மொழியில் இயந்திரத்தால் மொழி பெயர்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

ஆனால் 1834 ஆம் ஆண்டிலோ மாட்டு வண்டி தான். கடல் வழிக்குப் பாய் மரக்கப்பல் தான். ஆதி அமெரிக்கன் மிஷனெரிகள் முதலில் இலங்கையில் தமிழர் வாழ்பகுதியான யாழ்ப் பாணத்தில் அருட்செய்தி பரப்பும் பணியைத் தொடங்கினர். அதன் பின் தமிழகத்திலும் நற் செய்தி பரப்பும் பணியைத் தொடங்கி விரும்பினர். எனவே ஸ்பாஸிடிங் ஹாஸ்பிட்டர் என்ற மிஷனெரிகள் ஒரு படகு மூலம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மதுரைக்கு பயணமாயினர் ஆனால் ஒரு பலத்தகாற்றினால் படகின் திசை மாறிப் போனது. எனவே கடற்கரையிலிருந்து மதுரை வரை எழுபது மைல் தூரம் நடந்தே வந்தனர். அக்காலத்தில் நடந்து அல்லது மாட்டு வண்டியில் தான் மக்கள் போக்குவரத்து இருந்தது. வசதி படைத்தவர் பல்லக்கில் வருவர் ஆனால் அதற்கு அதிகம் செலவாகும். சென்னையிலிருந்து மதுரைக்கு ஒரே ஒரு ஆள் பல்லக்கில் வர, பல்லக்கைத் தூக்க 12 ஆட்கள் வேண்டும் தீவர்த்திக் காரணமும், ஒரு கூலியும் தேவைப்படும். 300 மைல் தூரத்தைத் தினசரி 20 மைல் வீதம் 15 நாட்களில் நடந்தே கடப்பர். அன்றையச் செலவு ரூ 87 50. ஆனால் இன்னே 14 ஆண்டுக்கு ஒரு நாளுக்குத் தலை 10 ரூ. வீதம் 15 நாளைக்கு ரூ 2100 ஆகும். (உணவுச் செலவின்றி)

அக்காலத்தில் “மதுரை பாராதவன் மாபாவி, திருச்செந்தூர் பாராதவன் தீம் பாவி” என்பது பழமொழி. எடுத்துக்காட்டாக என் ஊராகிய தேவாரத்திலிருந்து மதுரைக்கு நடந்து தான் வர வேண்டும். தினசரி 20 மைல் நடந்தால் நான்கு நாள் செல்லும். இப்படி வர எல்லா

மக்களாலும் முடியாது. மாட்டு வண்டியில் தான் வசதி படைத்தவர் வர முடியும் இடைவெளி யில் தங்கி இளைப்பாறவோ, தூங்கி எழுவோ சத்திரம் சாவடி கிடையா. உணவு விடுதிகள் கிடையா, இதனால் தான் இந்தப் பழுமொழிகள் உருவாயின.

பத்தாயிரம் மைல் கடந்து பாய்மரக் கப்பலில் வந்து
பனி மழையில் நனைந்து பல பிணியால் மெலிந்து
சத்திரம் சாவடியில்லாத் தரை வழியாய் நடந்து
சத்தியத்தைச் சொல்ல வந்தார் தாழ்மை மிக்க மிஷனரிகள்

2. அமெரிக்கன் மதுரை மிஷன் தொடக்கம்

1816 இல் ரீசர்ட்ஸ், வார்ஸ், மேய்கீஸ், டூ என் ற அமெரிக்க மிஷனரிகள். இலங்கையில் தமிழர் பகுதியான யாழ்ப்பாணத்தில் ரிஹோஸ் மிஷனைத் தொடக்கின போதே, இந்திய துணைக் கண்டத்தில் தமிழகத்தில் அம்மிஷனை விள்டாரிக்கத் திட்டம் தீட்டியிருந்தனர். அதன் படி யே வேண் ஸ்பாஸிடிங் என்ற மிஷனரியைத் தமிழகத்தில் பொருத்தமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கு மாறு அனுப்பினார்.

அவர் 1834 ஜூலை 10 ஆம் நாளீல் இராமநாதபுரத்திற்கருகே தேவி பட்டணம் என்ற இடத்தில் இறங்கி, திருநெல்வேலி, திருவிதாங்கூர் முதலிய இடங்களைப்பார்த்துவிட்டு இறுதியில் 1834 பெப்ரவரி 8 ஆம் நாளீல், தென்னகத்தின் திலகமான மதுரையம்பதிக்கு வந்தார்.

பண்டையப் பாண்டிய மன்னரின் தலைநகரும், பிராமணர் செல்வாக்கு நிறைந்ததும் முத்தமிழ் வளர்த்த முச்சங்கக்கள் இருந்ததும், ஆகிய மதுரையே பொருத்தமான இடம் என்றும் புதிய அமெரிக்க மிஷனுக்குத் தலைமைச் செயல்கமாயிருக்க மதுரையையே ஸ்பாஸிடங் கே தர் ந் தெடுத்தார். ஆயினும் 1835 வரை ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஏனெனில் அரசின் ஒப்பு தல் அந்நாள் வரை கிடைக்கவில்லை.

ஆயினும் எதிர்பாராத விதமாக குடகு நாட்டை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவோடு இணைப் பதற்காகப் போர் நடந்தது. அதனை நேரடியாகப் பார்த்து முடிவு செய்யுமாறு இந்திய கவர்ஸ் ஜூவரலாவ விஸியம் பெஷ்டிங்க் பிரயும் உருவீட்டு கவர்ஸராஜ் ஸி. ரிசர்வேரிக் ஆடழும் உதகையில் முகாம் போட்டிருந்தனர்.

அதே சமயத்தில் வட்வார்டு என்ற அமெரிக்கன் மிஷனரியும் உதகையில் உடல்நலத்திற் காகச் சென் றிருந்தார். அப்பெரியார் அந்தற்ற குணத்தை கடவுள் தந்தபொற்றருணமாகான்னி, பிரிட்டிஷ் தலைவர்கள் இருவரையும் உதகையில் நேரில் சந்தித்து, மதுரையில் அமெரிக்கன் மிஷன் தெய்வத் திருப்பணியைப் பள்ளிகள் வாயிலாகப் பரப்ப ஓப்புதல் தருமாறு விண்ணப்பித்தார். உடனே தெய்வ அருளால் ஜெனால் ஓப்புதல் கொடுத்தார். இத்தகைய மாபெரும் அனுமதியை இறைவன் திருஅருளால் பெற்றமைக்காக எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு நன்றி கூறி, பெருமகிழ்ச்சியுடன் வட்வார்டு கோவை திரும்பினார். ஆனால் உடல் நலங்குன்றிய நிலையில், இஷ்வெழுச்சிமிக்க மகிழ்ச்சி அவர் உடலைப் பெரிதும் பாதித்தது. அம்மகிழ்ச்சியின் விளைவால் அவ்வொப்புயர்வற்ற மிஷனரிப் பெரியார் சின்னாட்களில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அதனால் ஒரு இடர்ப்பாடு ஏற்பட்டது. எந்த ஒரு அயல்நாட்டுப் பெண் னும் இந்தியாவில் தனித் திருக்க வியலாது என்ற ஒரு சட்டமிருந்தமையால், அதனை மேற்கொள்ள, தொடர்ந்து மிஷனேரிப் பணி செய்ய ஏதுவாக, விதவையான திருமதி வூவாட்டு 1836 இல் டா' என்ற மிஷனேரியை மனத்து இந்தியாவிலேயே தொடர்ந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றுர்.

“தெள்ளிய ஆலின் சிறு பழுத் தொகு வினை
தெண்ணீர்க் கயத்துட் சிறு மீன் கிணை யினும்
நுண்ணிதீ ஆயினும் அண்ணல் யா ஸீ
அணிதேர் புரவி ஆட்பெரும் படையொடு
மன்னார்க்கிருக்க நிழலாகும் மே”

தெண்ணகத்தின் திலகம் மதுரை அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின்
செயலக மையம்

பகாஸ்

முதலில் ட்ரேட் ஜூரி தலைமையில் திருமங்கலத்தில் வேதசாத்திரப் பள்ளி 1842இல் தொடங்கப்பட்டது. 1844 இல் பகமலையின் தென் சரிவில் அமெரிக்க மிஷன் 14 ஏக்கர் நிலத்தை அரசிடமிருந்து பெற்றது. 1845 இல் பிராக் பேர்ஸ் கலெக்டர் வாயிலாக, ஏற்கனவே பெற்ற நிலத்தை அடுத்து, அரசிடமிருந்து 15 காணி அல்லது 20 ஏக்கர் நிலத்தைப் பெற்றது. அந்த உத்தரவு மின்வருமாறு : —

Madura. 11th April. 1845.

From : Mr. J. Blackburne
Principal Collector of Madura,
To
The Rev'd Messers, Tracy and Cherry,
American Missionaries, Madura.

Gentlemen,

I have much pleasure in communicating to you the ready acquiescence of the Most Noble, the Governor in Council, with my prayer of the 14th February, that you should be allowed to hold 23 (Cawnies) 7½ (adies) of poramboke gravel hill known by the name of Pasumalai, at the tax of one anna per cawny per annum, and that you should hold the neighbouring land previously in your possession comprising 10C. 10 3/4 a Nunjah and Punjab, taxed in the Survey at RS 65.8 at the reduced rate of Rs. 3—13—11 per cawny per annum, so long as they continue appropriated to scholastic mission purposes.

I have the honour to be
Gentlemen
Your most obedient Servant
(Signed) J. Blackburne
Principal Collector

3. பகுமலை

ஸ்ரீயம் ட்ரேவிஸ் ஸாம்பரோ முதன் முதலாக திருமறைப் பள்ளியைத் திருமங்கலத்தில் 1842இல் நிறுவினார். அதில் எல்லாருக்கும் பல்கலைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன. அப்பள்ளி 1845இல் பகுமலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தத் திருமறைப் பள்ளிதான் பகுமலையின் பல நிறுவனங்களுக்கும் மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரிக்கும் தாங்.

அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் முதல் சபை மதுரையில் 30—10—1836இல் நிறுவப் பட்டது. இரண்டாவது சபை திண்டுக்கல்லில் 9—7—1837இல் ஏற்பட்டது. முன்றாவது சபை 8—9—1839இல் திருப்புவனத்தில் உண்டானது. நான்காவது சபை திருமங்கலத்தில் 22—12—1839இல் உருவானது. ஐந்தாவது சபை சிவகங்கையில் 21—2—1841இல் நிறுவப் பட்டது. ஆறாவது சபைகள் பாலையில், புதுக்கோட்டையிலும் 1845இல் நிறுவப்பட்டன. மேற்குத் திண்டுக்கல்லில் 1846லும், பெரியகுளத்திலும், மதுரைக்கோட்டை (மேஹார்) 1848லும், கண்டபசாலையில் 1851லும் உண்டாயின.

4. பகுமலை தேவாலயங்கள்

பகுமலைத் திருச்சபை 1845 இல் நிறுவப்பட்டது என்று கண்டோம். அதுவரை தேவாலயம் கிடையாது. மிஷனரிகள் இல்லங்களிலேயே இறைவழிபாடுகள் நடத்தி வந்தனர். அதனால் பகுமலையில் ஒரு தேவாலயம் கட்ட மிஷன் முடிவு செய்தது. அதனைக் கட்ட ரேஜி துரை கட்டிடக் கலை நிபுணரானபடியான் அவரையும் விஸ்வீயர் ட்ரேவி துரையையும் ரூ 2600 செலவில் ஓர் ஆலயம் கட்டுமாறு மிஷன் ஆஜை யிட்டது. அத்தேவாலயம் பகுமலை அடிவாரத்தில் 1847 இல் ரூ.2853-7-8 செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

அதன் படம் இதன் கீழ் இருப்பதைக் காணக்.

ஓர் பார்த்தாவா மணி ஒன்று யாஸ்டன் நகரிலிருந்து பகுமலை தேவாலயத்திற்கு அனுப்பப் பட்டது. அதன் மதி 336 ரோட்கில். திண்டுக்கல் கோவிலுக்கும் சிவகங்கை கோவிலுக்கும் உள் நாட்டு மஸ்கிகளே கிடைத்தன. அக் காலத்தில் இந்த ஆலயம் “New England Church” என்றழைக்கப்பட்டது. இதன் பரப்பாவு அறுபத்தி நிலம் முப்பத்தி அகலம் பதினேழு அடிசாரம். இரு நாற்றறப்பது பேர் உட்காரலாம்

1902இல் பகுமலை மலையடவரத்தில் 1845 இல் கட்டப்பட்ட நிய இங்கிலாந்து தேவாலயம் இடம் கொள்ளாத அளவிற்கு பகுமலை சபை அதிகரித்து விட்டது. அதனால் டாக்டர் ஆப்பிரே தாயகத்திற்கு விடுப்புக் கால ஒய்விற்குச் சென்றபோது அங்கே அமெரிக்க நண்பர்கள் நண்கொடை தாராளம் தந்தனர். நியபேஸ்டீ என்பவர் நினைவுக் கிள்ளமாக, நியயார்க்கானினர் Dr. ரி. டேவிஸ் என்பவர் பெரிய வண்ணக் கண்ணுடிச் சன்னல் ஒன்றை அன்பளிப்பாயிலித்தார். அது தான் கீழ்ப்புறச் சுவரில் உள்ள வண்ணக் கண்ணுடிப் பலகணி. அதே மாதிரி பிறிதொரு வண்ணக் கண்ணுடிப் பலகணியும் உள்ளுரச் சபை மகளிரால் அன்பளிப்பாகத் தாப்பட்டது. மேலும் தனி நபர்களாகவோ வகுப்பாகவோ சேர்ந்து உள்ளுற அலங்காரத்திற்குரியன் நண்கொடையாக வழங்கப்பட்டன. சபையிறுப்பினர் கட்டடச் செலவிலும் பஞ்சு பெற்றனர். எல்

லோரிலும் மேலாக திரு. எட்வர்ட் ஓயிட்டின் என்ற அமெரிக்க வள்ளல் டாக்டர் ஐம்புரோ, விடுப்பில் 1902 இல் அமெரிக்கா சென்ற போது ஓயிட்டின் நினைவாலயம் கட்டின செலவில் பாதியை நன்கொடையாக அளித்ததோடு, செமினெரிக்கு நிறந்தர நிதியாக பத்தாயிரம் டாலர்களும் நன்கொடையாக வழங்கினார். (80,000 ரூபாய்)

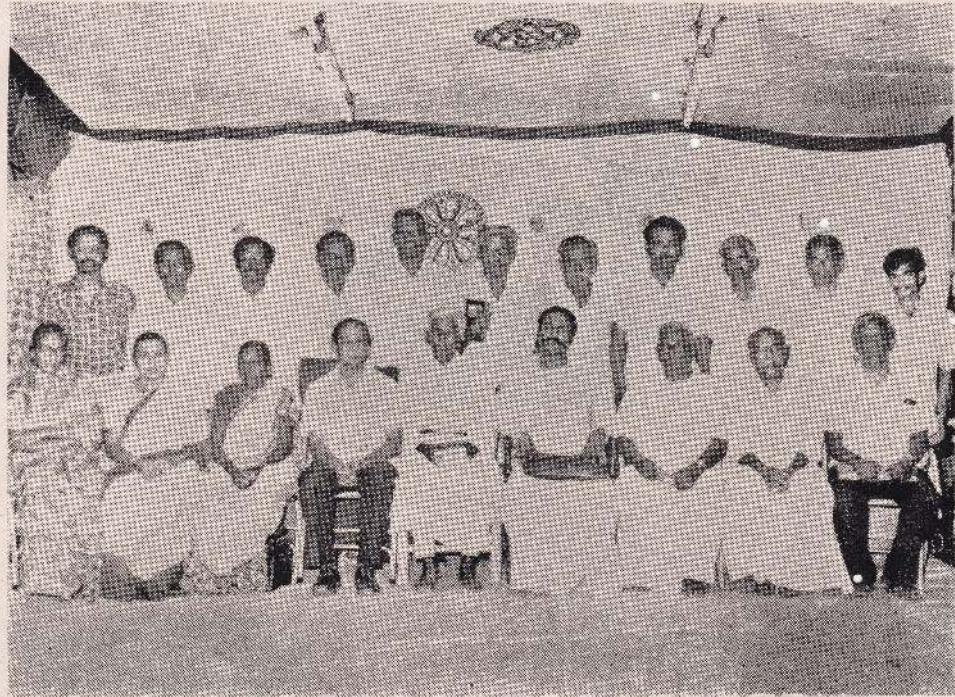
2—2—1980 முதல் 10—2—1980 வரை பக்மலீஸ் ஓயிட்டின் நினைவாலய எழுபத்தைத் தாண்டு நிறைவு விழா கொண்டாடப்பட்டது. தேவாலயமும் புதுப்பிக்கப்பட்டதோடு பசுமலீஸ் ஓயிட்டின் நினைவாலய எழுபத்தைத் தாண்டு நிறைவு விழாவின் நிலைவு சிஸ்லம் ஒன்றும் தேவாலயத்தில் அருகில் கட்ட மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் திரு. K. காஷிஷ்து அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

5. ஜக்கியாவேத சாத்திரப் பல்வி என்ற இன்றைய பேணிங்கா நிலை நிலையம்

அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் முதல் நிறுவனம் வேதசாத்திரப்பள்ளியே. இது வில்லியம் ட்ரேசி அவர்களால் செப்டம்பர் 1942 இல் திருமக்கலத்தில் தொடங்கப்பட்டது. 1945 இல் பசுமலீஸ்க்கு மாற்றப்பட்டது. செமினெரியில் படித்த 34 மாணவருள் 13 பேர் இந்துக் கள். 8 பேர் உரோமன் கத்தோலிக்கர், மீதியானவர் புராட்டெஸ்டன்ட்ஸ். அவருள் இப்போது நம்மோடுள்ள திரு. R. தாசாமி தாத்தா அருள்திரு. ஆஸ்பர்ட் பார்ஸன், அருள்திரு. ரோலன்டு. அருள்திரு. P. ஆசீர்வாதம் ஆகிய மூவரைத்தனிர் வேறு எவ்வரப் பற்றியும் இதுவரை எதுவும் தெரியவில்லை. அருள் திரு ரோவண்ட் ஜயர் மேல வாசலில் குருப்பணியாற்றினார். அருள் திரு பார்ஸன்ஸ் ஜயர் 50 ஆண்டுகள் ஜக்கிய வேதப்பள்ளி ஆசிரியராகவும் அதே சமயத்தில் பசுமலீஸ் சபையின் குருவாகவும் பணியாற்றினார். இவரது நினைவுக்கல்லை நம் உவைடின் தேவலாயத்தில் காணலாம். அருள்திரு. P. ஆசீர்வாதம் பல இடங்களில் குருப்பணியாற்றினார். இவரது மகன்கள் இருவர் டாக்டர் எடி ஆசீர்வாதம், திரு தம்பு ஆசீர்வர் தம் தாசில்தார் ஆவர். ஜக்கிய வேதசாத்திரப் பள்ளியின் முழு வரலாற்றை அறிய விரும்புவோர், 1884 இல் மிஷன் வெளியிட்ட “Silver Jubilee Volume”. 1895 இல் வெளியான Pasumalai, a Half Century Record” Dr. J. S. Chandler 1913 இல் வெளியிட்ட “Seventy - five years in the Madura Mission” என்ற நூல்களில் காணக.

இங்கே சுருக்கமாகச் சொன்னால், ட்ரேசி துரை காலத்தில் 1847 இல் பயங்கரமான சாதிக்கலவரங்கள் செமினெரியில் தோன்றின. இதைப்பற்றி இந்து வின் முதலாம் பாகத்தில் சாதிப்பு மின்வெரிக்கூம் என்ற பிரிவைக் காணக.

1870 முதல் 22 ஆண்டுகள் வரை டாக்டர் வாஸ்பர்ஸ் இதன் முதல்வரானார். அவர்காலத்தில்தான் செமினெரியின் பிள்ளைகளாக உயர்நிலைப்பள்ளி, ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி அச்சகம், ட்ரேட்ஸ்கூல் முதலிய பல பிரிவுகள் தோன்றின.

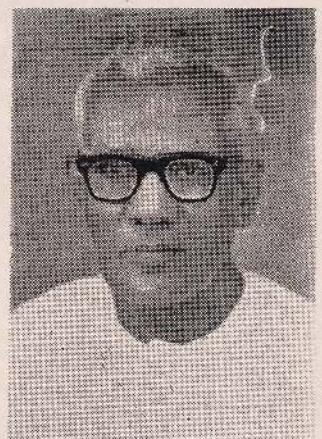
பாகவதர் வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரும் பாஸ்ட்ரேற் குழுவும்

Dr. J. J. Пеннингхуа

Dr. K. R. Теватхадас,
Секретарь, Инсп. Риллам

тиран. D. А. Панесар

1892 இல் டாக்டர் P. ஜோன்ஸ் காலத்தில் வேதசாத்திரப்பள்ளி தனியர்கப்பிரிந்தது.

1914—42 வரை Dr. J. J. பேனிங்கா அதன் முதல்வரானார். அவர்காலத்தில் ஐங்கிய வேதசாத்திரக்கலாசாலை ஸ்ரீராம்பூர் பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. அதில் பயின்ற கடைசி மாணவர் பன்னிருவர். அவர்களுள் நான்றிந்தமட்டும் இப்போதிருப்பவர்கள் அருள் திரு சிரகி, அருள்திரு V. G. துரைராஜ் அருள்திரு ஞானக்கண், அருள்திரு ஜேக்கப் பிரதி வீ. ஜெயராஜ் முதலியவர்கள். எங்கள் ஆசிரியர்கள் Dr. J. J. பேனிங்கா, Rev. J. S. மாசிலாமணி Rev. J. D. ஜீவமணி, Rev. A. சாமுவேல் ஆசியவர்களே.

Dr. J. J. பேனிங்கா ஓய்வு பெற்றபின் Rev. G. P. ஜேம்ஸ் அதன் முதல்வரானார். திருமறையுரிமூந்த இறை இயல் கல்லூரி தமிழ்நாடு இறை இயல் கல்லூரியாக அரசாட்கு வந்தபின் பசுமலை செமினரி பேனிங்கா நினைவு மையம் ஆனது. Rev. G. P. ஜேம்ஸ் ஓய்வு பெற்றபின் Rev. A. சாமுவேல் அதன் முதல்வரானார். அதன் பின் Rev. எட்சின் அதன் திதியாளரானார். பிஷப் ஜார்ஜ் தேவதாசே அதன் தொக்டராகவும் இருந்தார். அவருக்குப்பின் இப்போது Rev. S. M. பரஞ்சோதி அதன் இயக்குநராயுள்ளார்.

இப்போது அங்கு தன்னுரவுத்தொண்டர் பயிற்சி, திருச்சபைத் திருப்பணியாளர் கை நூல் மேல்நை முதலியன வெளியிடல் போன்ற பல பணிகள் செல்வனே நடந்து வருகின்றன.

பக்மலை வரலாற்றின் புக்கிய கால் கற்கள்

திருமறைப்பள்ளி டிரேசி துரையால் 1842இல் திருமங்கலத்தில் நிறுவப்பட்டது. 1845இல் அது ஒரு தனி நிறுவனமாக பக்மலைக்கு மாற்றப்பட்டது.

1842 இல் நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. ஆயினும்

1870 இல் கைவிடப்பட்டது

1875 இல் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது

1842 இல் உயர்நிலைப்பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் 1856 இல் கைவிடப்பட்டது

1875 இல் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது

1881 இல் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. ஆனால்

1904 இல் தனிப் பிரிவாக்கப்பட்டது

1886 இல் ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி தொடங்கப்பட்டது

1886 இல் தொடக்கப்பள்ளி தொடங்கப்பட்டது

1906 இல் கைவேலைப் பயிற்சிப்பள்ளி (Manusal Trg. School) தொடங்கப்பட்டது.

1909 இல் [Commercial School] இப்போதுள்ள [Trade School] திறக்கப்பட்டது

Dr. Miller 75ஆம் ஆண்டிற்குதில் திறமை மிக்க முதல்வராகத் திகழ்ந்தார்.

1892 இல் வேதசாத்திரப்பள்ளி தனியாக இயங்கவும். அதற்கு Dr. ஜோன்ஸ் முதல்வராக இருக்கவும் மிஷன் தீர்மானித்தது.

1892 இல் டாக்டரி J. J. பேரின்கா காலத்தில் வேதசாத்திரப்பள்ளியில் மெட்ரிகுலேவி மூக்காக மூன்றுண்டுப் பயிற்சித்திட்டம் வகுக்கப்பட்டது.

யார்ஸ்டி அவர்கள் வேதசாத்திரப்பள்ளியில் தொடர்ந்து பணியாற்றியதுடன் பகுமலைத் திருச்சபைக்கும் 1899 முதலாவது குருவாயிருந்தார்.

சாதிவெறி சமயவெறி தப்பித மூடும்பிக்கை
சாற்றாரும் அறியாமையும் தாண்டவமாடின போது
ஆதி சதன் தேவமான அற்புத்த சிருக்கப்பைய
அமெரிக்க மிஷனெரிகள் அமைத்தனர் பகுமலையில்

கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் குறைவானதை நிறைவேற்றல்

தேவேஷம் 1 : 24 இல் “ இப்பொழுது நான் உங்கள் நிர்த்தம் அனுபவிக்கி பாடுகளில் நிறைவேற்றுத்து, நீங்களினுடைய உடுத்திவங்களில் நுழைவானதை அடைவதை சிரையே கூறக்கூட என்றால்தான் நிறைவேற்றுகிறேன்.”

இயேசு பெருமான் மனித சீராத்தில் உலகிலிருந்தபோது நன்மை செய்கிறவாய்க் கற்றிக் கிரிந்து கடவுளுடைய இராச்சியத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தார். கடவுளை விட்டு விலகித் தூரமாயலீந்து கெட்டுப்போன, பாவிகளுக்காக தம் சீராத்தைச் சிலுவையில் அறைய ஒப்புக் கொடுத்துத் தம் ஜீவனை விட்டார். மூன்றும் நாள் உயிர் த்தார். நாற்பது நாட்கள் புதிய மேனியுடனே சீடர்களைச் சந்தித்தார் - பேசினார். பரத்துக்குப் போருகு முன் “ நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய், சுல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி பிதா குமாரன் பரிசுத்தானியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்ஞானங் கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட மாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சுல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்” என்றார். (மத்தேய 28 : 19—20)

இயேசுபிரானுக்குப்பின்னால் அவர்போதித்த தேவனுடைய இராச்சியத்தை உலகங்கும் பரப்புவது அவர் சீராமான சபையினர் பொறுப்பு. அதனைச் செய்வதில் இடையூறுகள் தொல்லைகள் ஆபத்துகள் ஏற்படும். அவற்றைச் சுகித்து நற்செய்தியைப் பரப்புவதே “ கிறிஸ்துவின் உபத்திவங்களில் குறைவானவற்றை நம் மாம்சத்தில் நிறைவேற்றுவதாகும் அப்படிச் செய்ய வந்த அமெரிக்க மிஷனெரிகள் பல தொல்லைகட்டு ஆளாயினர் - அவற்றுள் சில :

சார்லஸ் ஓயிட் துரை

பழந்தியில் தொண்டாற்றியவர் பழந்மலைப் பகுதிகளில் ஏறி இறங்கித் தவித்து நடை மெலிந்து பழந்தியிலிருந்த தன் வீட்டிற்கு வரும்போது, மேலும் நடக்க முடியாமல் எருமையில் ஏறி வருவாராம்.

“ நான் நிற்குக்கு நுத்தம் கூடுதோ; கூடுமூல்கூது நான்விழும் நான்வூவு.”

J. P. ஜோன்ஸ்

இவர் கிராமங்கட்டுக் குதிரையில் ஏறிச் சென்று வரும்போது ஒரு சமயம் தவறி விழுத் தார் அதனால் இரண்டு விலா எலும்புகள் முறிந்தன.

சாண்டலர், ரெண்டல், டெய்லர்

ஆதி மிஷனரிகள் நல்ல உடல் வாகுபடைத்திருந்தனர். ஒரு சமயம் இவர்கள் மூவரும் நற்செய்தித் திருப்பணிக்குக் கிராமங்கட்டுக் கென்றபோது ஓர் ஆழமான கால்வரயைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. சாண்டலர் தம் நாட்குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறபடி, அவர் ரெண்டலை யும் டெய்லரையும் ஓவ்வொருவராகத் தாக்கித தம் முதுகில் வைத்துச் கொண்டு போய்க் கடத்தும் அளவிற்குப் பலவாறுமிருந்தார்.

எட்வர்ட் செஸ்டர்

இவர் மிஷனரி டாக்டர். திண்டுக்கல் அவர் இடம். ஒரு சமயம் கொடைக்கானலில் ஒரு மிஷனரி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது, செஸ்டர் உடனே வரும்படி தகவல் அனுப்பினார். திண்டுக்கல்லிலிருந்து 50மைல் தூரத்திலிருந்த கொடைக்கானலுக்கு, மாட்டுவெண்டியில் போனால் கால தாமதமாகும் என்று எண்ணி திண்டுக்கல்லிலிருந்து கொடைக்கானலுக்கு ரட்ந தே போனார். 22 மைல் தூரத்திலிருந்து வத்தலக்குண்டை அடைந்தார். அதற்குள் கொடைக்கானலிலிருந்து நோயாளி குணமாகி விட்டார் என்று தகவல் வந்தது. அதனால் மறுபடியும் நடந்த தே திண்டுக்கல்லுக்குத் திரும்பினார்.

திருமதி ரெண்டல்

1867 இல் தம் உற்றூர் பெற்றேரைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பலாம் என்று அமெரிக்கா சென்றபோது நோய்வாய்ப்பட்டார் - பத்து நாட்கள் துண்பய்ப்பட்டார். கூடாக இரந்து போனார். மத்தியதரைக் கடலே அவரது கல்லறையானது

பேள்ளீகாரி என்ற பாதிரியார் பெரியகுளம் பகுதியில் பண்யாற்றினார் - ஒரு சூழிற்றுக் கிழமை மாலை சிறுபிள்ளைகளுக்குப் பிரசங்கம் செய்தார். திங்கட்கிழமை காலை அவர் தம் வீட்டிற்குப் பயணமானார். அவரோடு சபையாகும் சென்றனர். வைகை நதியின் தென் கரையை அடைந்தனர் - வைகை நதியின் வடகரையில் பேள்ளீகாரி மனைவி தம் கணவரை வீட்டுக்கு ஏற்றிக் கொண்டு வரும்படி அனுப்பிய சிறு ஒற்றைக் குதிரைவண்டி ஸ்காரி பாதிரியாருக் காக்க தாத்திருந்தது. அப்போது ஸ்காரி துவி நதியைக் கடக்க முயன்றார்-சபையார் தடுத்தனர். ஆயினும் தான் பெருங்கடலில் கூட நீந்தியிருப்பதாகவும், நதியைக் கடப்பது கடினமன்று என்றும் சொல்லி ஆற்றில் இறங்கினார் அக்கரைக்குச் சில அடிகள் தூரம்தான் இருந்தது! ஆனால் ஒரு பலத்த அலறுதலோடு ஆற்றில் மறைந்து ஸ்கார் - என்ன பரிதாபமான சாவு இறைவன் நற்செய்தியைப் பரப்புவதில் “கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களில் குறைவானதை அவருடைய சீரீமாகிய சபைக்காக என் மாம்சத்தில் நிறைவேற்றிருக்கிறேன்”. (கொலோசெயர் 1: 24) என்ற புனித பவுலைப்போல் இத்தியாகியும் தம் மரணத்தின் வாயிலாக சொல்கிறார். ஸ்கார்துவாய் உடல் சோழவந்தானில் ஆற்றிலிருந்து எடுத்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டது.

அப்படியே பெண்டிலி என்ற மிஷனரி திடெரென்று டைபாய்டு காய்க்கலால் தாக்கப்பட்டு பெரிய குளத்திலிருந்து பசுமலைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டார். ஆனால் இறந்து போனார்.

“India has been called the grave of Missionaries’ Children” இந்திய பாநியர் குழந்தைகள் கல்லூரியானது. உவர் ஐயர் திருப்பணிக்காகச் சென்றிருந்த போது, அவரது சாரால் என்ற குழந்தை கொடிய இருமலோடு கூடிய குழந்தைகளின் காற்றுக்குழல் அழற்சி நோயால் (Croup) இறந்து போனது. உவர் துணிக்கு ஆளுங்கியும் அவர் குழந்தையின் அடக்கத் திற்குத்தான் வந்து சேர்ந்தார்.

அவ்வாறே பானிக் மதுரைக்கு மிஷன் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தபோது, மேலூரில் அவரது மனைவி கேட்ட என்ற குழந்தை மூளையில் அழற்சி ஏற்பட்டு ஆபத்தான நிலையிலிருப்பதால் இரவுக்கிரவு உடனே வரும்படி ஆள் மூலம் சொல்லி அனுப்பினார். மேலூரில் மிஷன் டாக்டர் கிடையாது காலையில் ஒரு மாட்டு வண்டியில் குழந்தையை ஏற்றி 18 மைல் தூரத்திலிருந்த மதுரைக்கு அரசினர் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்றனர் - பாதி வழியில் குழந்தை இறந்து போனது மதுரை, மருத்துவத்திற்குப் பதிலாகக் கல்லறையானது. அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமையில் மனப்பாடமாகச் சொல்லப்பட்டத்திருந்த

“No more fatigue, no more distress,
Nor sin nor death shall reach the place;
No groans shall mingle with the songs
Which warble from immortal tongues”

என்ற கீதமே அக்குழந்தையின் கடைசி மொழியானது.

மிஷனரிகள் மட்டும் அல்லது புதிதாகக் கிறிஸ்தவரானவர்களும் புறச்சமயத்தவரால் உற்றார் பெற்றோரால் துன்பப்பட்டுள்ளார்கள். ஜான் எஸ். பானிட்ஸ் பாநியர் எழுதிய “மதுரை மிஷனில் ஏழபத்தெந்தாண்டுகள்” என்ற நூலிலிருந்து சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டும் இங்கு எடுத்து எழுதுகின்றோம்.

பேய்லி கண்காணிப்பில் இருந்த மண்டபசாலைச் சபையில், ஒரு கிராமத்தில் புதிதாக சில ஏழைகள் கிறிஸ்தவராயினர். இதனை விரும்பாத புறச்சமயத்தவர் பட்டப்பகலில், மத்தியான வேலோயில் கிறிஸ்தவர் வீடுகளைக் கொள்ளியடித்தனர் பொருள்களை எடுத்துச் சென்றனர். வீடுகளையும் தரை மட்டமாக்கினர். கிறிஸ்தவர்களையும் அடித்துப் படுகாயப்படுத்தினர். சபையில் செல்வாக்கான ஒருவரை அடித்துக் காயப்படுத்திக் குற்றுயிராக விட்டுச் சென்றனர். அக்காயங்களால் அவர் இறந்தும் போனார் அப்படிச் செய்த கொலைதாரக் கொள்ளையர் கூட்டம் சிறையில் அடைபட்டது.

1865இல் நாயில் பாநியராஜ் உண்டாக்கப்பட்ட இரண்டு சபைகள் தேவரம் ஜீமிஸ்தா ராஸ் கலைக்கப்பட்டன. நற்செய்தி கூறிய இரண்டு உபதேசமிர்களும் ஜில்லா விட்டு ஜில்லா கடத்தப்பட்டுப் பாம்பன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இந்தப்பரிதாபச்செய்தியை அறிந்த மிஷனரிகள் அரசிடம் வழக்குத் தொடுத்து அதற்கு வழக்கறி ஒர்கள் செல்லவை ஏற்றுக்கொண்ட தோடு சிறைக்கைதிகளான இரண்டு உபதேசியர் மனைவி மக்களுக்கு, பிள்ளைகளுடையவருக்கு மாதத்திற்கு ரூ250வீதமும் பிள்ளையில்லாதவருக்கு மாதம் ரூ 2 வீதமும் கொடுத்து உதவினர். (அந்தக்காலத்தில் ரூபாய் ஒன்றுக்குப் பதினாறு படி அரிசி விற்றாது).

கத்தோலிக்காலும் புதுக்கிறிஸ்தவர் துன்புறுத்தப்பட்டனர். சாதியை விட்டுத்தன் படிப்பட்டனர்.

மதுரை மிஷனில் தொண்டாற்றிய முதல் மிஷனரிகளுள் பஸர், காலரா, டைபாய்டு போன்ற நோய்களால் தக்க மருத்துவரின்மையால் மாண்டனர். இது மட்டுமா? பத்தாயிரம் மைல்களுக்கப்பாலிருக்கும் அமெரிக்கா குளிர்மிக்க நாடு - அமெரிக்கன் மிஷனரிகள் மதுரை இராமநாதபுர மாவட்டங்களின் கொடிய வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாது தவித்தனர். எனவே கோடை காலத்தில் தக்க குளிர்மிக்க மலையில் குடியிருப்பிடம் காணும் முயற்சியில் மிஷனரிகள் ஈடுபட்டனர் 1840 இல் நீலகிரிக்குச் சிலர் சென்றனர் ஆனால் தூரம், பயணச்சிரமம் பணச்செலவு முதலிய காரணங்களால், அன்மையிலிருக்கும் மலைகளில் ஒரு கோடைகாலக் குடியிருப்பிடம் நாடினர். 1838 இல் லாரன்ஸ், டாட் ஆகிய இருவரும் சிறுமலை பொருத்த மான்தா என்று காணச்சென்றனர் அதன் பின் லாரன்ஸம், கிரேனூம் பழனிமலையிலாவது, சிறுமலையிலாவது தக்க இடம் காண அனுப்பப் பெற்றனர். அவர்கள் சிறுமலை தகுதியான கோடைக் குடியிருப்பிடம் என்று அறிவித்தனர். அதன் பின் சிறுமலையில் ரூ. 550 செலவில் ஒரு வீடு கட்டப்பெற்றது. 1844 பிரவரியில் முசி தமிழ்கள் அப்புதிய வீட்டில் குடியேற்றனர் ஆனால் அவர்களும் அவர்கள் வேலைக்காரரும் மலைக்காய்ச்சலால் பிடிக்கப்பட்டனர் ட்ரேஸியின் குடும்பமும் மார்ச் மாதத்தில் அங்கு சென்றது, ஏப்ரலில் லாரன்ஸ் குடும்பத்தார் அங்கு போயினர். லாரன்ஸ் தம் இரண்டாம் மகளை மூன்றுதாள் காய்ச்சலால் அங்கு இழந்தார். நார்த் தம்பதிகளும் அங்கு சென்று நோய்வாய்ப்பட்டனர். எனவே சிறுமலை கோடைக்குடியிருப்புக் கேற்றதன்று என்று கண்டனர்.

1845 ஜூன் வரியில், முளியையும், பெய்லரையும் பழனிமலையில் கோடைக் குடியிருப்பிடம் காணும் முயற்சியில் ஈடுபட மிஷன் அனுப்பிற்று. அவர்கள் அங்கு சென்று அது நல்ல இடம் என்று கண்டனர் ரூ 2,000 செலவில் இரு வீடுகள் கொடைக்கானலில் கட்ட முடிவு செய்தனர். அவ்வாறே கட்டினர் சிறுமலையிலிருந்த ஆசனங்களை அங்கெடுத்துச் சென்றனர். ஜூன் மாதத்தில் லாரன்ஸ், செரி, முளி, ட்ரேஸி நார்த், பெய்லர் ஆகிய அறுவர் அடங்கிய மிஷன் காலாண்டுக் கூட்டம் முதலாகக் கொடைக்கானலில் நடை பெற்றது 1847இல் East House கட்டப்பெற்றது

மூட நம்பிக்கையும் மின்னெரிகளும்

சாதவேநி, சாயவேநி, அபியானம், மூட நம்பிக்கை ஆகிய நான்கு தீய சக்திகளே ஆதி அமெரிக்கன் மின்னெரிகளுக்குப் பெருந்தொல்லைகளை விளைவித்தன. அவற்றுள் சாதி வெறி பற்றி பிறிதொரு அதிகாரத்திதில் காணலாம். இங்கு அக்கால மூட நம்பிக்கையைப் பற்றி மட்டு ம் எழுதுகிறோம். ஆயினும் இன்றும் கூட நாளிதழ்கள் வாயிலாக, நாளி, டாக்டர், மாஸ், ரீஸ்லீன்பிர் தொடர்பான பல பயன்கர நிகழ்ச்சிகளை வாசித்து நெஞ்சடைகிறோம்.

மூட நம்பிக்கையின் தாய் அறியாமையே. பெரும்பாலானவர், மூட நம்பிக்கையின் அரங்கமாகவும் அறியாமையின் சரங்கமாகவும் இருந்து வருகின்றனர். மூட நம்பிக்கை நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடும்.

பெரிய கட்டிடங்கள் இனிது கட்டி முடிப்பதற்கு நரபலி தேவை என்று மக்கள் நம்பினார். 1842இல் ஹாஸ்க் குளி திண்டுக்கல்லில் ஒரு சிற்றுலயம் கட்டினபோது, கொத்தன் கள் வேலை முடிந்த பின் இரண்டு ஆட்டுக்கடாக்களைக் கொண்டு சென்றனர். மனித இரத்தம் தெளிக்கப்படாமையால், அதற்குப் பதிலாக ஆட்டு இரத்தமாவது தெளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆட்டின் காதுகளை அறுக்கப் போனார்கள். ஹாஸ்க் யாதியார் அப்படிச் செய்ய விடாது தடுத்து விட்டார். “வெட்டப்பட்ட காதுகள் கட்டிடத்திற்குள் கிடந்ததை நான் காலையில் கண்டேன்” என்று ஹாஸ்க் ஜூர் எழுபத்தைத் தாண்டு மதுரை மின்ன் வரலாற்றில் எழுதுகிறார்.

சிப்பாய்க் கலகத்திற்கு முந்தி, இந்தியருக்குள் ஆங்கில அதிகாரிக்கு எதிரான பணக்கமை உணர்ச்சி அதிகமிருந்தது. அந்தச்சமயத்தில் ஒருநாள் காலிக்கட என்ற இடத்தில் கலெக்டர் கானலி என்ற பிரிடிஷ் அதிகாரி தன் பங்களா முன்னால் பகம் புற்றிரையில் தன் மனைவியோடு உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது மாப்பிள்ளை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் அவர் முன்னால் ஒரு மனுவைக் கொடுத்தான். அதை அவர் வாசித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர் பின்னால் ஒருவன் வந்து ஈட்டியால் அவர் தலையைத் துண்டாக வெட்டி விட்டான். அவர் மனைவியும் அவன் வாஞ்சக்கிரையாகாதபடி ஆயாள் ஒருத்தி அந்த அம்மாளை ஒரு அறைக்குள் கொண்டு போய்ப்பட்டி அந்த அம்மாளைக் காப்பாற்றினார். டீஸ்கார் என்ன மின்னெரி அனுதாமி, நேர்மை மிக்க அதிகாரி.

1864இல் ஒரு நூயிறு மாலையில் மேலூரில் மக்களுக்குப் பிரசங்கித்து விட்டு பள்ளியாதியார் ஓர் உபதேசியார் வீட்டு வெராந்தாவில் ஓய்வுள்ளுத்துக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் ஒரு இந்து ஊர்வலம் போய்க் கொண்டிருந்தது. அப்போது ஒருவன் சுமந்து கொண்டு போன மண்கலம் அவன் தலையிலிருந்து தவறி விழுந்து உடைந்து போனது, இதற்கு உபதேசியார் வெராந்தாவிலிருந்த “வெள்ளைக்காரன்” எவ்வளவிகாமி மண்கலம் உடைந்தது” என்று நினைத்து, உடனே அக்கட்டம் ஓடி வந்து பீவிரி குளியையைப் பலமாக அடித்து படுகாயப் படுத்தி விட்டனர். நீதி மன்றத்தில் வழக்கு நடந்தது. ஆனால் நீதிபதி ரூ 45 அபராதம் விதித்து குற்றவாளிகளை அனுப்பி விட்டார்.

மின்னெரி மருத்துவர் மீது பொருமை கொண்ட நாட்டு மருத்துவர் அவரை மந்திரி வித்தையால் கொல்லக் கூடி செய்தனர். ஏற்கனவே மின்ன் காம்பவண்டில் இருந்த ஒரு மரத்தை ஒரு நக்க மரக்கிளையை உள்ளே நுழைத்து பட்டுப் போகச் செய்து விட்டனர்.

டாக்டர் ஸ்கடர் அவரது உதவியாளர் இருவரைப் போல களிமண்ணுல் உருவும் செய்து அவற்றிற்கு ஊடே ஆட்டு இரத்தத்தை சோற்றில் அவித்து வைத்தனர். ஒரு ஆணி யால் அந்த மண் பொம்மைகளில் ஊடுருவிப் போகும்படி குத்தி டாக்டர் பங்களாவிற்கருகில் இரவில் போட்டு வைத்தனர். அவர்கள் மந்திர வித்தை பலிக்கவும் இல்லை. டாக்டர்கள் சாகவும் இல்லை

டிரேசிதுரை பகுமலையில் 1846 இல் செமினெரிக் கட்டடங்கள் கட்ட வாணங்கள் தோண்டிக் கொண்டிருந்த போது, பொல்லாத, பயங்கரமான, பொய்யான வதந்தி எங்கும் பரவினது அதாவது பகுமலையில் ஒரு பெரும் புதையல் மூழிக்குள் இருக்கிறதென்றும் அதை வெற்றியுடன் தோண்டி எடுக்க நாபலி தேவைப்பட்டதென்றும், அதனால் மிஷனெரிகள் ஏற்கனவே இரகசியமாகப் பதின்மூன்று பேரைப் பிடித்து நாபலி கொடுத்து விட்டனரென்றும் இன்னும் நாலு பேருக்காக ஆட்கள் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் வதந்தி கிளம் சிலது அது காட்டுத்தீ போல, தடுப்பாறின்றி எங்கும் பரவி, பலமாதங்கள் வரை மக்களுக்குள் பிதியை உண்டு பண்ணிற்று. இது அன்றைய மதுரை கலெக்டர் பிளாங்கோவின் காதுக் கொட்டினது. அவர் உடனே சௌ ஆணாக்குக் கீழ்க்கண்ட கடித்தை எழுதினார்.

You cannot, I suppose, be ignorant of the atrocious falsehood dibited against your people, and silly as atrocious, the most impossible of which is that 7 or 8 of your people stand at the gate of the new building at Pasumalai and question all passenger. This has been a subject of anxiety to me 4 or 5 days.

The only way that occurs to me to restore confidence and to relieve your mission from the present odious stories that are spreading and gaining strength, is to put one of my peons on guard at the gate for a time; but it is a measure I think of without the Tracy's full consent. I prefer sending this through you, as he may not have heard the rumours so rife here and may be in astonishment at my communication.

சில நணியாட்கள் வரலாறு

அஞ்சி திரு. ரவுரீதூ ஆஸ்பேர் மாண்பும்

1824இல் திண்டுக்கல்லுக்கருகில் உள்ள மேட்டுப்பட்டியில் உரோமன் கத்தோலிக்கர் சபையைச் சேர்ந்த குசை பிறந்தார். ஆல்பர்ட் பார்ன்ஸ் என்பது அவரது ஞான முழுக்குப் பெயர். திண்டுக்கல் போர்டிங் பள்ளியில் 1837 முதல் கல்வி கற்றார். திருமக்கலத்தில் இருந்த செமினரியில் முதன் முதலாகத் தொடங்கின வகுப்பில் அவரும் ஒரு மாணவர் அங்கு மூன்றாண்டு படிப்பில் முதல் தர மாணவனுக விளங்கினமையால், அச்செமினரி 1845இல் பகுமலைக்கு மாற்றப்பட்ட போது அதே செமினரியில் முதல் ஆசிரியரானார்.

1860இல் ஹாப்பின்ஸ் வேத சாத்திர நூலைத் தமிழாக்கம் செய்து பதிப்பித்தார். அத்துடன் அருள் திரு. வீல்லியம் ட்ரேசி ஜெருடன் வேதாகம மொழி பெயர்ப்புக்குழுவில் பணியாற்றினார். விதவைகள் உதவிச் சங்கத்திற்கு 36 உறுப்பினருடன் தலைமை தாங்கி சட்ட திட்டங்கள் வகுத்துக் கொடுத்தார் 1867இல் மதுரையில், பிராமணர்கள் அடங்கிய இலக்கிய சங்கத்தில், ஹிந்து பண்டிதர்களோடு கலத்து கொண்டு, சமய ஆய்வு நடத்தினார் அப்படிப் பட்ட ஒரு கூட்டத்தில் திரு. பார்ன்ஸ் அவர்களுடைய நூண்ணறிவையும், வாதப்பிரதி வாதத் திறனையும் மேச்சி, இராமநாதபுரம் அரசர் ஒரு விலைமிக்க பொன்னுடை போற்றினதாகத் தெரிய வருகிறது.

1871 நவம்பர் 30 ஆம் நாளில் பார்ன்ஸ் குருவாயிடேகம் பெற்றார். செமினரி ஆசிரியராகவுப் பகுமலை சபை குருவாகவும் பணியாற்றினார். 1881இல் அச் செமினரி ஆகியவையே காரணம்.

1884இல் அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் 25ஆம் ஆண்டு வெள்ளி விழாக் கொண்டாடத் தின் போது அருள் திரு. ஆல்பர்ட் பார்ன்ஸ் ஜெர் அவர்களே அருளுரை வழங்கும் அளவிற்கு கௌரவப்படுத்தப்பட்டார். அவ்வறிநாரது போற்றிவையும் போர்ந்தலையும் நாவன்மையையும் பாராட்டி எல் பல்கலைக் கழகம், 1887இல் அவருக்கு M. A. பட்டம் வழங்கினது மெச்சத்தக்கது. செமினரியின் ஆசிரியராகவும், பகுமலை திருச்சபையின் குருவாகவும், 1899 வரை தொடர்ந்து பணியாற்றினார். அந்தாள் வரை அவரைப் போல ஜம்பத்து நான்கு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றியவர் எவரும் இவர். அவரது தெடுதாள் பணியின் நிலையும் சின்னமாக ரூ 350 செமினரிக்கு அவர் பேரால் ஸ்ஹாலர்ஷிப் வழங்குமாறு நன்கொடை அளிக்கப்பட்டது. அதன் பின் ஜந்தாண்டுகளுக்க்பால் அக்டோபர் 1904இல் நித்திய வாழ்வு பெற்றார்.

அவர் போன்ற அரிய பெரிய தலைவர்களை நம் சபைகளில் எழுப்பு மாறுஇறைவனை வேண்டிக் கொள்வோமாக.

அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் முதற் கிறிஸ்தவர் அருள் திரு டாட் ஜெரின் உதவியான ராமிருந்த திரு. காயாட்டி அவர்களே. இவர் 1837இல் குலைத்திங்களில் ஆசிரியர் என்ற பெயரில் ஞான முழுக்குப் பெற்றார். அவர் பிறகு குருவாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். அவரது இரு புதல்வர்களுள் ஒருவர் Dr. எட் ஆசிரியர் பேரினார். பிறிதொரு புதலவர் திரு. நம்பி ஆசிரியர் தாசில்தாராகப்பணி ஆற்றினார்.

அ�ெரிக்க மிஷனின் முதல் வேதாகம மகளி (The First Bible Woman)

1869 இல் திருமதி சன்டீஸ் அம்ரையர் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த திருமணமான, மதுரையில் தன் உறவினரோடிருந்து வந்த ஒரு அம்மானைத் தேர்ந்தெடுத்து கிறிஸ்தவர்ல்லாத மகளிர் மத்தியில் திருமறைச் சேவகியாய்ப் பணியாற்றுமாறு முழு நேரப் பணியாளராக நியமித் தனர். அந்த அம்மான் முதல் முதலாக அமெரிக்க மதுரை மிஷனில் நியமிக்கப்பட்ட திருமறைச் சேவகி (The Bible Woman) முதலில் அவர், யூரோவியரைக் கணவராகக் கொண்ட மகளிருக்கும், ஐரோப்பியரைக் கணவராகக் கொண்ட மகளிருக்கும் திருமறை கற்பித்தார் அதன் பின் இந்துக் குடும்ப மகளிருக்குத் திருமறை கற்பித்தார். அந்த அம்மையார் பெயர் தூங்பி பிரேகி அம்மாள். அவ்வம்மையார் கடைசி முச்சிருக்கும் வரை அப்பணியைச் செய்தார். 1909 இல் 71வது வயதில் கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்தார். அவரது புதைப்படம் இதன் அடிப்பில் காணப்படுகிறது.

இந்த அம்மையார் மகன்தான் செடுநாளாக பக்மலை ஆசிரியர் பயிற்சிப்பன்னி அலுவலகத்தில் தலைமை எழுத்தராக ஓய்வு பெறும் வரை பணியாற்றியவர். G.D. பென் என்ற பெரியார். இவருடைய மகன்கள் அருள்திரு T. A. பென், திரு ஐசக் பென் திரு D. D. பென் திரு வில்லியம் பென், இவர்கள் அனைவரும் பக்மலையிலும் பிற இடங்களிலும் திருச்சபையில் பணியாற்றியவர்கள். இவர்களுள் திரு வில்லியம் பென் மகன் திரு தம்பிராஜ் பென் பக்மலை மதுரை - முகவை திருமண்டல அச்சகத்தில் கண்காலிப்பாளராகப் பணியாற்றுகிறார், திரு D. D. பென் மகன் திரு மெஸ்டன் பென் அவர்கள் அமெரிக்கன் கல்லூரியில் பேராசிரியர். அவர் மனைவி அரசினர் மருத்துவமனையில் மன்னோய்ப் பிரிவில் பணியாற்றும் டாக்டர் வீலா பென். அவர் உடன் பிறந்தவருள் இன்னெனுவர் டாக்டர் A. K. பென் அவர்கள் ஆவர். எனவே நானப்பிரகாசி அம்மையாரும் மேலே கண்ட அவரது மரபினரும் அமெரிக்க மதுரை மிஷன் தோன்றிய 1834 முதல் இன்றுவரை

“தென்னிய ஆலின் சிறு பழுத்தொரு விதை,

தென்னீர்க் கயத்துட்சிறு மீன் சினையினும்

நுண்ணிதே ஆயினும் அண்ணல் யானை அணிதேர் புரவி

ஆள் பெரும் படையொடு மன்னர்க்கிருக்க நிழலாகும்மே”

என்பது போலும் கடுகு விதை போலும் வளர்ந்து பெருகி கடவுளுடைய குட்டித் திருச்சபையாக விளங்குகிறது.

மரியாகாரன்பட்டி மாசிலாமணி

அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் தொடக்க காலப் பணியின் போது கிடைத்த ஆதிக கிறிஸ்தவர் பலர். அவருள் ஒருவர் திரு டாஸிலாமனி என்ற பேரினர் - மனியகாரன்பட்டி என்ற ஊனினர். மிஷன் தொடங்கின போது அவருக்கு வயது 13. 26வது வயதில் கிறிஸ்தவரானார். 1847 முதல் 39 ஆண்டுகள் வரை அவரும் அவரது குடும்பத்தாரும் மிஷனேடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். மனியகாரன்பட்டியில் அவர் ஒருவரே முதல் கிறிஸ்தவர். 1906இல் அவர் இறைவனடி சேர்வதற்கு முன்னரே அவர் ஊரார் அனைவரையுமே கிறிஸ்தவராக மாறியிருப்பதைக்கண்டு, உச்சி குளிர்ந்து உவகை பூத்தார். சாவதிற்குமுன் இரண்டாண்டு வரை அவரே சபை மக்களுமிருந்தார், 45 பேரப்பிள்ளைகள்—அவர்கள் மாவட்ட முழுவதிலும் பரவினர்—அவரது அடக்க ஆராதனையில் பெருவாரியான இந்துக்களும் இல்லாமியரும் கலந்து கொண்டனர்.

திரு. R. மைக்கேல் வரலாறு

இராமநாதபுர அரசருக்கு “சேது காவலன்” என்ற பட்டமும் உண்டு. ஆதி சேது பதிகளில் ஒருவர் சிழவன் சேதுயழி. அவ்வரசர் மரபில் மீனைட்சி என்ற ஓர் அம்மையார் தோன்றினார். அவர்கணவர் சாத்தப்பன். ஒரு பாடல் பெற்ற ஸ்தலம் சேத்தூர். சந்திர சேசர் கோவிலுக்கு சாத்தப்பன் டிரஸ்தியாயிருந்தார். பாளையப்பட்டாகவும் இருந்தார். மீனைட்சிக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் எல்லாம் இறந்தன. ஒரு பிள்ளை கூட நிலைக்கல்லில், எனவே கடைசியாகப் பிறந்த ஓர் ஆண் பிள்ளை குரானம் R. C. கோவிலில் நூன் முழுக்குப் பெற்றபின் நிலைத்தது. அந்தாள் முதல் மீனைட்சி குடும்பத்தார் R. C. கிறிஸ்த வராயினர். இதனை அறிந்த அரசமரபினரான மறவர் மக்கள் அக்குடும்பத்தாரைச் சாதி யை விட்டுத்தள்ளினர். தன்னீர்ப்பாளையைக் கூடத் தூக்கினிட மறுத்தனர் இதனால் மறவர் மரபிலிருந்து வந்த ஆதி R. C. கிறிஸ்தவர் இராணுவத்தில் சேர்ந்தனர். அந்த இராணுவம் சென்னை இராணுவம் என்று பெயரும் புகழும் பெற்றது.

இருந்து ஆண்டுக்குப்பின் சென்னை இராணுவத்தில் இராயப்பனும் அவரது அண்ணனும் இருந்தனர். இராயப்பன் மகன் சிறுவர் பட்டாளத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார். அப்போது அச்சிறுவனது தந்தை இராணுவத்தில் கொல்லப்பட்டார். அதன்பின் இராணுவத்திலேயே புராட்டெஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவராயினர். சிறுவர் பட்டாளத்திலிருந்த சிறுவன் தன் பெரியப்பன் இராயப்பனேடு சேத்தூர் வந்தார். மீண்டும் பட்டாளத்திற்குப் போய் அளித்தார் இராயப்பாஜி. திரு. R. மைக்கேலூர் அவரது தமிழ் ஜேக்கப்பும் அவர் மகன்கள். திரு. R. மைக்கேலூரைய பெரியப்பனுக்கு மூன்று ஆண்கள் அவர்கள் சந்தியப்பன், சவரிமுத்து, அருளப்பன் என்பவர். சந்தியப்பன் மகன் தான் Rev. இராபர்ட்போதகர், அவர் மகன் தான் சூடாமணி, சூடாமணி கணவர்தான் Rev. மெய்யப்பப் போதகர் அவர் மக்கள் திரு எட்வர்ட் சாமுவேல், ஸ்டான்லி மெய்யப்பன், செல்லத்துரை நெல்சன், வில்சன், ஜான்சன் ஆகியோரின் கித்தப்பா எட்வர்ட் சாமுவேல் முதலியோர், ஸ்டான்லி மெய்யப்பன் மகன் Rev. போஸ் மெய்யப்பன். திரு அருளப்பன் மக்கள் திரு. தியாகராஜர், திரு அருள்பிரகாசம், Rev. சுவந்திராஜ் போதகர். திரு. R. மைக்கேல் தந்தை அவுல்தார் இராயப்பன் நம் திருக்கோயிலில் ஒரு மின் விளக்கு அளித்தார். அதனைத் திருமதி மேரி பேனிங்கா அம்மாள் விளக்கேற்றினர். திரு. R. மைக்கேல் மகன் திரு பரிமாளம் மைக்கேல், திரு. R. மைக்கேல் பசுமலை ஆசிரியர்யிற்கிடப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்-திரு- பரிமாளம் மைக்கேல் பசுமலை உயர் நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் தாளாளர்-அவருடைய ஆண்மக்கள் திரு விக்டர் திரு பாஸ்கரன். அவர் பெண் மக்கள் திருமதி. அம்மணி அம்மாள் விக்டர் மேரி, இராஜேஸ்வரி பிழுலா, சரோஜா ஆகியோர்.

இராணுவம் தந்த சபைதான் சேத்தூர். இச்செய்தியைத்தான், Rev. J. S. சான்ட்ஸ் தமது மது மது மிஷனில் ஏழாண்தாண்டுகள் என்ற நூலில் 213 ஆம் பக்கத்திலும் 168 ஆம் பக்கத்திலும் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியிருக்கின்றனர்.

“The Madras Army has in one way or another contributed to the Indian Christian Community; and the congregation, Setur in Sivaganga Station was a Contribution from the army. Two of the leading men in that congregation came to it after the disbandment of their regiment one of whom was converted in the army.”

"Rev CHERRY he.....it was that organised a Congregation in SUDIYUR in 1846 And the neighbouring congregation of Setur was started by Rev. WEBB in 1847. though Rev. WEBB'S Chief work was in Dindigul". (P 168)

அருள்திரு சாண்டலர் தம் 1860 ஆம் ஆண்டு குன் திங்கள் நாட்குறிப்பேட்டில் குன் 23 இல் தமது கண்ணேயத் தொல்லையோடு சேத்துரில் காலையிலும் மதியத்திலும் இறைவழிபாடு நடத்தினாக குறித்துள்ளார்.

கிறிஸ்தியான் ஜீவபுஷ்கருணி என்ற ஆற்றங்கரையில் படுத்திருந்தான். அப்போது கொடிய ஒநாய்கள் பல அவ்வாற்றில் நீர் அருந்துவதற்காக வந்தன. கிருஸ்தியான் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அந்த ஜீவ நதியின் தண்ணீரைக் குடித்த உடனே அந்த ஒநாய்கள் சாந்தமிக்க செம்மறியாடுகளாக மாறிப்போயின். பனியன் என்ற பக்தன் சிறைக்கூடத்திலிருந்தபோது அதனை மறைக்குமாக மாற்றி, "மோட்ச பிரயாணம்" என்ற திருநூலாகிய பெருநூலை ஆங்கிலத்தில் இயற்றினார். அதில் கண்ட இந்தக் காட்சியை "கிறிஸ்தவக்கம்பன்" எனப்பட்ட மகாதமி கிருட்டின பிள்ளை தமது இரட்சனிய யாத்ரீகத்தில் ஜீவபுஷ்கருணிப்படலத்தில்:

நரமாம்ச பட்சனிகள், நரபலி கொடுத்தவர், பிள்ளைப்பவி கொடுத்தவர் கூட கிறிஸ்துவினால் மனமாறி விட்டனர் என்பது உலக வரலாறு. வீரமறவர் மரபினரான இவர்கள் "சாந்தம் பண்பு ஆகிய சற்குணம் தழுவி" கிறிஸ்துவினால் மாறிவிட்டனர். கலப்பு மனம் செய்துள்ளார். சபைத்தாண்களாக விளங்குகிறார்.

"மேவி வந்து தீத்தொழில்புரி வெய்ய ஒநாய்கள்
ஜீவ கங்கையை அருந்தலும் செம்மறி ஆடாய்
தாவிய சாந்தம் பண்பாகிய சற்குணம் தழுவிப்
போவதாகிய புதுமைகண்டதிசயம் பூத்தான்" என்றார்.

சாதியும் மினையிக்கூம்

கோவோசேயி 1 : 24 வாரிக்க - திநில்துவிள் உபந்திரவங்கள் நூற்றாலையற்றை நிறைவேர்ந்து

பழங்காலத்தமிழ்க்குள் சாதி வேறுபாடு இருக்கவில்லை. என்று தமிழர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் தெளிவாய்க் காட்டுகின்றன. 'ஈ' என்ற சொல் ஒல்காப்புக்கு கொண்ட தொல் காப்பியத்தில் மக்களைக் குறிக்கும் சொல் அன்று எடுத்தக் காட்டு :

நீர் வாழ் சாதியுள் அறு பிறப்பு உரிய மரபியல் நூற்பா. 44 (இளம்பூரணர்)

தொல் காப்பியரஸ்ஸி - தொல் காப்பிய உரை கார்களே சாதி வேற்றுமை பற்றி சமுதியுள். "உரையாரியர்கள் தம் காலத்தில் நிலைய குறுதாய்க் கோள்கைகள் மற்றியும், தாங்கு அவற்றிலிருந்த பற்றின் காரணமாகவும் நம்முடைய உற்காலிக் காலங்களைக் கோள்கைகளை நடத்தி விட்டன" என்று திரு. எஸ். கோவிந்தராஜலு அவர்கள் M.A., B.L., L.L.B., (Cantab) Barister - at-law, துணைவேந்தர், திருவேங்கடவுள் பல்கலைக் கழகம், தாம் எழுதியுள்ள "தொல் காப்பியம் காட்டுப் பார்க்கலே" என்ற நூலில் 464—465 ஆம் பக்கங்களில் கூறுகின்றார்.

ஓரிடத்தில் ஒரு யுவனும் ஒரு யுவதி சந்திக்கின்றனர். காதல் கொள்கின்றனர். அப் போது அவர்களுள் ஒருவர் "என்தாயும் நின்தாயும் யாரோ அறியோம். என் தந்தையும் நின் தந்தையும் எந்தவகையில் உறவு முறை என்றறியோம். நூறும் நீடியும் இது வரை ஒருவரையொருவர் அறியோம். ஆயினும் நிலத்தில் படும் நீர் நிலத்தோடு ஒன்றுவது போல, என்னும் தெஞ்சும் நின் அன்பு நெஞ்சும் ஒன்றுயின்." என்கிறார். இப்போது சீழ்வரும் ரூந்தோகை நூற்பதாம் செய்யுளைப் படித்துப்பாருக்கள்.

"யாயும் யாயும் யாராகியரோ?

எந்தையும் நுந்தையும் எவ்வழிக்கேளிர்?

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்?

செம்புலப் பெயல் நீர்போல

அன்புடை நெஞ்சும் தாம் கலந்தனவே?"

இதில் சாதி என்ற பேச்சே கிடையாது. தமிழர் தான் விரும்பும் பெண்ணையோ, ஆடவணையோ மனக்கும் உரிமை இருபேருக்கும் இருந்தது.

பிறிதொரு எடுத்துக்காட்டு

ஒரு நெய்தல் நிலப்பெண் அதாவது கடலருகாமையில் வாழும் பெண் அங்கு கிடைக்கும் உப்பை எடுத்துக் கொண்டு உப்பு விளையாத மலை நாட்டுக்கு அதாவது மூல்லை நிலத்திற்கு உப்பு விற்கக் கெல்கிறார். உப்பும் நெல்லும் சரிக்குச்சரி - ஊரிலுள்ளோரே வாங்க வாரீர் என்ற கூவுகின்றார். அவ்வடியம் ஒரு மூல்லை நில வாலின் அவளிடம் வந்து, "பெண்ணே! நெல்லை சொன்னாய் உப்பு விலையும் சொன்னாய் ஆனால் உண் உடம்பிலிருக்கிற உப்பு இன்ன விலை என்று சொல்லவில்லையே. அந்த உப்பு என்ன விலை?" என்று கிண்டவாகத் தன் காதலை அவனுக்குத் தெரிவித்தான்.

இப்போது கீழ்வரும் பாடலைப் படித்துப் பாருங்கள்.

“தெல்லும் உப்பும் நேரே ஊரீர்! கொள்ளோரோ எனக் சேரிதொறும் நுவலும் அவ்வாய்க்குந்தி அமைத்தோளாய் நின்மெய்வாழ் உப்பு விலை என்யாம் ?”

(அகநானாறு 390)

இதில் “மௌலியாளி” “பாவி” என்ற கிளை வேறு பாடு கூடத்தமிழகத்தில் இருக்கவில்லை. என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி (அகம் 390)

இப்பாடல் மூலம் ஒரு நாட்டுப் பெண் மற்றெரு நாட்டு ஆடவனை மணந்தனர் என அறிகிறோம்.

ஆனால் ஐந்தாம் நூற்றுண்டுக்குப்பின், குப்தர் காலத்திற்குப்பின் சாதி வேவுறுபாடு ஆரியர் செல்லாக்கால் உச்ச நிலை அடைந்தது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்” எதுவும் நம் ஊர்தான். எல்லாரும் நம் சொந்தக்காரர் தான் என்ற தமிழரின் பரந்த மனப்பான்மை விழுந்தது தமிழ் இலக்கியங்களில் கூட சாதியும் நுழைந்து விட்டது ஜம்பெருங் காப்பியங்களுள் சீவக சிந்தாமணியில்

இடையர்கோன் தன் பகைவனை வென்றவருக்குத் தன் மசள் கோவிந்தையை மணஞ்ச செய்விப்பதாகப் பறைசாற்றினுன் அதனை ஏற்று சீவகன் இடையர்கோன் பகைவரை வென்றுன். ஆனால் சாதி வேறுபாடு காரணமாக சீவகன் தான் மணந்து கொள்ளாது, தன் நண்பனு பதுமுகனுக்கு மணம் செய்வித்தான். இதனை அறிந்த கோவிந்தை, சீவகனைப் பார்த்து, முருகன் குற்றமகளான எள்ளிலையும், திருமால் இடைப்பெண்ணை நம்பியாண்மையும் மனக்கவில்லையா? என்று கேட்டாள். ஆயினும் பயனில்லை. இதனை கீழ்வரும் சீவகசிந்தாமணி 483 ஆம் செய்யள் பின்வருமாறு கோவிந்தை சீவகனுக்குச் சொல்வதாக கூறுகிறது.

“ குலம் நினையல் நம்பி
கொழுங்கயற்கண் வள்ளி
நலனுகர்ந்தானன்றே
நறுந்தார் முருகன்
நிலமகட்டுக் கேள்வனும்
தீன் நிரை நப்பிள்ளை
இவவலர்வாய் நல்லமிர்தம்
எய்தினுள் அன்றே ”

என்றுண்.

சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் சாதி வேறுபாடு உச்ச நிலையை அடைந்து விட்டது என்று அறிகிறோம். அதில் அரசியின் காணுமற்போன சிலம்பிற்கு ஈடுசெய்ய, கோவலனிடம் கண்ணகியின் சிலம்பை விற்றுத் தருவதாகத் தந்திரமாக வாங்கி அரசனிடம் காட்டிக் கொடுத்து கோவலனை கொலை செய்யப்படச் செய்த பொற்கால்லனும் அவன் பின் வந்த உருக்குத் தட்டார் நூற்றுவரும் இழிகுலத்தோராதலின், உயர்ந்தோர் வந்த இடம் எங்கும் விலகி, விலகி நடந்தனர். என்று இந்த நிகழ்ச்சியை சிலப்பதிகாரத்தில் XVI 107 இல்

“ கண்ணுள் வினை ஞர் கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர
மெய்ப்பைபுக்கு விலங்குநடைச் செலவிற்
கைக் கோற் கொல்லனைக் கண்டனன் ”

என்று இளங்கோவடிகள் கூறியுள்ளார்.

பாஞ்சால நாட்டரசன் தன் மகள் துரௌபதிக்குச் சுயவரம் நடத்தினான். ஓர் உயர்ந்த தூணில் சூழன்று கொண்டேயிருக்கும் ஒரு சக்கரத்தைப் பொருத்தி அதில் ஒரு மீஜை வைத்து, கீழே வெண்கலவட்டில் நிறைய நீர் வார்த்து, சுழல் சக்கரத்தில் உள்ள மச்சத்தின் நிழலைக் கண்டு மச்சத்தைப் பாராது அம்பினால் அதனை எய்து எடுக்கிறவன் எவனே அவனுக்குத் துரௌபதியை மணமுடித்து வைப்பதாகப் பாஞ்சால நாட்டரசன் 56 தேசங்களுக்கும் ஓலை அனுப்பினான். அவ்வாறே குறித்த தூணில் எல்லா அரசர்களும் வந்திருந்தனர். அதற்கு துரியோதனன் தேர்ப்பாகணிடம் வளர்த்த கர்ண னும் வந்திருந்தான். அதை அறிந்த பஞ்சபாண்ட வர்கள் சத்திரிய குலத்தில் பிறவாத கர்ணன் எப்படி அரச குமாரரோடு போட்டி இடலாம் என்று எதிர்ப்புக் கூறினர். அதற்கு அங்கு இருந்த சான்ஜேர்

கற்றவர்க்கும் தலன் நிறைந்த
கன்னியர்க்கும் வன்மைகை
கற்றவர்க்கும்

சாதி இல்லை என்று சொன்னதாக வில்லி பாரதம் மூன்றாம் சருக்கம் 67 ஆம் செய்யுள் கூறுகிறது. இங்கும் சாதிப்பேச்சு, ஆனால் அழகிய பெண்ணுக்குச் சாதி என்பது இல்லை என்று தன்னயக்காரரான ஆடவர் கூறி வைத்தார்.

மேலும் கம்ப இராமாயணத்தில் ஆரணிய காண்டம் — 5 குர்ப்பணகைப்படலத்தில் இராமனைக் கண்டாள். குர்ப்பணகை காதல் கொண்டாள். தன்னை மணந்து கொள்ள வேண்டினான் இராமனை.

பூவிலோன் புதல்வன் மைந்தன்
புதல் விழுப்புங்கள் செற்ற
சேவலோன் துணைவனுன
செங்கையோன் தங்கை திக்கின்
மாவெலாந் தொலைத்து வெள்ளி
மலையெடுத்துலக மூன்றும்
காவலோன் பின்னை காம
வல்லியாங் கண்ணி யென்றுள்”

அதாவது “பிரம தேவனின் மகனுண புலத்தியர் மகன் விசரஸ் என்ற முனிவரின் மகள் நான். திரிபுரங்களை எரித்த சிவபிரான் துணைவனை குபேரனின் தங்கை. எட்டுத்திக்கு யானைகளைப்போரில் ஓடச்செய்து, கயிலாய மலையைப் பெயர்த்தெடுத்து, கவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்ற மூலகங்களையும் காத்து ஆனாம் இராவனன் தங்கை” என்று தன்னை அறிமுகப் படுத்தினான் குர்ப்பணகை. தான் ஆரியர் வகுத்த நாற் சாதிகளுள் பிரம குலத்தைச் சேர்ந்த வள் என்று சாதிப்பெருமை பேசுவதாகக் கம்பன் கற்பணை பண்ணுகிறான். அதற்கு இராமன்

“சிந்தனை ஆரக்கி நீதி
நிலைமிலாள் வினை மற்றெங்னனி
வந்தனள் ஆகுள் என்றே
வள்ள ஓம் மனத்துள் கொண்டாள்
சுந்தரி மணத்துக் கொத்த
தொன்மையின் துணிவற்றன்றுல
அந்தனைர் பாவை நீ யான்
அரசரில் வந்தேன் என்றுள்

அதாவது, “சுந்தரி நீ அந்தனர் பாவை பிராமணப் பெண் யான் சத்திரிய குலத்தவன் ஆதலென் வெவ்வேறு சாதியரான நாம் மனத்து கொள்ள இயலாது” என்றால்.

அதற்குச் சூர்ப்பனகை,

ஆரண மறையோன் எந்தை
அருந்ததிக் கற்பின் எம் மாய்
தாரணி புரந்த சால
கடங்கடர் மரபிற்றையல்
போரணி பொலங்கொள் வேவோய்
பொருந்தலை இகழ்தற் கொத்த
காரணம் இதுவே ஆகில்
என் உயிர் காண்பன் என்றால்’

“என் தந்தை அந்தனர் சாதியான விச்வஸ் முனிவர். என்தாய் சத்திரிய குலத்தவரான சால கடங்கடர் என்ற அரசன் மகள். எனவே நான் தகப்பன் வழியில் அந்தனப்பெண் தாய் வழியில் சத்திரியப் பெண். எனவே என்னை ஏற்காவிடில் உயிர் விடுவேன்” என்றால் சூர்ப்பனகை.

அதற்கு இராமன்,

அருத்தி யன்ன கூற
அகத்துறு நகையின் வெள்ளைக்
குருத்தெழுகின்ற நீலக்
கொண்டலுண்டாட்டம் கொண்டான்
வருத்தம் நீங்கரக்கர் தம்மின்
மானுடர் மனத்தால் நங்கை
பொருத்த மன்றென்று சாலப்
புலமையோர் புகல்வர் என்றால்

வருத்தம் இல்லாது வாழும் அரக்கரோடு மனிதர் மனம் செய்து கொள்வது பொருத்தம் அன்று என்று சாத்திரம் அறிந்தோர் சொல்வர்” என்றால்.

இதிலிருந்து சாதிப்பிரிவுகள் தமிழுக்குத் தமிழுக்கு புகுந்து தமிழ் இலக்கியங்களிலும் வேறான் நிலைத்தன்மை என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி

சாதிப்பிரச்சனை அனைத்திந்தியாவிலும் விஷ்ணவரிக்குப்பெரும் பிரச்சனையாயிருந்தது. இந்தச் சாதி வெறி மிஷன் திருப்பணியைப் பெரிதும் பாதித்தமையால் 1847 இல் மிஷன் இதனை அறவே ஒழிக்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இதைப்பற்றி, சாண்டலர் எழுதினதாவது;

sad! sad! is the strength of this viperous grasp.

I Cannot avoid the feeling that another course should have been taken at first. This monster is fairly in the camp, and now we must drive him out at great hazard, or live with him at greater hazard, or give up all to him. The last we cannot do. Now which of the other two horns shall we take?"

இந்தச் சாதிக்கிளர்ச்சி டிரேசிதுரை பக்மலீ திருமறைப் பள்ளி முதல்வராயிருந்த காலத்தில் உச்சநிலையை அடைந்தது. திண்டுக்கல்லில் 1847 ஜூலைத் திங்கள் 6 ஆம் நாளில் மிஷனின் காலாண்டுக் கூட்டம் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு கயன்பதற்காகக் கூட்டப்பட்டது. நீண்டநேரம் அதைப்பற்றி விவாதித்தப் பிறகு நான்கு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

அவையாவன:-

1. சாதி வேறுபாட்டை விட்டு விட்டதற்கு அறிகுறியாக கிறிஸ்தவன் எச்சாதியாயிருப்பினும், தக்க சந்தர்ப்பங்களில் உடன் கிறிஸ்தவனேடு உணவருந்துதல் வேண்டும். அவ்வாறே விருந்தோம்பலும் வேண்டும்.
2. நம் திருச்சபையிலுள்ள அளைவரும் மனதிறைவடையத் தக்க பரிசோதனைக்குப் பிறகு தான் கர்த்தருடைய திருவிருந்தில் பங்கு பெற வேண்டும்.
3. சாதியை விட்டு விட்டதற்குரிய வெளிப் படையான சான்றுள்ளவரே உபதேசியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர்
4. இதற்குப் பிறகு போர்டிங் பள்ளிப் பொறுப்பாளர்கள் எங்கெங்கு நலமாகத் தோன்றுகிறதோ அங்கெல்லாம் பறையரையே சமயல்காரராக அமர்த்த வேண்டும்

சாண்டலர் இத்தீர்மானங்களைப் பற்றி வெளியிட்ட கருத்தாவது:-

“இன்று நாம் செய்துள்ள முடிவு நம் மிஷனையே மையத்திலிருந்து வெளிக் கோடு வரை ஆட்டிக்குலுக்கும் என்றஞ்சுகிறேன்” என்பதே.

1847 செப்டெம்பர் 8 ஆம் நாளில் மதுரையில் மிஷனெரிகள் கூடி, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள்:- நம் சபைகளிலுள்ள இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் அளை வரும் எங்களோடு சேர்ந்து, நாளை மதியம் ஒரு மணிக்கு நடைபெறவிருக்கிற அங்கு விருந்தில் (Love Feast) பங்கு பெறல் வேண்டும்”

இவ்வன்பு விருந்தை ஒழுங்கு செய்யுமாறு செரி துரையையும் சாண்டலர் துரையையும் ஏற்படுத்தினார்கள். இதன் விளைவு பற்றி சாண்டலர் துரை அவர்கள் விடுத்த அறிக்கை வருமாறு.-

அந்த, கர்த்தருடைய திருவிருந்து எனப்பட்ட “அங்கு விருந்துக்கு கீழ்ச் சாதியினருள்” நான்கு உதவியாளரும் மற்ற சாதியினருள் மூன்று நான்கு பேருமே வந்தனர். பக்மலீ திருமறைப் பள்ளியிலிருந்து வின்பிரைட் என்ற ஆசிரியரும் ஒரே ஒரு மாணவரும் அவ்விருந்துக்கு வந்தனர்.

அதே ஆண்டில் அக்டோபர்த் திங்களிலும் ஒரு அங்கு விருந்து நடத்தப்பட்டது. அதற்கு திருமறைப் பள்ளியிலிருந்து வின்பிரைட் ஆசிரியரும் 10 மாணவர்களுமே வந்தனர்.

பக்மலீயில் பார்ண்ஸ் உறவினர் வந்து பலத்த பேராவாரம் செய்தனர். திருமதி டிரேசி அமையாரை அடித்துக் கீழே தள்ளினர் டிரேசி துரையையும் அடித்ததால் பலத்த காயங்கள் ஏற்பட்டன. இந்தக் கலகத்தால் பார்ண்சை அங்கு விருந்தில் பங்கு கொள்ளாத படி செய்தனர். ஆயினும் பார்ண்சம் உறவினரும் சம்பந்திக்கு ஒத்துக் கொண்டனர்.

இப்படி இந்து சமயத்தில் சாதி வளர்ந்தது மெய்யோ. ஆனால் சாதி வேறுபாடற்ற கிறிஸ்தவத்தில் எப்படி சாதி வேறுபாடு தோன்றினது.

பாரதிதாசன் சிங்கன் சிங்கி உரையாடவில் சிங்கி சிங்கனிடத்தில் சாதி பேத மற்ற கிறிஸ்தவத்தில் சாதி எப்படி வந்தது? என்று கேட்கிறோன். அதற்குச் சிங்கன் அரச மற்றைப் பிடித்த பேய் பின்னொயாரையும் பிடித்தாட்டினது போல இந்து சமயத்திலிருந்த சாதிப் பேய் கிறிஸ்தவத்திலிலும் வந்து நுழைந்தது என்று விடை சொல்வதாக கனி எழுதியிருக்கிறார் பாரதிதாசன்.

அப்படியானால் நூற்றுக் கணக்காக ஆயிரக்கணக்காகக் கம்பம் பள்ளத்தாக்கிலும் இந்து ஹரிசனங்கள் முகம்மதியராயினர். அவர்கள் மொட்டையடித்துத் தாடி வளர்ந்து குல்லாப் போட்டவுடனே அவர்களைப் பிடித்திருந்த சாதிப் பேய் ஓடி ஒழிந்தது.

கிறிஸ்தவத்தில் சாதி ஒழியாததற்குக் காரணம் கிறிஸ்தவரே. கிறிஸ்தவ சமயம் காரணம் அன்று. அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனைப் பொருத்த வரையில் ஆதி மிஷனரிகள் இந்த சாதிப் பேயை ஒழிக்கப் பலத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்தனர். அதன் பயனாக ஓரளவு வெற்றியும் சண்டனார்.

இன்றும் இந்துக்களிலும் கிறிஸ்தவரிலும் பல் கலப்புத் திருமணங்கள் நடந்து வருகின்றன. கிறிஸ்தவப் சபைகளில் பேரளவிற்குச் சாதி வேறுபாடு குறைந்து வருகிறதற்காகக் கூட வளைத் துதிப்போம். மேலும் ஜெபிப்போம்.

பேர்ப்பாக்கவோ மறைமுகமாகவோ சாதிச் சங்கங்கள் அமைத்துச் சபையில் பிளாவுகளை உண்டாக்குவதை அறவே தவிர்ப்போம் “The Poor Saints Fund” என்று (ரோ. 15 : 26) திருமண்டலங்களில் சபைகள் தோறும் ஏற்படுத்தி உண்ணமையாகவே பொருளாதார நிலையில் கீழ்ப்படியிலிருப்பவர் யாராயிருப்பினும் சில சட்ட திட்டங்களுக்குப்பட அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் காப்போம்.

“யூதனென்றும் கிரேக்க னென்றும் இல்லை,
அடிமை யென்றும் சுயாதீன னென்றும் இல்லை,
ஆண் என்றும் பெண் என்றும் இல்லை,
தீங்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்
ஒன்றுயிருக்கிறீர்கள்”

—கலாத்தியர் 3 : 28

நம் திருச் சபைக்குள் “ஸ்ராஞ்சீஸ்” இருக்கின்றார்கள். “ஸ்ராஞ்சீஸாள்கள்” இருக்கின்றார்கள். ரோமர் 15 : 26 இல் “மக்களுக்குத்தானியாவிலும் அகாயாவிலும் உள்ளவர்கள் ஏஞ்சலியிலுள்ள பிக்தூராஸ்காஞ்சீஸோ இந்தீர திரிதூக்காஸ் சிறு பொருள் சகாயம் செய்ய விரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்” என்று பவுல் எழுதுகிறார். அதனால் திருச் சபைக்குள் சாதியின் பேரில் நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவது அபாயம். கிறிஸ்தவத் திருச் சபைக்குள் சாதிச் சங்கங்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பது, திருச்சபை தானே தன் மேல் பெட்ரோஜீல வார்த்து தன்னை எரித்துக் கொள்வதாகும். அதற்கு மருந்து ரோமர் 15 : 26 தான். “கிறிஸ்தவ சமூகங்கள் நீந்” என்று திருமண்டல மட்டத்தில் ஒதுக்கி சாதி அடிப்படையில் என்ற பேச்சுக்கு

இடங்கொடாமல் வருமான அடிப்படையில் “ஏழூக் கிரிஸ்தவர்” யாவர் என்று தீர்மானித்து தக்க சட்ட நிட்டங்கள் வருத்து “முழு மன்றங்களும் முழு நிலசேஷன்” என்ற தத்துவத்தைச் செயல் படுத்துவதே சரி.

இது நியாயம் என்பதற்குக் கீழ்க் கண்ட உள்ளால் சான்றிணைக் காஸ்க.

மரபு நிலையை ஒரு நீண்ட சுதாரத்தின் அடிப்படைக்கும் (Base) குழ்நிலையை அதன் உயரத்திற்கும், தனியாளை அதன் பரப்புக்கும் (area) ஓப்பிடலாம், எனவே தனியாக அவனது மரபு நிலையின் விளைவு என்றே அல்லது 2-ம் 3-ம் ஐந்து என்ற கூட்டுத் தொகை போல் மரபு நிலை குழ்நிலைக் கூட்டலின் விளைவு என்றே சொல்லப்படாது. ஆனால் $2 \times 3 = 6$ என்பது போல ஏம், 4×3 நீண்ட சுதாரத்தின் பொருப்பு ($2 \times 3 = 6$ ச. அங்) போலவும், மரபு நிலையும் குழ்நிலையும் ஒன்றுக் கொண்று இரண்டு நினையாறாவதன் விளைவே தனியாள் என்று கூறலாம். நீண்ட சுதாரத்திற்கு நீளமோ அகலமோ அல்லது அடிப்படையே உயரமோ ஏதாவது ஒன்று மட்டும் இருந்தாலும் அது நீண்ட சுதாரம் ஆகாது. தனியாளுக்கு மரபு நிலையும் வேண்டும் குழ்நிலையும் வேண்டும்.

வெள்வேறு நீண்ட கூட்டலின் ஆகவோ கீடுவோ அல்லது அல்லது ஒப்பிடப் போகு அவர்கள் மரபு நிலைச் சக்தியில் மட்டும் வேறுபடலாம் அல்லது குழ்நிலைச் சக்தியில் மட்டும் வேறு படலாம் அல்லது இரண்டு கூறுகளிலும் வேறுபடலாம்.

நிலை
அடி

மரபு நிலை	A	B	C	மரபு நிலை

மரபு நிலை

இப்படத்தின்படி அயும் வயும் ஒரே அளவான குழ்நிலைத் தூண்டுதலைப் பெற்ற போதும், அவர்களது மரபு நிலை வேறுபாட்டால் அவர்கள் பரப்பில் வேறுபடுவதைக் கவனிக்கவும். ஆனால் வயும் செயும் ஒரேவிதமாபு நிலையுடையவராயிருந்தும், வித்தியாசமான குழ்நிலைத் தூண்டப்படுதலைப் பெறுவதால் வேறுபடுகின்றனர். இரு தனியாள்களின் வேறுபாட்டின் அளவு எப்போதும் மரபுநிலை குழ்நிலை இரண்டையும் பொருத்திருக்கிறது. அயின் பேரின் குழ்நிலைக் கூறை (நின்ட சுறுரத்தின் உயரத்தை) இரட்டித்தால், அவர்களின் வேறுபாட்டின் அளவையே இரட்டிக்கிட்டும்.

அபை ஒரு யானையாகவும் பௌதை ஒரு பூணையாகவும் பாவித்துக் கொண்டால், உணவுத் தட்டுமிக்க ரேஷன் காலத்தில் அவற்றின் எடை வேறுபடும். ஆனால் உணவு தாராளமாய் இருக்கும் காலத்தில் யானையின் எடை பூணையின் எடையைவிட அதிகமாகும் எடையின் முழு வித்தியாசமும் முந்தியிருந்ததை விட மிகப் பெரியதாகும்.

இப்படியே இயற்கையில், புத்தி நுட்பமான ஒரு குழந்தையையும் மந்த புத்தியுள்ள பிள்ளையையும் அற்பமான குழ்நிலையில் வளர்ந்தாலும் அறிவு வளர்ச்சியில் வித்தியாசம் காணப்படும் ஆனால் குழ்நிலையானது மிகச் சிறந்ததாயிருந்தால், இயற்கையிலேயே புத்தி நுட்பமிக்க குழந்தை தன் முன்னைய அறிவைக் காட்டிலும் மந்தபுத்தியுள்ள குழந்தையைக் காட்டிலும் அதிக அறிவைப் பெறும். எனவே குழ்நிலையை மட்டும் விருத்தி செய்வதால் தனியாள் வித்தியாசத்தை பெருக்குவது அல்லது விருத்தி செய்வதாகும். என்றாலிக்.

இப்போதுள்ள மரபு நிலையை நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனால் வருங்கால மரபுநிலையை ஒத்த உயரிய திருவாம் ஒத்த உயரிய உருவும் ஒத்த உயரிய அறிவும் படைத்த தமிழ்களை நாட்டில் பெருக்குவதால் மரபு நிலையை ஒருவாறு சீர்ப்படுத்தலாம். ஆகவே நல்ல சமூகச் சீரமைப்புக்கு மரபுநிலையும் நல்லதாக்க வேண்டும் குழ்நிலையையும் நல்லதாக்க வேண்டும்.

சில மின்னிக்கலூம் துருக்கலூம்

வில்லியம் டி ரேசி

திருமறையைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவருள் இவரும் ஒருவர். இவர் கல்வினுத் துணைக்கும், உடைய, அறிவுமைதி வாய்ந்த, உய்த்துணரும் இயல்புடைய மாபெரும் பக்தர் — கட்டுப்பாடுடையவர் தமிழ்த் தமிழிடம் பயின்றவர்கள் இதயங்களில் மாபெரும் பக்தர் — கட்டுப்பாடுடையவர் தமிழ்த் தமிழிடம் பயின்றவர்கள் இதயங்களில் நின்காத இடம் பெற்ற அன்புத் தந்தை நன்கு தமிழில் பேச வல்லவர். தன்னுடைய விட்டு இந்நாட்டிற்கு வந்து தம் உடல் போருள் ஆவி அனைத்தும் உதவிய தியாகத்தின் சின்னம் - அன்நாட்டிற்கு வந்து தம் உடல் போருள் ஆவி அனைத்தும் உதவிய தியாகத்தின் சின்னம் - அன்நாட்டிற்கு இருப்பிடம். அப்புனிதாது இறுதி நாட்களில் அவரிடம் பரிசுநவர்கள் மௌல் கணக்காக பிறகு இருப்பிடம். அப்புனிதாது இறுதி நாட்களில் அவரிடம் பரிசுநவர்கள் மௌல் கணக்காக நடந்து வந்து அவரைக் கண்டு புத்துணர்வு அடைந்து சென்றனர். அன்னவர் அன்பி ஸ்தந்த்து வந்து அவரைக் கண்டு புத்துணர்வு அடைந்து சென்றனர். அன்னவர் அன்பி ஸ்தந்த்து வந்து அவரைக் கண்டு புத்துணர்வு அடைந்து சென்றனர். அவர் பசுமலையிலேயே இறந்தார் பழைய கோயில் பக்கத்தில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார். இப்போது செமினரி கல்வித்தொலூக்கு முன்னால் அவரது நினைவுக்கல் ஸர்வியர் காலத்தில் எடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் தான் முதன் முதலாக செமினரியைத் திருமங்கலத்தில் 1842 இல் நிறுவியவர். இவரது செல்வாக்கால் உருவானவர்கள். பேராற்றினுத் திருமங்கலத்தில் பல்துறைப் புலமைமிக்க கோல்ட்டன், நாலவம்மிக்க ரோலண்டு, திறமைமிக்க ஏ...ஸ்.

ஹாரேஸ் பெய்லர்

இருக்கம், அயராசைழப்பு, கூர்மதிமிக்க புதுப்புணைவத்திறன், ஓரிவுமறைவின்மை, பொறுமை ஆகிய பண்புள்ள ஒருங்கிணைந்தவர். இதனால் எளிய மக்கள் இவரிடம் போன்பு வைத் தனர். இதன் காரணமாக எளியமக்களோடு எளியவராக அவர் மத்தியில் வாழுமாறு வசதிமிக்க கூற இயலுமா? அவர் பத்து இந்தியத் திருச்சபைகளை நிறுவினார் ஜந்து இந்தியக் குருக்களை அபிஷேகம் செப்தார்.

எட்டாண் வெப்

சிறந்த தமிழரினர், இனிய இசை வல்லுநர். தமிழகத்தில் வேதநாயக சாத்திரியாரோடு நெருங்கிப் பழகினவர். கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனை நூல் முதன் முதலாக 1853 ஆம் ஆண்டில் சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தார் வாயிலாக வெளியிட்டதார். வெப்ப ஜூயர் அவர்களே ஆவர். அந்த நூல்தான் 1870இல் வாஷ்பர்ஸ் ஜூயர் காலத்தில் திருத்திப் பெருப்பிக்கப்பட்டது. இவர் மோகன் இராகத்தில் இயற்றிய இறவாத்தன்மை மிக்க “பாவியாகவே வாழேன் பாவம் போக கும் பலி யாம் என் இயேகவே வாழேன்” இன்றும் நம் கிறிஸ்து சபை பாமாஸியும் கீர்த்தனைகளும் என்ற நூலில் 184 ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. எனவே இவர் பக்மஸ் சபைக்கு மட்டுமன்ற எல்லாச் சபைகளுக்கும் பொதுவானவர்.

புதிதாக வந்த வெப், ஹெரிக், ரெண்டல் ஆகியவர்கள் பணி இடங்களைச் சீட்டுக் குலுக்கி எடுத்ததில் வெப் ஜூயருக்குச் சிவகங்கை என்று வந்தது. பிறகு வெப் ஜூயர் தின்டுக் கல்லில் தெடுங்காலம் பணி செய்தார் 1856 ஜூனுவரியில் மிஷன், நாய்க் ஜூயரையும், வெப் ஜூயரையும். சாண்டலர் ஜூயரையும் கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் சபைகளை அமைக்குமாறு பணி த்தது. குலைத்திங்களில் புறப்பட்டனர். அதன் விளைவுகள் சிலவற்றை சாண்டலர் ஜூயர் தம் நாட்டுறிப் பேட்டில் பின்வருமாறு குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போட்டுமாக்கலும் பெரியகுளத்திலிருந்து காலை 9 மணிக்குப் பறப்பட்டோம். ஒரு மாநிழலில் மதிய உணவுறுத்தினேம். 24 மைல் தூரத்திலுள்ள போட்டநாயக்கனூருக்கு மாலை 4 மணி க்கு வந்து சேர்ந்தோம். இங்கு ஒரு சபையை நிறுவினேம்

கோர்ஸ் போட்டநாயக்கனூரிலிருந்து அதிகாலையில் புறப்பட்டு தேவாரத்திற்குப் 10 மணிக்கு வந்தோம். சபையாரோடு சேர்நேம். மதிய உணவுறுத்திய பிறகு கோம்பைக்கு வந்தோம் இங்கு ஒரு சபையை நிறுவினேம். நான் அருளுநரை செய்தேன்.

கூப்பர் இங்கு அதிகாலையில் வந்து சேர்ந்தோம். மக்கள் அறுவடைக்குப்போய் விட்ட மையால் அன்றிரவு தான் ஒரு சபையை அங்கு நிறுவினேம்

ஆகவோ? 1 கோயிலாபுரத்தை விட்டு இரவு பத்துமணிக்குத்தான் பெரிய குளத்துக்குத் திரும்பினேம்

இதே காலத்தில் தான் ஒவ்வு சபை காமயகவண்டன் பட்டியில் நிறுவப்பட்டது.

இதே வெப்ப ஜீயர் அரும்பணியைப் பெரும்பணியாக மதித்தே வடக்குவரசல் தேவாலயம். வெப்ப நினைவாலயமாக இன்றும் விளங்கி வருகிறது.

அருள்திரு. A. சாமுவேல் போதகர்

இவரது ஊர் வேப்பங்குளம். இவர் ஜூக்கியவேதசாத்திரப்பள்ளியில் Dr. J. J. பானிங்கா காலத்தில் எழுத்தராக ஆசிரியராக 1942 வரை பணியாற்றினார். அதன் பின் Rev. G P. ஜேஜம்ஸ் முதல்வராயிருந்தபோது அதே பணிகள் செய்து வந்தார். Rev. G. P. ஜேஜம்ஸ் ஓய்வு, பெற்றபின் அந்திலையத்திற்கு Rev. A சாமுவேல் அவர்களே முதல்வராகி 1962 வரை பணியாற்றினார். அதன் பின் மேற்கு லோக்கல் கவுண்சில் சேர்மனுகவும் அதன் பின் மண்டபம் கேம்ப் சபைக்குப் போதகராக நியமிக்கப்பட்டார். இறுதியில் ஓய்வு பெற்று மண்டபம் கேம்பிலே யே இருந்து வருகின்றார் என் முன்னேற்றத்திற்கு அப்பெரியாருக்கும் பெரும்பங்குண்டு. 1957 வரை மதுரை முகவை திருமண்டல இதழன் சத்தியவர்த்தமானி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

ஓய்வு பெற்ற பின் தாம் பிரசங்கித்துவந்த அரிய பெரிய அருளுநரைகளை ஒரு புத்தகமாக எழுதி வெளியிட்டார்.

அவருடைய வாழ்க்கைத் துணைவி திருமதி சுகிரதம் அம்மையார் ஓட்டப்படாரம் தாலுகாவில் கவர்னர்கிரி ஊரினார். பங்கஜம் சென்டரின் கண்காணிப்பாளராக நீண்டகாலம் தொண்டு புரிந்தார். தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சி உடுப்புகளுக்கும், பிறவற்றிற்கும் பொறுப்பாளியாக இருந்து ஆண்டு தோறும் பணி செய்தார்.

இவர் சகோதரர் திரு. சாம் நத்தானியேல் உடற்பயிற்சி ஆசிரியராகப் பசுமலையில் பணி செய்து அதன்பின் தியாகாராஜர் மாதிரிப் பள்ளி உடற் பயிற்சி ஆசிரியராக இருந்து இப்போது ஓய்வு பெற்றிருக்கின்றார்.

அருள்திரு. C. S. ஏம்ஸ்

அப்புநூல் C. S. ஏம்ஸ் பக்மலை வேதப்பள்ளியிலும் கலையிலும் 25 ஆண்டுகள் பணி புரிந்தனர். அவரது பேரன் அருள்திரு. பேட்டிட் இராஜேஷ்யா ஏம்ஸ், M.A., B.D. நமது A.C. மேல் நிலைப்பள்ளியில் தாளாளராகவும் தலைமை ஆசிரியராகவும் பக்மலை உதவிக் குருவாகவும் இருந்து வருகிறார்.

அருள்திரு M. மெய்யப்பன் போதகர்

அருள் திரு. M. மெய்யப்பன் போதகர். இவர் அருள்திரு. J. C. போஸ் மெய்யப்பன் போதகர் அருள்திரு. M. மெய்யப்பன் போதகருக்கு மகன் பிள்ளை பேரன். மெய்யப்பன் போதகர் பக்மலையிலும் குருவாயிருந்தார். இவரது மரினர்பற்றி திரு. R. கைக்கேல் வரலாற்றில் காணக்.

அருள்திரு. G. P. ஜார்ஜ் போதகர்

அருள்திரு. G. P. ஜார்ஜ் போதகர். இவர் தான் முதன் முதலில் அருள்திரு. ட்ரெஸ்டீஸ் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய Church Members' Manual என்ற நூலைத் தமிழாகக் கொட்ட செய்தவர் அவரோடு சேர்ந்து நான் அந்த நூலின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் மையம் பொருளைவைத்துப்பாடல் களாக அமைத்தேன். அவற்றுள் “ஆண்டவர் விருந்தத்தை வேண்டி நாம் வரும்போது” என்ற பாடல் பேராசிரியர் வீ. பா. க. சந்தானால் இசையமைக்கப்பட்டு இன்றும் திருவிருந்துக் காட்சி யில் தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சியில் பாடப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் உடன் பிறந்தவர் ஜவரும் அருள்திரு. பாக்கியதான் போதகர் மைந்தர் ஜவரும் குருக்கள்.

அருள்திரு. J. D. ஜீவமணி

அருள்திரு. J. D. ஜீவமணி B.A., B.D., இவர்கள் அருள்திரு. G. P. ஜார்ஜ் போதகர் மரு மகனார். நம் பேராயின் மாமனூர், என்னேடு சேர்ந்து அருள்திருவாளர்கள். கிரகிரி, V. G. துரை ராஜ் பன்னிருவருக்கும் பக்மலை திருமைறப் பள்ளியில் L Th. வகுப்பில் ஆசிரியர். மேலும் பக்மலையில் குருவாகவும் பணியாற்றினார்கள். அமைதியின் சின்னாம் அடக்கத்திற்கிருப்பிடம்.

அருள்திரு. அடிசன் ஜால் போதகர்

அமெரிக்காவில் அடிசன் என்ற ஒரு பையன் இந்தியாவில் மிஷனேரி ஊழியம் செய்யுமாறு அவன் பெற்றேர் ஓதுக்கியிருந்தனர். ஆனால் அவன் 12 வயதில் இறந்து போனான். எனவே நியாயி ஹால் அமையார் அந்தப் பையன் பையரில் ஒரு இந்தியச் சிறுவனை தத்துப்புத்திரங்கள் எடுத்து படிக்க வைத்து தெய்வத் திருப்பணியில் வைக்கத் திட்டமிட்டார். அதன்படி திருப்புவனங்களோடிடங் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த திரு. D. பாக்கீஸ் என்பவர், விஸீயம் சாமிதான் என்ற நன்மை அப்பணிக்குத் தந்துதவினார். எனவே திருமதி ஹால் அமையார், நன்மை கன் பேரையும் தன் பேரையும் சேர்ந்து அவருக்கு அடிசன் ஹால் என்று பேரிட்டுப் படிக்க வைத்து 1905 இல் குருவாக்கினார். அவர் செர்வட் எடி ஜூயூடன் அருட் செய்திப் பரப்பினார். திண்டுக்கல்லில் தெடுதான் குருப்பணி ஆற்றினார். பக்மலையிலும் நின்ட காலம் குருவாயிருந்தார். அவரது மகன் அருள்திரு. செல்வராஜ் போதகரும் மதுரை— முகவைத் திருமண்டலத்தில் பணி செய்து ஒய் வைப்பற்றுவனார்.

அருள்திரு. J. S மாசிலாமணி போதகர்

இவர் துதந்தை பெயர் டாம்பேல். இவர் குஜராத்திலிருந்து வந்தவர். வாஷ்பரன் ஜயரால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். மதுரையில் பெண் கொண்டவர். இவரது மகன் தான் அருள்திரு. P. S. மாசிலாமணி B.D. ஜயர் அவர்கள், வாஷ்பரன் துவரை இவரை ஆதரித்தார். கல்வி கற்க உதவினார். அருள்திரு. C. G மார்ஷல் வேதப்பன்னி முதல்வராயிருந்த காலத்தில் சொம்பர் திரு மறைக் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கு மூன்றூண்டுகள் கற்று B.D. பட்டம் பெற்று மீண்டும் செமினெனியில் ஆசிரியராகப் பணி புரித்தார். அக்காலத்தில் அமெரிக்க மின்ன் கிளிஸ்தவருள் தலைசிறந்த தமிழ்நினராக விளங்கினவர் அவர் ஒருவரே இரட்சனிய யாத்ரீகத்துக்குச் சில பகுதி கணக்கு உரையும் எழுதினார். இந்து சமய விரிவுரையாளராகப் பல சமய நூல்களை எழுதியவர். இயல் இசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழிலும் வல்லுநர் - “ தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சி என்ற இயேக பெருமான் வாழ்க்கை வரலாற்றை நாடகமாகப் பகுமலைத் திருச்சபையார் திரு. ஸாம்பீர் காலத்தில் நடத்துவதற்குமுன், “ தர்சுபட்டனச் சவுல் ” “ மேர்ட்ச பிரயாணம் நாடகம் ” போன்ற பல நாடகங்களை இயற்றி அரங்கேற்றியவர். இதனை எழுதும் எனக்கு ஞானத் தந்தை யானவர் “ இரட்சனிய நாமக் கீர்த்தன மஞ்சசி ” என்ற பாட்டுப்புத்தகத்தை நான் வெளியிட்ட போது அதற்கு ஒப்புயர்வற்ற ஒரு முகவுரை எழுதித் தந்து, சின்னாந் சிறு மாணவனுமிருந்த என்னை தன் சொந்த மக்களைப் போல் பாராட்டி ஊக்குவித்தவர். அவ்வாறே நான் LTh படிக்கை யில் எழுதிய சூத் டீஷ்டியர் ” என்ற நூலுக்கும் முகவுரை அருளியவர். சொம்பூர் கல்லூரி B.D. மாணவருக்குரிய கிரீக் மொழிக்கு Examiner ஆகவும் இருந்தார். அவருடைய புதல்வருள் அருள்திரு M. R. பாடிக்கு குருப்பணியாற்றினார். அவருடைய பிறிதொரு மகன் திரு. மாஷாப் பி. B.A., B.T. அவர்கள் சிறிது காலம் பகுமலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் என்ற உடன் ஆசிரியராயிருந்து, இப்போது மாநகராட்சித் தொடக்கக் கல்வி அதிகாரியாகவும் பகுமலை பாஸ்ட்டேற் கமிட்டி செயலராகவும் பணியாற்றி வருகிறார்.

1915 இல் தான் அருள்திரு ஜேம்ஸ் ஜயர் அவர்களும் அருள்திரு. J. S. மாசிலாமணி ஜயர் அவர்களும் குருக்களாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டனர். 1939 முதல் 1942 வரை பகுமலைத் திருச்சபையின் குருவாக அருள்திரு J. S. மாசிலாமணி ஜயர் அவர்கள் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றனர் இரட்சன்ய யாத்ரீகம், இரட்சன்ய மனோகரம் ஆகியவற்றில் சிலபகுதிகளுக்கு உரை எழுதினார்கள். திருமறைத் தமிழாக்கக் குருவிலும் உறுப்பினராகப் பணியாற்றினார்கள். நாகபுரி திருநெல்வேலி சிறிஸ்தவக் கவுன்சில் செயற்குழுவிலும் உறுப்பினராக இருந்தனர்.

அருள்திரு. V. சந்தியாகு போதகர்

இவரது ஊர் சிலுக்குவார்பட்டி அது மின்னித்திருப்பணி மையங்களுள் ஒன்றுமிருந்த காலத்தில் இவர் உரோமன் கத்தோலிக்கச் சபையிலிருந்து அமெரிக்கன் மின்னுக்கு வந்தவர். இவர் உடன் பிறந்தவர் அருள்திரு. V. மாசிலாமணி. இருவரும் இசைவாணர் — சந்தியாகு ஜயர் பகுமலை உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியராகப் பணிபுரித்தார். பிறகு செமினெனியில் ஆசிரியரானார். Home Missionary Society உருவாக திரு. சால்மோன் உபதேசியாரும் அருள்திரு. V. சந்தியாகு ஜயரும் பெரும்பங்கு கொண்டனர். 1907 இல் அது “Madura Home Missionary Society” என்ற பெயில் நடந்தது.

அருள்திரு சந்தியாகு ஜயர் வத்தவக்குண்டில் குருப்பணி ஆற்ற தியமிக்கப்பட்டார். முதல் உலகப் போரின் காலத்தில் மாவார் பேஷ்வி மின்னித்திருப்பணி கிள் தாயகம் விட்டுத் திரும்ப முடியாமையால், டாக்டர். பேனிங்கா துணையும் அருள்திரு. V. சந்தியாகு ஜயரும் அப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய மீண்டும் சென்றனர் சராண்டுகள் திருப்பணி ஆற்றினார்.

அதன்பின் மேற்கு லோக்கல் கவுன்சில் சேர்மனானார். வத்தலக்குண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனானார். டாக்டரி ஜீவி வட்டு துரையுடன் சேர்ந்து அருட்செய்தி பரப்பும் அரும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

இவர் இயற்றிய பாடல்கள் பக்திப்பரவசம் ஈடுடுவன். உருக்கமானவை அனவ “ஏக நான் நிற்கும் கண்மலையே, வரவேணும் பரஞ்சியே, அருமை இரட்சகா கூடிவந்தோம்.

‘அந்த நாள் பாக்கிய நாள்’ “தருணமீதில் “தந்தேன் என்னை” “தாசரே இத் தரணியை” “விந்தைக் கிறிஸ்தேக ராஜா” “தேவனே நான் உமதன்டையில்,” நித்த முயல் மனமே,” “என் உள்ளங் கவரும்,” “என் சிலுவை எடுத்து, அருமையுற நீ மிரங்கி தேவலோகமதில் ஏகவே திருச்சபை ஆலயத்தின் என்றும் நிலைக்கும் மூலைக்கல்”

இவர் சகோதரர் அருள் திரு. வே. மாசிலாமணி ஜூயர் இயற்றிய பாடல்கள் “ஓ தாக மிருந்தவரே” “பாவி என்னிடம் வர மனதில்லையா” ‘தந்தானைத்துதிப்போமே” “திரும்பிப் பாராதே” என்ற பாடல்கள்

அருள்திரு. டேவிட் நரசிங்கம் ஜூயர்

அருள்திரு. டேவிட் நரசிங்கம் ஜூயரவர்கள். இந்துக் குடும்பத்தில் நரசிங்கம் என்ற பெயருடன் பிறந்து வளர்ந்த இவர்கள் பசுமலை உ.யர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் போது கர்த்தரை அறிந்து தாமே கிறிஸ்தவரானார். பெங்களூரில் இறையியல் கற்று 1934 இல் குருவானார் தேவகோட்டை, வத்தலக்குண்டு, ஆண்டிப்பட்டி, தல்லாகுளம், பழனி, வடக்குவராஸ், மல்லாஸ் கிணறு ஆகிய இடங்களில் 35 ஆண்டுகள் திருப்பணியாற்றி 1968 டிசம்பர் 26 ஆம் நாள் கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்தார்கள். சிறந்த அருளுரைஞராகவும், தமிழ்லக்ஷ்ய அறிவு செறிந்தோராகவும், நினைவாற்றலமிக்கவருமாயிருந்தார்கள்.

அருள்திரு. பால்ராஜ் தாமஸ் ஜூயர்

அருள்திரு. பால்ராஜ் தாமஸ் ஜூயர் அவர்கள் ஆதிகால குருக்களில் ஒருவரான அடிவந்தி. P. தாமஸ் ஜூயர் அவர்களின் மகனாக 10—5—1892 இல் பசுமலையில் பிறந்தார். சிறந்த முறையில் B.A., B.D. பட்டங்களைப் பெற்றார். 1—5—27 இல் குரு அபிஷேகம் பெற்று 1927—'38 வரை பசுமலையில் குருவாகவும் 1936—'58 வரை மத்திய லோக்கல் கவுன்சில் தலைவராகவும் பணியாற்றினார். திருமங்கலத்தில் ஆசிரியைப் பயிற்சிப் பள்ளியை நிறுவினார். பசுமலை உயர்நிலைப்பள்ளி நிர்வாகியாக இருக்குங் காலத்தில் அனுதைப் பிள்ளைகளுக்கான விடுதியை நிறுவினார். ஏழைகளுக்கு இரங்கும் இயல்புடையவர்.

மதுரை அமெரிக்கன் மிஷன் கவுன்சிலின் நிர்வாகச் செயலராக 15 ஆண்டுகளும், மதுரை, - இராமநாதபுரம் அத்தியக்காதீனத்துச் செயலராக கலேஜ் ஜூன் ஆசிரியாநம் ஜூயரவர்களுடீங் கூட்டுச் செயலராக 17 ஆண்டுகளும் சேவை செய்தார் அத்தியட்சாதீனச் சட்ட திட்டங்களை வகுப்பதில் முன்னணியில் நின்றார். தென்னிந்தியத் திருச்சபை தலைவரின் பேராளராகவும், அத்தியட்சர் பேராளராகவும் திருப்பணியாற்றியுள்ளார். வேறு அநேக நல்ல பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்தி 43 ஆண்டுகள் ஆண்டவருக்காக உழைத்துத் தமது 77 ஆம் வயதில் 17—3—69 இல் ஆண்டவரின் சமூகம் சேர்ந்தார்.

அருள்திரு. Y. D. சாமுவேல்

திருப்புவனத்தில் போதகர் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டு 28 வருடங்கள் திருப்புவனத்திலே வேலை செய்து வந்தார். பின் கண்ணிலாட்கூ மாற்றப்பட்டு, பின் திண்டுக்கீட் கொண்டு வரப் பட்டு, அங்கிருந்தே கண்ணிவாடியையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அதற்குப் பின் மாஷ் டாஸ்கூ மாற்றப்பட்டு Rev. Woolsted அமெரிக்கா போக நேர்ந்த சமயம் E.L.C. Chairman ஆகப் பணியாற்றினார். அதற்குப் பின் உச்சிவீட்டு, பொய்குளம் முதலிய இடங்களில் போதகராக சேவை செய்து பின் 1945 வருட வாகில் பக்காஸீஸ் Asst. Pastor ஆகப் பணிபுரிந்து Retired ஆனார். அவர் Retired இடத்தைப் பூர்த்திசெய்ய 1947இல் Rev. Y. S. Arthur Lawley திருப்புவனம் அனுப்பப்பட்டு May 1947இல் போதகர் பட்டம் பெற்றார்.

பசுமலையில் குருப் பணியாற்றியவர்கள் பலர். அவர்கள் அணைவருடைய வரலாறுகளும் கிடைத்தில். அருள்திரு. நவரத்தினம், அருள்திரு. பக்கிங்காம் அருள்திரு. டாக்டர் எடி ஆசீர்வாதம், அருள்திரு. பிரான்சிஸ் கியங்கிரி, முதலியோர் ஆவர். இப்பட்டியலில் எவர் பெயராவது விடப்பட்டிருந்தால் அருள் கூர்ந்து மன்னிக்கவும்.

திரு. கிழிள்தோபர் சால்மண்ட்

இவர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் தோன்றியவர். அருள்திரு. M. D. சால்மண்ட் ஜயர் இவரது வளர்ப்புக் குழந்தை. அருட்பெருந்திரு. வெஸ்லிநியுபிகின் பேராயார் அவர்களால் பகுமலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார். பகுமலை ட்ரேட் ஸ்கூலில் எலெக்ட்ரிகிஷன், ஜெனரல் மெக்கானிக் ஆகிய இரண்டிலும் ஐந்தாண்டுகள் பயின்று வெற்றிகரமாக முடித்தார். டி.வி. எஸ்ஸிலில் ஓராண்டு அப்பிரெண்டிசாகப்பயிற்சி பெற்றார். அதன்பின் பகுமலை ட்ரேட் ஸ்கூலிலேயே வார்ட்டாகவும் ஆசிரியராகவும் இனிது பணியாற்றினார். அதன்பின் திறமையையும் நேர்மை யையும் அறிந்து அமெரிக்கன் கல்லூரி இவரை அங்கு எலெக்ட்ரிகிஷனாகவும், ஜெனரல் மெக்கானிக்காகவும் வேலையில் அமர்த்தினது. அன்று முதல் இன்று வரை இருபது ஆண்டுகளாக எல்லாருடைய மனதையும் கவரத்தக்க அளவிற்குச் செவ்வனே பணியாற்றினார். 1944 முதல் இன்று வரை தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சி ஒலி, ஒளி அமைப்பாளராக பணி ஆற்றி வருகிறார், எல்லா வற்றிற்கு மேலாக பகுமலை பாஸ்ட்ரேட் குழு உறுப்பினராகவும் பகுமலை ஓயிட்டின் நிலைவாலய எழுபத்தைத்தாண்டு நிறைவு விழா மலரை வெளியிடவும், திருக்கோயிலைப் புதுப்பிப்பதிலும் பேரு யங்கு எடுத்துக் கொண்டார். இவருடைய ஆர்வத்தையும், தாரப்பார்வையையும், அயரா உழைப்பையும் மனத்திட்பத்தையும் விளைத்திட்பத்தையும், பிறர்நலம் பேணும் பேராண்மையையும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் மேவும் மேலும் வளர்ச் செய்வாராக.

அருள்திரு G. P. ஜேம்ஸ் B.A, L.T., B.D., அவர்கள் வரலாறு:

G. P. ஜேம்ஸ் ஜயரவர்கள் காலம் செனற மறைத்திரு. G. N. பாக்கியநாதன் அவர்களின் மூத்தமகனாக 1884ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 9ஆம் நாளில் மெஞ்ஞானபுத்தில் பிறந்தார். ஜயர் அவர்களின் ஐந்து ஆண் பிள்ளைகளும் குருத்துவப் பணியையே செய்தனர். அவர்களின மற்றெல்லாராண மறைத்திரு G. P. ஜார்ஜ் ஜயரவர்களின் பேத்திதான் நமது பேராயரின் துளைவியர் திருமதி கோகிலா அம்மையாராவார்.

மறைத்திரு G. P. ஜேம்ஸ் ஜயரவர்கள் திருச்சி S. P. G. கல்லூரியில் B. A பட்டம் பெற்று, சென்னை சைதாப்பேட்டைக் கல்லூரியில் L. T. பட்டமும் பெற்றார். பின்பு பெங்களூர்

இறையியல் கல்லூரியில் B. C பட்டம் பெற்று பசுமலை வேதசாஸ்திரக் கலாசாலையில் ஆசிரியராகவும், முதல் இந்தியத் தலைவராகவும், பணியாற்றினார் மறைந்திரு ஜேம்ஸ் அவர்கள் பசுமலை உயர்நிலைப்பள்ளிக்குத் தமது 36வது வயதில் தலைமை ஆசிரியராக வந்து தொடர்ந்து 21 ஆண்டுகள் இக்கல்வி நிலையம் முன்னேற பல வழிகளை வகுத்தார். அறிவியலிலும், மதத்துறையிலும் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். மதுரை மாவட்டத் தலைமை ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராகவும், மதுரை மாவட்ட ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார் சென்னை S. S. L C போர்டு உறுப்பினராகவும், சென்னை பாட நூல் குழுவின் உறுப்பினராகவும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் சென்ட் அகடமிக் கெளன் தில் உறுப்பினராகவும் இருந்து கல்விக்காகச் சேவை செய்தார். அன்னர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் போதுதான், பள்ளியின் புதுக்கட்டிடம் பள்ளித் தோட்டம், பள்ளி மாட்டுப்பண்ணை, கோழிப்பண்ணைகள் முதலியன் உருவாகினா.

மதத்துறையிலும், மதுரை மிஷன் சங்கத்தின் முதல் இந்தியத் தலைவராகவும், பசுமலை ஐக்கிய தேவசாஸ்திரக் கலாசாலையின் முதல் இந்தியத் தலைவராகவும் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளார். ஐயரவர்கள் கடேச மிஷனை சங்கத்தின் தென்பிராந்தியச் செயலராக அநேக ஆண்டு தொண்டாற்றி வந்தார்.

ஐயரவர்கள் பல ஆண்டுகள் நோய்வாய்ப்பட்டு இறுதியாக ஆகஸ்டு 9ஆம் நாள் 1962ஆம் ஆண்டு கர்த்தருக்குள் நித்திரை அடைந்தார்கள். அன்னர் மறைந்தபோது அவருடன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் படித்து வந்த முன்னாள் குடியாகத் தலைவர் டாக்டர் S. இராதா திருவண்ணன் உட்படப் பல பெரியோர்களிடமிருந்து இரங்கல் செய்திகள் வந்தன.

அருள்திரு காரியோல் துறைராஜ்

ஐயரவர்கள் பசுமலை உயர்நிலைப்பள்ளியில் இறுதி வகுப்பு வரை படித்துப் பின்னர் ஆசிரியப் பயிற்சியும் பெற்றார். ஆசிரியராக அருப்புக்கோட்டை, திண்டுக்கல், அவனியாபுரம், தெற்குவாசல், மதுரை ஆசிய இடங்களில் பணியாற்றினார். இறையியல் கல்வீப் பயிற்சி பெற்றார். பயிற்சி முடிந்ததும் செமினெனிலேயே ஆசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். முன்று வகுப்பாலம் அங்கு பணியாற்றியபின் கொடைக்கானல் சபைக்குக் குருவாகி அங்கேயே குருத்துவப் பட்டமும் பெற்றார் 1943 ஆம் ஆண்டு முதல் 1953 ஆம் ஆண்டு வரையிலான பத்து ஆண்டுகள் கொடைக்கானலிலேயே ஊழியம் செய்தார். திரு. S. G. ஜெயராஜ் நாடார் என்னும் வள்ளுவருடைய பெயரால் கொடைக்கானலில் சிறந்த சமூகப்பணியின்றும் ஒன்றை எழுப்பினார். பெருமாள் மலையில் இருந்த C. S. I. ஆரம்பபள்ளியின் மிகப்பழைய கட்டடத்தையும் அகற்றி புதிதொண்டு கட்டுவித்தார். மதுரை வடக்குவாசல் சபையில் குருவாகப்பணியேற்றார்.

மதுரை வடக்குவாசலில் நான்காண்டுகாலம் பணிபுரிந்தபின் பெங்களூருக்கு B.D. படிக்கச் சென்றார். பெங்களூரிலிருந்து திரும்பியபின் தேவகோட்டை, பழனி, திண்டுக்கல், பசுமலை மூன்றடப்பு, திருப்புவனம், திலக்கோட்டை ஆசிய இடங்களில் தம் பணியினைச் செய்தார்கள்.

ஐயரவர்களுடைய தனிச்சிறப்பு அவர் செல்லுமிடங்களில் ஆலயங்களைக் கட்டுவதிலும் விளங்கியது. தேவகோட்டை, கொடைக்கானல், பெருமாள்மலை, வலசை, திருநகர், நிலக்கோட்டை, ஆசிய இடங்களில் ஆலயங்களைக் கட்டினார்.

சமாதான முயற்சியிலும் தளராத உள்ளங்கொண்டவராய் விளங்கினார். பல இல்லங்களிலும், சபைகளிலும் நிலவிய பினாக்குகள் இவரால் நீங்கினா. இவருக்கு அன்புத்துணை வியாக ஆற்றல்மிகு குருத்துவுடன் ஊழியராக விளங்கியவர் ஜெயரவர்களின் மனைவியர் திருமதி. தனமனி காபிரியேல் அம்மாள் அவர்கள். சிறந்த சிறிஸ்துவப் பண்புகளை இசை, நடக வடிவில் பல்லாண்டுகளாக எடுத்தான்டு வருகிறார்கள்.

சிரிதும் சித்திர ஆசிரியர் சி. வி. ஜான்

திய. டி. வி. ஜான் - பகுப்பினர் உயர் திலைப்பள்ளியிலும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் சித்திர ஆசிரியராக 1924 முதல் 1960 வரை பணிபுரிந்தவர். இவர் சித்திரம் கற்பிப்பதுபற்றி இரு சிறந்த நூற்களை வெளியிட்டார். அந்தால் தமிழகம் முழுவதும் பாலிப் பெரிதம் பயன்பட்டது அந்தாலில் ஆசிரியரது - நூட்ப அந்தும், முறைப்படி ஒன்றியம் கற்பிக்கும் திறமையும் மின்னி ஒளி வீசுகள் நன். இவரிடம் நான் மூன்று ஆண்டுகள் சித்திரம் கற்றேன். கற்க, கற்கத் தொட்டலைத் தாழும் மனைற்கேணிபோல — கவையிக்க சித்திரத் தொழில்துறைச் செய்திகளைத் தந்துகொண் டே இருப்பார். பல்கலை சித்திர ஆசிரியராகவிடுவார்.

ஓய்வு நேரத்தில் நன்கு வேட்டையாடி மகிழ்வார். கைத்தொழில் வளர்த்த கல்வியாளர். தமிழ்நாடெங்கும் அவர் திறம்படச் செய்த பூப் பந்துகள் ஒரு காலத்து பெருவாரியாக விலை மாறின; பூகோளப்படங்களும், பூமி உருண்டையும் அவர் செய்து விற்றதால் — பகுமை வீண் புகுழ் வளர்ந்தது; புதுத்தொழில் நுணுக்கப் மாணவரினை மலர்ந்தது.

நீலீசுட்டியிர்யாவர்; கட்டான உடல்கட்டுடையவர்; பூப்பந்து, கால்பந்து, கூடைப் பந்து முதலிய விளையாட்டுகளில் சிறந்த திறம்படைத்துப் பரிக்களும், கோப்பைகளும் பெற்றனர்.

என்னுடைய நூம் அருள் தொண்டர் லார்பீருடனும் சேர்ந்து, பெரும் பற்றுதலுடன் “தெய்வீக அன்புக்” காட்சிகளை மழுதி அமைத்து உருவாக்கிய உழைப்பாளி தெய்வீக அண்ணர் இவரை நினைவு கூர்வாராக.

கருங்கக் கூறினால் — பகுமலையின் புகனையும் தீற்மையையும் வளர்த்த வல்ல தூண்களுள் இவர் ஒருவர். நட்புச் செலவர்; பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய இவர்க்குத் தெரியாது. இவரிடம் நான் கண்ட ஒரு பெரும் உண்ணத் துணை — தாயன்பு தன் உயிராகவே தாயைக் கருதினார்; பணிந்து செயல்பட்டார்; அதனால் தான் நல்வாழ்வு மலையில் விளங்காகத் திகழ்ந்தார். இவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் இன்று 10,000 பேருக்கு மேலே தமிழகத்தில் உள்ளனர். ஒருமுறை பாடல் கேட்டால் போதும் ஆசானின் உண்மை உழைப்பு கண்டு, மாணவன் முன்னேறுவான்.

இவருக்கு 6 மக்கள் : 3 ஆண்கள், 3 பெண்கள், அணைவரும் திருமணம் புரிந்துள்ளனர்; திருமறைப் பணியில் நாட்டமுடையவர்கள். பகுமலையில் நல்ல வீடுகட்டி, இனிய இல்லறம் மலர்க் கெய்தவர்.

இவந்தூர் வாழ்க்கைக் குரிப்புகள்

வாழ்க்கை : — 3—1—1900—19—8—1977

ஆசிரியர் பேரவை :

1. நாகர்கோயில் ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் பள்ளி 1916—1923.
2. வடசேரி ஆங்கிலப்பள்ளி 2 ஆண்டு 1923—1924.
3. பகுமலைப் பள்ளிகள்— 1924—1960

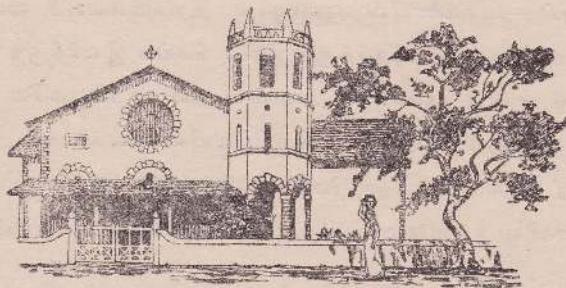
பேர்ஜேரி : வேதமாணிக்கம், பாக்கியமுத்து

மகிழ்ச்சி : ரோஸ்லெட் (26 - 2 - 1960 இல் அமைதியுற்ஞேர்.)

தன் உழைப்பாலும், தாயன்புக் கட்டுப்பாட்டாலும், கடமை உணர்ச்சியாலும், நெருங்கி வரும் எவர்க்கும் இரங்கும் இனிய யண்பாலும். இயேகவின் அருள் காப்பைப் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த வல்ல பெரியார் சி. வி. ஜான், இறையடி எய்தினாலும் — அவர் கற்பித்த திறன் கள் வளர்த்த தொழில்கள் தமிழ் நாட்டில் வழி வழி வந்து, என்றும் வரும்; வாழ்க இந்நல்வரது குடும்பம்.

அவர்கள் பிரிந்து வருந்தும் மரணவன்,
போராசிரியர் வி. ப. கா. சுந்தரம், எம். ஏ.

தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி, அரசாடி, மதுரை - 10.

History of the Mission

- 1834 The first missionaries of the American Board in Madura were Rev. and Mrs. Todd and Rev. Hoisington. They arrived on the 30th of July, 1834, bringing three Ceylonese assistants, all sent by the Jaffna Mission to open a new Mission in Southern India.
- 1835 They began by establishing schools, and by the next year had more than a hundred schools, almost four thousand scholars and several boarding schools. In 1836 Rev. Poor came, after thirteen years of the same kind of work in Ceylon, and carried on the school work for six years. The missionaries announced that they had come to win converts to Christ, and that besides Reading, Writing and Arithmetic, the Catechism would be taught; but they assured the people that no one would be forced or bribed to accept the new religion. It is not known that any conversions took place in these schools, but prejudices were overcome and a large amount of Christian knowledge was spread among the people, preparing the way for the work of later years. In 1837 eleven more missionaries came, and out stations were opened.
- 1837 Each missionary trained a few young men as helpers in preparandi classes, and in 1852 they gathered them together in Pasumalai Seminary, which was to become Pasumalai College. The Girls' Day School which Mrs. Todd and Mrs. Eckard began in 1835 developed later into Mangalapuram School, afterward called Capron Hall.
- 1847 In 1847 it became evident that caste distinctions were still cherished among the Christians, and the Mission resolved that every Christian must renounce caste. Many catechists, some of them valuable men in other ways, left the Mission, and many students and teachers of the Seminary and the other schools. Later some of these returned, promising to obey the rules of the Mission.
- 1857 But the schools declined, and direct evangelism took the place of education as the outstanding method of the Mission for the next fifteen years. All deeply felt that the preaching of the Word was the instrument by which God would convert India. An extensive system of touring among the villages was developed, long itineraries for tent-preaching were made, and the Christians were zealous in making Known the Gospel to their neighbours. During this decade there was a very high percent of gain in communicants.
- Dr. Scudder and Dr. Shelton were here for a few years, and they trained a dresser who managed the Mission medical work until the arrival of Dr. Chester in 1859 with greatly improved methods of treating disease. He trained midwives, dressers and hospital assistants, and originated and supervised Government and Local Dispensaries for years.

Winfred, the first Indian pastor, was ordained at the visit of the Deputation in 1855. Other early pastors were Zilva Yesadian, Burnell, 1858 A. Savarimuthu, Vethanayaham, Eames, and A. G. Rowland. In 1858 there were a hundred and thirty-four congregations in the care of the mission; these were not churches, but evangelizing agencies where preaching and many conversions took place. There were fifty Catechists, thirty Readers, and sixty Schoolmasters. There were twenty two churches, and three ordained pastors. Contributions during the year were Rs. 465, in spite of the famine of the two years preceding 1860 and 1861 were years of special spiritual awakening in all the stations of the Mission.

With the fast-developing churches the need of more and better qualified agents became more pressing and the educational work came again into its own, 1860 developing gradually into the higher branches. The Boarding Schools had been closed by the Deputation, but in 1865 were reopened in each station for educating Christian children of promise who might be expected to remain in their native districts and become influential in the village congregations and churches. In 1865 the same year the Hindu Girls Schools were first opened.

1866 was a year of terrible famine, with smallpox and cholera. Cattle died of thirst, and men of hunger and pestilence. A 'crisis fund' from America was a great blessing to many in their sore need.

1868 A step in self-support was taken in 1868 when the Mission Voted not to ordain any pastor until his church would guarantee one-fourth of his salary.

1870 In 1870 the Seminary at Pasumalai became a Theological School with a course of two or three years' study. The Girls Boarding School was transferred to Pasumalai as a Female Seminary for training a select class of girls suited to become the wives of the Mission agency. But two years later it was moved back to Madura.

The medical work was a great aid in these years in evangelism, as dispensing medicine and treating disease gave the missionary favour with all classes of people in the villages. The doctors and their assistants found thousands of eager listeners to the Gospel of salvation. In 1870 Dr. Palmer began a medical class which was continued by others until 1873. In 1875 Dr. Chester opened the 1875 Madura Local Board's Medical School aided by a graduate of the Madras Medical College.

Mrs. Chandler in Madura and Mrs. Capron in Manamadura were visiting Hindu women in 1868, and in 1870 Miss Taylor and Miss Pollock were able to gather them in groups in their homes to hear the Gospel.

- 1871 Just as these openings came, the Women's Board and the W. B. M. I. were established and sent special grants for Biblewomen's work from the churches in America. In 1873 there were eighty-five Biblewomen, and the Biblewoman's Training School in Madura was doing excellent service.
- 1875 Washburn started the **True News** in 1870. In 1875 he opened the college as a separate department in Pasumalai, with twenty-one boys from Tirumangalam, Dindigul, Mandapasalai and Tirupuvanam. The normal Training department was added to the Girls School in 1876.
- 1877 The railway, opened by the Prince of Wales, was hailed with great hope by the Christians as an enemy to caste. It was just in time to relieve the distress of the dreadful famine of 1877. Six hundred of the Christians died, and the hearts of many idolaters were turned to God. The Mission established three orphanages with help from Government and from the Friendless Children's Aid Society of Madras. The Mansion House Fund and gifts from America were administered by the Mission. Two thousand five hundred souls were added to the Christian Community.
- 1888 Dr. Van Allen came in 1888 and in 1897 he finished building the Albert Victor Hospital, the whole cost of which was contributed in India, and almost all by non-Christians. Women's medical work was begun by Mrs. Capron and carried on irregularly by various doctors until Dr. Parker came in 1898 and took charge of the Women's Hospital, which was built some years before.
- 1898 From this time on has been a period of steady growth. Miss Swift opened the Lucy Perry Noble Institute in 1892, and transferred it to its new buildings in Rachanyapuram as a Bible and Industrial School and Convent's Home in 1816.
- 1909 The College moved into its new buildings in Madura in 1909. In 1913 Dr. Parker opened the Leper Asylum in Manamadura. The Trade School in Pasumalai was opened in 1921.

The most notable progress has been in the organization of the church. In the past thirty-two years we have seen the development which has in turn ushered in the Joint Committee with the L. M. S. Missions in 1902, the General Assembly of the United Churches of South India in 1905, the union with the South India United Church in 1907, the District Conference to carry on evangelism and elementary education, with its Local Committees each responsible for the work in its own Circle in 1909, the inauguration of the **United Church Herald** as the organ of the United Church, the Madura Church Council taking over the duties of the former Church Council and the District Conference in 1916 and electing all its

1923 own officers in 1923. The Madura Church Council consists of all the Indian and foreign ministers and a large number of laymen.

For the past thirteen years the Mission and the Madura Church Council have been preparing to celebrate this Centenary by building up the Church. The churches have all been working toward increase in church building giving 1933 membership, evangelism, spiritual life, literacy, zeal in service and independence in Government. There has been growth in all these things but especially in the last, as the Mission has finished preparations to hand over its authority to a new Sangam consisting of missionary, church and institutional delegates and organized in committees to carry on the work of all departments formerly in the Mission. This means that our Church will be truly self-governing and practically self-supporting.

"Not by might nor by power, but by My Spirit", saith the Lord of Hosts.

இரண்டாம் பாகம்

பக்மலைப் பெரியார்களில் சிலர்

(ஒரு பேரே முனைச்சித்திரம்)

1915 – 1925

திரு. J. ஜான் துரோஜ், B.A., L.T., பக்மலை

பக்மலையில் பிறந்து வளர்ந்த நான் முதல் வகுப்பு முதல் அக்காலத்து எஸ்.எ.எ.லி.சி. வரை படித்துத் தேறி வெளியேறியவன். இங்குள்ள பள்ளியில் பெற்ற அனுபவம் என்றும் அழிக்க முடியாத முத்திரையை ஏற்படுத்தி விட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது' பக்மலையில் படித்த ஒவ்வொருவருடைய அனுபவமும் இதுதான், 'பக்மலையில் படித்தேன்'. என்று பெருமித்ததுடன் மார்பு தட்டிச் சொல்லும் ஆயிரக்கணக்கான பேர் தமிழ்நாட்டிலும் சிற இடங்களிலும் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலும், அலுவலகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும், கல்விச்சாலைகளிலும் தொழில் நிறுவனங்களிலும் திருச்சபையிலும், தனியார் துறையிலும் சிறந்த சேவை செய்து வருகிறார்கள். இனி வரப்போகும் பக்மலை இளைஞர்களும். இந்தப் பாரம்பரியத்தைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றி வருவார்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

1915 இல் முதல் வகுப்பில் சேர்ந்தபோது என்னை அனுமதித்தவர் கனம் வார்பீர். புதிதாய்த் தமிழ் கற்றுக்கொண்ட ஆர்வத்தில் எல்லோரிடமும் நமிழிலேயே பேசினார்கள் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாட்டு எமதானத்தில் விளையாடுவார்கள். பெண்ணில் ஆட்டத்தில் நிபுணர், வெகு எளிமையான வாழ்க்கையை நடத்திக் காட்டினார்கள். மனதில் உதித்ததை பளிச்சென்று சொல்வார். மற்றவர்கள் அவர்மேல் குறையாய்ச் சொன்னாலும், அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளுவார். இவரது மனைவி திருமதி வார்பீர்; எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யில் கணக்கை (Algebra and Geometry) விருப்பப்பாடாகத் தெரிந்து கொண்டவர்களுக்கு வெகு திறமையுடன் ஆங்கிலத்தில் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். உடல் நலம் குன்றியிருந்தாலும், ஊக்கம் தளராது உடையது.

முதல் வகுப்பு ஆசிரியை மதுரை மாநகர் ஆட்சி கல்வி அதிகாரியாக வேலை செய்து, ஓய்வு பெற்று, இப்பொழுது பக்மலையில் தங்கியிருக்கும் திரு ஜான் விக்டர் B.A., M.Ed. அவர்களின் அருமைத் தாயார் திருமதி ஜோசப் ஷாத்ராக் ஆவார். சிலமாதங்களுக்குள் ஊராக்க காவமானார் அந்த ஆண்டு இறுதியில் ஆசிரியையாக வந்தவர் திருமதி ஜான் சாமு சீவல். இவர்களுடைய கணவர் பள்ளிக்கூடத்திற்குள்ளேயே, மாணவர்களின் நன்மைக்காக ஒரு சிறு நியாயவிலைக்கடை வைத்து நடத்தி வந்தார்கள். ஆனால் "நியாய-விலை" என்ற சொல்தொடர் தமிழ்நாட்டில் வெகு காலத்திற்குப் பிறகே தலைகாட்டினது.

இரண்டாம் வகுப்பு ஆசிரியை திருமதி தவமணி ராயப்பன் அவர்கள். காலவேலை களில், சிறுவர்களுக்கும், சிறுமிகளுக்கும், கையல் வேலை கற்றுக் கொடுத்தார்கள். இது மில்லர் துரை பங்களாளின் விராந்தாவில் நடைபெற்றது

முன்றும் வகுப்பு ஆசிரியர் திரு. ஜோசப் ஷாத்ராக். அக்காலத்தில் அரசினரால் மருத்துவ மனைகளில் நடத்தப்பட்ட Dresser பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றவர். வைத்திய முறைகள் பலவும், தெரியும். அன்று இவர்களுக்கு மின்சின டாக்டர் பகுமலையிலில்லை. பக்கத்திலுள்ள கிராமத்தார் வைத்திய உதவிக்கு இவர்களைத்தான் எதிர்பார்த்தார்கள்.

திரு. வேதமாணிக்கம் அவர்கள், நான்காவது வகுப்பு ஆசிரியர் திருமணமாகாதவர், முழுநேரத்தையும் பள்ளியிலேயே செலவிட்டார். இரவில் மாணவர்கள், “உவாஷபர்ன் ஹாவில்” படிப்பார்கள். மின்சார வசதியில்லாத அந்தக்காலத்தில், பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கு களுக்கு இவர்தான் பொறுப்பாளர்.

அடுத்த வகுப்பை உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஜூந்தாம் கிளாஸ் என்று அழைத்தார்கள் ஆசிரியர் திரு. Y. ராயப்பன் அவர்கள் ஜெர்மனியில் கான்சல் ஜெனரலாகப் பணியாற்றி இப்பொழுது சென்னையில் ஓய்வு பெற்றிருக்கும் திரு. R. N. பிலிப்ஸ், B.A.L.T அவர்களின் தகப்பனார். மாணவர்களுக்கு அடிப்படைக்கல்வியில் நல்ல பயிற்சி அளித்தார்கள். தங்கள் பிள்ளைகள் இவர்களிடம் கல்விகற்றுல், மேல் வகுப்புகளில் இலகுவாய்த் தேர்ச்சியடையாலும் என்பது அதே பெற்றேரின் கருத்து.

கனம் Y. இராஜாவுக்கு என்பவர்கள் முதல் ஃபாரத்தின் A பிரிவின் ஆசிரியர். வளர்ந்து மெலிந்து இருப்பார். வாரிவிடாத நரைத்த முடி. தமிழில் ஆழந்த பற்றும் பாண்டித்தியமும் கொண்டவர். இனிமையாகப் பேசுவார். பிற்காலத்தில் கிறிஸ்தவத் துறவியானார். கண்ணான அந்தண ஏடும்பத்திலிருந்து கிறிஸ்தவரானவர். வேறு எந்த ஆதரவுமற்ற திருமணமாகாத பெண்களுக்கு வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலத்தில், பொருளுதவி செய்வது திருச்சபையின் கடமை என்பதை வற்புறுத்த பசுமலைக் கோயிலில் உண்ணுதோன்பு இருந்து வெற்ற கண்டவர். வடமொழி உபநிடத்திலிருந்து சில குத்திரங்களை எடுத்துக் காட்டி கிறிஸ்தவமே சிறந்த சமயம் என்பதை மெய்ப்பிக்க படுதாக்களில், வண்ண எழுத்துக்கள் தீட்டி, தெருக்களில் வைத்து மக்களுக்கு விளக்கி வந்தார்.

உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு திரு. ஜே. ஐ. மாணிக்கவாசகம் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார்கள். இவர் கம்பம் பாஸ்டிரேட்டில் முதல் குருவாயிருந்த அருள்திரு சாக்கு போதகருடைய மகன். கணித நிபுணர். மிகவும் நாக்காகஉடை அனிந்து, கையில் ஒருட்தால் பெட்டியுடன் தனி நடைபோட்டுப் பள்ளிக்குப்போவதும் வருவதும் ஒரு தனிக் காட்சி! அவருடைய கையெழுத்து மிகவும் தெளிவாக இருக்கும். அச்சுப்பதிவுதான் என்று நினைக்கத் தோன்றும். University Medalist என்று சொல்லிக்கொள்ளார்கள், அதன் பெருமையும் தனிச்சிறப்பும் பிறகுதான் எனக்குத் தெரியும்.

முதலாம் ஃபாரம் மற்றொரு பிரிவுக்கு திரு. S. ஜான் தேவசகாயம் ஆசிரியராக இருந்தார்கள். மாணவர்களை மிகவும் அன்புடன் நடத்துவார்கள். ஆங்கிலச் சொற்களின் உச்சரிப்பில் இவர்கள் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார்கள். இவர்களுடைய மாணவர்கள் ஆங்கிலேயரைப் போல் பேசப் பழகினர். இதுமட்டுமன்று. அவர்கள் “யோக்கான் லாட்ஜி” வார்ட்டைக் கொடுக்கார்கள். மாணவர்களுக்கு முத்த அண்ணன் போலிருந்து உதவி புரிந்தார்கள். சாரணப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் “பிரின்ஸ் ஆவ் வேவ்ஸ்” பட்டனம் வந்திருந்தபோது, ஒரு சாரணப் படைக்குத் தலைமைதாங்கி திரு. P. R. டானியல் திரு. S. G. பொன்னையா ஆசிரியர்களுடன் சென்னை போய் வந்தார்கள். இவர்களுடைய மகள் குமாரி ரூபி, தேவசகாயம் இன்று மங்களபுரம் மேல்நிலைப்பள்ளிக்குத் தலைமை ஆசிரியராக இருக்கிறார்கள்.

அருள் திரு. ஜான் எக்ஸ் மில்லர், பக்மலீ உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும் போதன முறைப் பள்ளிக்கும் கேர்ந்து பொதுவான மாணேஜாகப் பணியாற்றி வந்தார். அவரது பங்களா இப் பொழுது “மில்லர் மெமேரியல்” நூல் நிலையம் இருக்கும் இடத்தில் இருந்தது. ஆறடிக்கும் உயர்மான, கண்ணியத் தோற்றமுடையவர், சென்னைப் பல்கலைக்கழக சென்ட் மெப்பர். மிகக் காதுரியாக உரையாடும் திறன் வாய்ந்தவர். தமிழ் நன்றாய்த் தெரியும். எனினும் தமிழில் அதிகமாகப் பேச மாட்டார். மாணவர்கள் நூற்றுக் கணக்கானவர்களாய் இருப்பினும், அவர்கள் ஒன்னிலொருவரைப் பற்றியும் திட்டவட்டமாய் அறிந்து வைத்திருப்பார். (VI form) ஆனால் படிவம் மாணவர்களுக்கு வேதபாடுமும் ஆங்கிலச் செய்யினும் கற்றுக் கொடுத்தார். காலந் தவறுமல் வகுப்புக்கு வருவார். பாடங்களை முன்னமே கருத்துடன் ஆயத்தம் செய்தே வருவார். பள்ளி மாணவர் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய எனிய இனிய நடையில்தான் பேசுவார் ஆங்கில இலக்கணக் குறிப்புகளை எடுத்துச் சொல்வதில் எனக்கும் நிகராகார். அருள் திரு. ஜான் எக்ஸ் மில்லர் கண்டிப்பானவர். ஆனால் கருணை உள்ளம் படைத்தவர். ஓரளவு செல்வதற்கு என்று கூடச் சொல்லலாம்.

தம் முடைய நன்பார்களுக்கு எழுதி அமெரிக்காவிலிருந்து பணம் தருவித்து, ஏழை மாணவர்களுக்கு “மில்லர் ஸ்காலர்ஷிப்” என்ற பெயரால் உதவி செய்து வந்தார். மாணவர் களுடைய தன்மானத்திற்குப் பங்கம் உண்டாகாதபடி கிறு கிறு வேலைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து ஸ்காலர்ஷிப்பைக் சம்பளப் பணமாக உதவி வந்தார். இதன்படி கிலர் ரஸ்தா போட்டார்கள், வேலி அமைத்தார்கள், புல் வெட்டினார்கள், தன்னீர் இறைத்தார்கள். தோட்டம் போட்டார்கள். தன்னீர் பாய்ச்சினார்கள், கல உடைத்தார்கள், செய்திகள் எடுத்துச் சென்றார்கள். இதற்கெல்லாம் மேற்பார்வையாளராக கணம் சீனிவாசகம் சுப்பிரண்டென்டென்ட் அவர்கள் இருந்தார்கள். இளைஞரிடம் இனிய முறையில் வேலை வாங்கி, அவர்களுடைய அள்புக்கும் மதிப்புக்கும் பெரிதும் பாத்திரமானார்கள். அவரது அயராத உழைப்பால், பள்ளிக் கூடமும் சுற்றுப் புறழும் எப்பொழுதும் சுத்தமாகத் தோற்றும் அளித்தன.

பக்மலீ மாணவனின் தனிச் சிறப்பு தன்மான உணர்வுடன் எந்திலையில் இருந்தாலும் சமாளித்துக் கொள்ளப் பார்ப்பான் — கையேந்த மாட்டான். சிந்தனை செய்த பின் துணிச்சலுடன் காரியத்தில் குதித்து செயல் புரிவான். அவசியமானால் தனியே இருந்து போராடுவான் — மற்றவர்களைக் கைதூக்கி விடுவான். இவை யாவும் பக்மலீ பெரியார்கள் பக்மலீ மாணவர்களுக்கு விட்டுப் போயிருக்கும் பிதுரார்ஜீத் சொத்து.

பக்மலையில் எப்பொழுதுமே தன்னீர்ப் பஞ்சம் இருந்து வந்தது. டாக்டர் ஜான் எக்ஸ் மில்லரின் மனைவி மார்கீட் மில்லர் அம்மையாரின் அரும் முயற்சியால் ரஸ்தாவுக்கு தெள் புறத் தீல் ஒரு அகலமான ஆழ்கிணறு வெட்டத் திட்டம் போடப்பட்டது. அது கட்டி முடிப்பதற்குள் அந்த அம்மாள் இறந்து போனார்கள். மாணவர்கள் தொகுதி தொகுதியரகச் சென்று, இக் கிளாற்றை வெட்ட உதவி புரிந்தனர். பக்மலைப் பாரம்பரியத்திற்கு இசைய இதில் ஆசிரியர்களும் மங்கு கொண்டனர் இக் கிளாற்றிற்கு Mother Miller Well என்று பெயரிட்டார்கள். அதற்குப் பக்கத்தில், பள்ளி மாணவர்களின் உபயோகத்திற்காக, ஒரு சிசென்ட் நீச்சல் குளமும் கட்டப்பட்டது.

அவு இரக்கம் நிறைந்த இந்த அம்மையார் போர்டிங் பிள்ளைகளைத் தம் சொந்தப் பிள்ளைகளாகவே பாலித்து நடத்தினார்கள். நோய்வாய்ப் பட்டோரை அடிக்கடி போய்ப் பார்ப்பார்கள். வெகு தேரம் அவர்களுடன் தங்கியிருந்து உதவி செய்வார்கள். தன் பங்களாவிலேலேய நோயாளிக்கேற்ற உணவைச் சமைத்துக் கொடுப்பார்கள்.

தாற்றுக் காலத்தில் பரவும் கண் நோய்க் கென்று நன்று பங்களாவில் மருந்துகளை வாங்கி வைத்து நோய் வாய்ப்பட்டவர்களை வரச் சொல்லித் தானே அவர்களுடைய கண்களில், சொட்டு சொட்டாய் ஊற்றி விடுவார்கள். பின்னொக்கள் அழுவார்களென்றால், கைநிறைய பெப்பர் மின்ட் தொடுத்தனுப்புவார்கள்! மில்லர் தம்பதிகளுக்குச் சொந்தப் பின்னொக்கள் இல்லை. எனினும் பசுமலைப் பின்னொக்களைத் தம் சொந்த பின்னொக்கக் கருதினார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகது.

அரங்கசாலை உருப்பெற்றுக் கொண்டு வரும் அக்காலத்தில், வெள்ளிக் கிழமை இரவு தோறும், மாணவர்கள் மனமகிழ்வு நிகழ்ச்சிகள் அதாவது களியாட்டக்கள் நடத்த அனுமதிக்கப் பட்டனர். தங்கள் திறமைகளைக் காட்ட இதுவே சமயம் என்பதை உணர்த்த மாணவர்கள் தங்கள் தகுதிக்கேற்றுற் போல் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். சிலர் பாடினார்கள். சிலர் ஆடினார்கள். சிலர் நடித்தார்கள். சிலர் நடனமாடினார்கள். சிலர் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள். சிலர் காலட்சேபம் நிகழ்த்தினார்கள். வீ ஜெயராஜ் என்பவர் சொந்தத்தில் பாடல்கள் இயற்றி காதுக்கு இனிமையாகப் பாடிக் காலட்சேபம் செய்வார். அக்காலத்தில் பசுமலையில் தங்கியிருந்த பின்பு அண்ணுமையைச் சர்வ கலாசாலைக்கு துணை வேந்தாக நியமிக்கப்பட்ட) திரு. சோம சந்தர பாரதியார் M. A., B. L., மாணவன் ஜெயராஜை வெருவாய்ப் பாராட்டினார்கள். அவர் எழுதிய கீர்த்தனை நூலுக்கு ரூ 15 நன்கொடை வழங்குகினார்கள். கிடைத்த சமயத்தைப் பயணபடுத்தின வர்களில் இன்னெருவர் இப்பொழுது பசுமலைச் சபை உதவிக் குருவாக இருக்கும்—அருள் திரு ஆர்தர் லாலி மனத்தைக் கவர்ச்சிக்கத் தக்க முறையில் பாடுவார், நடிப்பார், அன்றைய மாணவ உலகத்தில் ஆர்தர் லாலியை அறியாதோர் எவருமில்லை என்று சொன்னால் அது உண்மைக்குப் புறம்பானது அன்று.

கூத்தாடி மேடையாகத் தொடங்கி, களியாட்டம் நடனம், நாடகம் என்று படிப்படியாக உருமாறி நாளைடவில் தெய்வீக அண்புக்கான ஓவியப் பின்னணியாகத் தோன்றி ஆண்டு தோறும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை தன்பால் ஈர்க்கும் இந்த “பசுமலை அற்புதத்திற்கு” (Pasumalai Miracle) காரணங்கள் பல இருக்கலாம் அவற்றில் ஒன்று திரு C. V. ஜான் அவர்களின் கைவண்ணாக திறமை படங்கள், சுவரொட்டிகள், திரை ஓவியங்கள் இப்படி நூற்றுக் கணக்கான வற்றை, கனம் லார்பீர் துரை அவர்களின் உள்ளத்தில் தோன்றிய கருத்துக்களுக்கெல்லாம் உருவும் தொடுத்து நன்று கடைசி முச்சு மட்டும் ஊக்கத்துடன் உழைத்தார்கள். பசுமலை அவர்களுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

முதல் உலகப்போரின் இறுதிக் காலத்தில் அருள்திரு. ஜான் ஜே பானிங்காவும், அருள் திரு ஜான் எக்ஸ் மில்லரும் அமெரிக்க இராணுவத்துருப்புகளுக்குக் குருக்களாகப் பணியாற்ற சில மாதங்கள் மொசெபெத்தோமியாவுக்குப் போயிருந்து பசுமலை திரும்பினார்கள். அதன்பின், அவர்கள் படித்த அமெரிக்க சர்வ கலாசாலைகள் அவர்களுக்குத் தனித்தனியே D. D. (Doctor of Divinity) பட்டங்கள் கொடுத்துக் கொள்கின்தன. இவ்விரு மிடென்ரிகளும் நெருங்கியதன்பார்கள் முக்கிய காரியங்களைக் கலத்தாலோசித்தே செய்தார்கள். இருவருக்கும் பொதுவாக ஓரே காரை சிறிதுகாலம் உபயோகித்து வந்தனர். “நான் முன்று முறை இந்த உலகத்தைச் சுற்றி வந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் ஓரே ஒரு இடத்திற்குத் திரும்பிவா விரும்பினேன்—அது தான் பசுமலை” என்று டாக்டர் ஜான் எக்ஸ் மில்லர் தமது மாணவர்களிடம் சொன்னார்.

பொதுவான வார்டனை கனம் F. S. செல்லச்சாமி நியமிக்கப்பட்டார். ராணுவ சேவையிலிருந்து வந்தவர். அந்த உடையில் மிகவும் மிடுக்காக இருப்பார். சிவந்த மேனி, கூரிய கண்கள் நீட்டுப்போக்கான நடை சில சமயங்களில் அவரும் டாக்டர் ஜான் எக்ஸ் மில்லரும், பக்கத்தில் பக்கத்தில் கெம்பீர நடை போட்டுக் கொண்டு யோக்கான் வாட்ஜை நோக்கி

வரும் போது மாணவக் கண்களுக்கு அது ஒரு விருந்தாக இருக்கும். திருமண சமயத்தில் கணம் செல்லச்சாமி, பட்டு ஜிப்பா போட்டு, ஜரிகைத் தலைப்பாக்யுடன் பட்டு வேட்டி தார்ப் பாய்த்துக் கட்டியிருந்தார்.

தான் சிறுவனுயிருந்த காலத்தில் Rev C. N. Eames போதகர் சபைக் குருவாக இருந்தார். குருக்களுக்கென அங்கியோ, காலரோ அக்காலத்து வழக்கத்தில் இருக்கவில்லை. முழங்கால்வரை நீண்ட சட்டை அணிந்திருந்தார். தார்ப்பாய்ச்சி வேஷ்டியும் கட்டியிருந்தார். சட்டையில் முன் பாகத்தில், கழுத்திலிருந்து கீழ்மட்டும் பெரிய பொத்தான்கள்.

“தமிழ் நாட்டின் ஸ்டான்லி ஜோன்ஸ் என்று அழைக்கப்படத் தகுந்த அருள் திரு. போஸ் மெய்யப்பாவின் பாட்டனார். அருள் திரு. மெய்யப்பன் சில காலம் சபைக்குருவாகயிருந்தார்கள்.

சிறிது காலம் சபைப் போதகர் இல்லாமலே பசுமலைச் சபை சமாளித்துக் கொண்டு வந்தது. பின்பு பாஸ்டரேட் கமிட்டி அங்கத்தினர் ஒன்று கூடி, அழைப்பு அனுப்பினதன்பேரில் (Call) அக் காலத்தில் இது தான் வழக்கம் — திண்டுக்கல்லிலிருந்து அடிசன்றுல் போதகர் அவர்கள் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பசுமலைக்கு வந்தார்கள். பிரசங்கத்தில் இடைக்கிடையே இனிய பாட்டுக்கள் பாடுவார்கள் மிகவும் உருக்கமாக ஜெபம் செய்வார்கள்—கச்சிதமாக அழைக்கப்பட்ட நீண்ட வாக்கியங்கள் இவருடைய தனிச் சிறப்பு.

டாக்டர் ஜான் ஜே. பானிங்கா அவர்களின் முயற்சியால் ஆண்டுக்கொருமுறை— எப்ரல் மாதத்தில் என்று நினைக்கிறேன். குருமார்—சபையார் (Clergy and Laity) மாநாடு பகுமலையில் நடக்கும். சிறப்பாகச் சபை ஜூக்கியத்தைப் பற்றியே பிரதிநிதிகள் தர்க்கம் செய்வார்கள். திருநெல்வேலிச் சீமையிலிருந்து நீண்ட வெள்ளோ அங்கிகள் அணிந்து, இடுப்பில் கறுப்புக் கயிறு இறுக்கக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருந்த “ஜயர்மாரைப்” பார்ப்பது சிறுவர்களாகிய எங்களுக்கெல்லாம் சற்று விநேதமாக்கத்தான் இருந்தது. அக்காலத்தில் சபைக்குருக்களை மதுரை வட்டாரத்திலும் வடக்கேயுள்ள சில வட்டாரங்களிலும் “போதகர்” என்றே அழைத்தார்கள். இதுவே மிகக் பொருத்தமான பெயர். நமது ஆண்டவர் உலகத்திலிருந்த காலத்தில் இப்படித்தானே அவரை அழைத்தார்கள். திருநெல்வேலியில் ஒரு வேளோ பிராமணர்களின் ஆதிகம் அதிகமாய் இருந்தது போலும் தங்கள் மதக்குருக்களுக்கும் பெருமை கொண்டுவரவிரும்பிய கிறிஸ்தவர்கள், அவர்களையும் “ஜயர்” என்றே அழைத்தார்கள். நாளைடைவில் நம் குருமாரையும் அந்த வால் பட்டம் தொத்திக்கொண்டது. இங்குள்ள குருமார் யாவரும் ஒரே நாளில்—அதாவது சபை ஜூக்கியத்திற்குப்பின் ஜயர்களானார்கள்! நல்லவேளோயாய்தமிழ் மொழியில் ஆர்வம் கொண்ட அரசு வந்ததால் “அருள்திரு” என்ற அரும்பதம் நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. அதையாவது நாம் நிரந்தரமாக அங்கீகிப்போமாக. (ஆமென!).

கணம் மாணிக்கவாசகம் அவர்களுக்குப்பின், திரு. ஜெபஞானம் என்பவர்கள் தலைமை ஆசிரியாரக சிறிதுகாலத்திற்கு நியமிக்கப் பட்டார். நாகர்கோயிலிலிருந்து வந்தவர் எனவே அவருடைய தமிழ் வார்த்தைகளில் மலையாளம் மணக்கும். தலைப்பாகை, நீண்ட சட்டை தார்ப்பாய்ச்சிய வேஷ்டி இவற்றை அணிந்திருந்த இவர் சிம்மக்குரல் கொண்டவர் ஒவ்வொரு நாள் சாயங்காலமும் உலாவப் போய் வருவார். எவ்வளவு தாரம் என்று நினைக்கிறீர்கள்? பகுமலையை ஒரு சுற்றுச் சுற்றி வருவார் இப்போதிருக்கிற ஜோன்ஸ்புரத்தின் மேற்குப்பாடுதையில் சென்று, காளைமலைக்கும், பசுமலைக்கும் இடையில் நடந்து, பைக்காரவின் வழியாய் திரும்பி வருவார். அக்காலத்தில் பைக்கார இல்லை.

பசுமைல் வேதசாஸ்திர சாலையில் உபதலைவராக வெகு சிறப்புடன் பணியாற்றி வந்த அருள்திரு. ஜி. பி. ஜேம்ஸ் பள்ளியின் நிரந்தரத் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவரது காலத்தை பசுமையின் பொற்காலம் என மதுரை முகவை திருமண்டல சுத்திய வர்த்தமானியின் ஆசிரியர் நவம்பர் 1979 இதழில் விவரித்திருக்கிறார். இது எல்லா ஆங்கிரிப்புக்கும் பாத்திரமானது.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரு பள்ளியைத் தலைமை தரங்கி முன்னேற்றப் பாதையில் நடத்திச் செல்வதென்றால் அது கல்யாண சாதனை அன்று. அரசியல் அலையில் சிக்கி, மாணவர் களும் ஆசிரியர்களும் தத்தளித்து தவித்துக் கொண்டிருந்த காலம், பொருளாதாரம் மந்தம் அடையத் தொடங்கிய காலம். பொறுப்புக்கள் அத்தனையும் இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் கையில் ஓப்புவித்த காலம்... எனிலும் பசுமலை திருச்சபையும், பள்ளிகளும் என்றும் போல் செழித்தோங்கி வளர்ந்தன.

முன்றும் பாத்தில் எனது வகுப்பு ஆசிரியர் திரு. D. பொன்னோயா அவர்கள். செழித்து வளர்ந்த மீசெ. கருமேனி தும்மல் போட்டால் வகுப்பு அறைச் சுவர் அதிரும்! மாணவர்களை அடக்கியானும் முறட்டுக் குல— ஆனால் இயேக் நாதரைப் பற்றிப் பாடும் போது அது மிகவும் இனிய குரலாக மாறிப் போகும் விந்தை, அறிய முடியாத இரகசியம். ஆங்கிலயப் பாடப் புத்தகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் analysis பண்ணக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள் அவர் வகுப்பில் படிக்கிறவன் கணக்கிலும் ஆங்கில இலக்கணத்திலும் மக்காக இருக்க மாட்டான். தூத்துக்குடி பள்ளிகளில் படித்தவர் எனவே “நல்ல உணவு, நல்ல படிப்பு, நல்ல அடி” என்பதில் இவர்களுக்கு நல்ல நம்பிக்கையுண்டு. இவருடைய மாணுக்கருக்குள் ஒருவரான டேவிட் செல்லப்பா. பிற்காலத்தில் சென்னை பிஷப்பானார்.

கனம் முத்தானந்தம் அவர்கள், முன்றும் பாரம் இரண்டாவது பிரிவுக்கு உபாத்தி யாயர். அவர்கள் படித்துக் கொடுக்கும் போது நேரம் போவதே தெரியாது என்று சொல்லுவார்கள். விளங்கக் கட்டிமாகமிருப்பனவற்றை மிகவும் எளிதாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் கதை ரூபத்தில் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். சரித்திரப் பாடத்தை அவர்கள் மூலமாய் கேட்டவர்கள் என்றுமே மறக்க மாட்டார்கள். காலை வேளைகளில் டாக்டர் ஜான் எக்ஸ் மில்லரின் சொந்தக் காரியதரிசியக் பணி புரிந்தார்கள்.

திரு. அழகுமணி ஆசிரியர் ஆங்கிலத்தில் பற்றுள்ளவர். இவர்களுடைய குமாத்தி நூடி அழகுமணி மதுரை பசுமலை திருமண்டல ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் தாளாளராகப் பணியாற்றுகிறார்கள் தம் மாணவருக்கு நல்ல ஆங்கிலேயப் புத்தகங்களைச் சிபாரிசு பண்ணுவார்கள். R.L.S (Robert Louis Stevenson) எழுதிய புத்தகங்கள் அத்தனையும் படித்திருந்தார்கள். அமெரிக்க நூலாசிரியராகிய Emerson எழுதிய கட்டுரைகளிலிருந்து பெரும்பாகக்களை மனப்பாடமாகச் சொல்லுவார்கள்.

இண்டாம் பாரம் அடுத்த பகுதிக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர்கள் திரு. செய்யா அவர்கள் எவருக்கும் அஞ்சமாட்டார்கள். தமது கருத்துக்களைத் தெரியத்துடன் எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். பசுமலையில் முதலாவது “கூலிங் கிளாஸ்” அணிந்தவர்கள் அவர்களே. துணித்துறியில்லே ஸ்டேஷனுக்கு அப்பாவிலுள்ள முத்துப்பட்டியில் தனியான ஒரு வீட்டைக் கட்டி தனிக் கோட்டை ராஜா மாதிரி வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

மாடல் ஸ்கல் தலைமை ஆசிரியராக திரு. இந்தியர் ஹந்திராக் பணியாற்றி வந்தார்கள். சபையின் சிறு பிள்ளைகளுக்கென யோக்கான் லாட்ஜ் பின் புறத்திலுள்ள படைய கோயிலில் நடத்தப்பட்ட ஆராதனை இவர்கள் பொறுப்பில் இருந்தது.

சமின்ஸ் உபாத்தியாயர் திரு. S. K. ஜேரசப் அவர்களை மறக்க முடியுமா? சோதனைகள் அத்தனையும் செய்து காட்டுவார்கள். மிக்க தெய்வ பக்தியுள்ளவர்கள், மாணவர்களுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டு. இவரது துணைவியாரும் ஒரு ஆசிரியை.

கனம் P. R. நல்லேயீ உபாத்தியாயர், இயற்கைப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள், ஆனால் அடுத்த ஆண்டு, கோயம்புத்தூர் சர்க்கார் வேளாண்மைக் கலாசாலையில் சீர்ந்து மேல் படிப்புப் படிக்கப் போய் விட்டார்கள். வைஹஸ்கல் ரெட்டர் கனம் A. ஆஸிரார் அவர்களைத் தெரியாதவர்கள் யாருமே இருக்க முடியாது. கண்டிப்பாய் பிஸ் பணம் வசூலித்தது மாத்திரமன்றி, பள்ளியின் உடற்பயிற்சி ஆசிரியராக இருந்து மாணவர்களை மாவட்டப் பந்தயங்களுக்காகத் தயார் பண்ணி வந்தார்கள். இவரது தளரா ஊச்சத்தால் மாணவன் V. G. உஸீஸ்யர் மாவட்டத்திலேயே சிறந்த கால்பந்து ஆட்டக்காரரானார். ஜே. ஜேரசல் தியோக்கரிஸ் க்கிரிக்மெடல் பெற்றார்.

நாலாவது பாரத்து வகுப்பு உபாத்தியாயர் திரு. ஜி. யோசேப். ஒரு நிமிடம் கூட வினாக்காமல், பீரியட் முழுவதும் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். கண்ணியம், கடமை, கட்டுப்பாடு—இவ்வார்த்தைகள் அக்காலத்தில் எங்களுக்குத் தெரியாது எனினும் இந்த முன்றுக்கும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டாத விளங்கினார்கள். தோட்டத்தையும் மேல் பார்த்தார்கள்.

சைமன் கமிஷன் மதுரைக்கு வந்தபோது, அங்கத்தினர் பசுமலை குவாரியில் நிறுத்தப் பட்டிருந்த இரயில் தொடரில் இரவைக் கழித்தனர். அன்று அவர்கள் உணவுக்குப்பின், பசுமலை ப்பாளிப்பழங்களைச் சாப்பிட்டார்கள். அவை மிகவும் ருசியாய் இருந்தன என்று சொல்லிப் போய் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் பசுமலையின் தனிச் சிறப்புகளில் ஒன்று ப்பாளிப்பழம்!

கனம் லார்பீர் துரையவர்கள், சைக்கிளில் வெசுதுராம் பிரயாணம்பண்ண வேண்டியிருக்கும் போதெல்லாம் ஒரு பப்பாளிப்பழத்தையும் கீடி பாலையும் (அக்காலத்தில் லிட்டர் அளவு வழக்கத்தில் இல்லை) உட்கொள்வார்களாம்.

இக்கட்டுரையை வாசிப்பதில் சோர்வடைந்திருப்பீர்களென்றால் நான் சொல்லும் யோசனை இது தான். அரை பப்பாளிப்பழத்தையும் கீடி லிட்டர் பாலையும் சாப்பிட்டுவிட்டு மேற்கொண்டு வாசியுங்கள்! இது நிற்க.

வேதசாஸ்திர சாலையின் தலைவராகிய டாக்டர் ஜான் ஜே. பானிங்கர் யாவராஜும் மதிக்கப்பட்ட கல்விமான். அவருடைய பூர்வீகம் ஹால்ந்து, தாய்மொழி டச்ச; ஆங்கிலத்தில் படித்து பாண்டித்தயம் பெற்று சிறந்த வேத சாஸ்திர நிபுணரை விளங்கினார். சபை ஜூக்கியத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினர்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அந்த ஜூக்கியம் ஏற்பட்ட போது அவருடைய சேவை தக்கவிதமாய் மதித்துப்பாராட்டப்படவில்லை என்பது மதுரை வட்டத்தினர் பலர் கருத்து. ஒரு வேத சாஸ்திர கல்லூரிக் பசுமலையில் நிறுவப்பட வேண்டும் என்ற அவரது நியாயமான ஆசை நிறைவேறுமற் போயிற்று. அது நமது தூர் அதிர்ஷ்டமே!

டாக்டர் பானிங்கா அவர்கள் அகில உலக C. E-யின் (கிறிஸ்தவ பக்தி முயற்சி சங்கம்) தலைவராகியிருந்தார்கள். பசுமலையில் CE கூட்டம் அவர்களுடைய பங்களா வீராந்தாவில் தான் நடைபெறும். இன்றைக்கும் மகளிர் உயர்தாப் பள்ளியின் பக்கத்தில் காணப்படும், அந்த

இரண்டு புளியம்மரங்களுக்கு இடையில் பிள்ளைகள் கூடி, பின்பு வரிசையாக நின்று “வீராதி வீரர் இயேசு சேனோ நாங்கள்” என்ற பாட்டை அருள்திரு M. S. Taylor அவர்கள் தொடங்க, உற்சாகத்துடன் பாடிக் கொண்டே செல்லுவார்கள். கூட்டம் முடிந்தவுடன் திருமதி மேரி பானிங்கா இனிப்பு வழங்குவார்கள்.

பசுமலை செமினெரியில் வேலை பார்த்த கனம் N. தேவதாசன், (Bangalore United Theological Collegeயில் Bursar ஆக இருந்து தற்சமயம் ஓய்வு பெற்று மதுரையில் வாழ்ந்து வரும் கனம் T. ஜேர்ஸி டிரவிஷ்டூர், இவரது மூத்த குமாரன். சபையின் பல்வேறு துறைகளில் உதவி புரிந்தார். சிறுவர்களுக்குத் தாழே இயற்றிய கிறிஸ்மஸ் பாடல்களைக் கற்றுக் கொடுத்து பவனி வரும்படி செய்வார்கள். சபை வாலிபர்களுக்குக் கீர்த்தனை சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். அவ்வயமம் அம்புபோல் நின்று கைகளால் தாளம்போட்டு கெம்பிரத் தொனியில் பாடுவது, பார்ப் போருக்கும் கேட்போருக்கும் ஒரு விருந்து, இனிமையாக சொற்பொழிவாற்றுவார்கள். மாற மதுரை அருள்திரு C. E. Wolstead உடன் சேர்ந்து, மதுரை மிஷன் முழுவதும் பிரயாணம் பண்ணி, இளைஞர்களை C. E. ஊழியித்தில் ஊக்குவித்தார்கள்.

திரு. மைக்கல் (தலைமை ஆசிரியர், பசுமலை போதனுமுறைப் பள்ளி) ஆசிரியர்கள் கனம் இளைஞர்களுக்கு பசுமலை போதனு முறைப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராகவும், தாளாளராகவும் இருந்து, ஓய்வு பெற்றுள்ள திரு. சாழுவேல் பெள்ளுயிள் இவருடைய குமாரன்) கனம் இயேக்கால் கனம் G. D. பெஸ் நூலியேரி, பசுமலை சபை பாஸ்டிரேட் கமிட்டியின் “நிரந்தர” அங்கித்தினராக இருந்து அரும் சேவை செய்திருக்கிறார்கள். திரு. S. P. தேவகிரியாணி, ஓய்வுநாள் பாடசாலைக் கென தம்மைப் பூரணமாய் அர்ப்பணி திருந்தார் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

திரு. டேவிட் டிராயின் யாஸ்டி அவர்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும், ஆராதஜைக் குப்பின், வீடு வீடாகச் சென்று இந்திய சுதேச மிஷனரி சங்கத்திற்காகப் பணம் சேகரிப்பார்கள். தன்னிடம் மாட்டு வைத்தியத்திற்காக வருபவர்களிடம் கவிசேஷன்த்தை அறிவிப்பார்கள்.

பசுமலை Whitin Memorial கோயிலில், கனம் M. S. Taylor அவர்களுக்குக் குருப்பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவிலிருந்து தாய்ச்சபை பிரதிதிதிகள் வந்திருந்தனர். சாதாரண உடை அணிந்தே (அங்கியும், கருத்த கயிறும் இல்லாமலே) கனம் M. S. டெய்லர் தலைமேல் கைகளை வைத்தார்கள், ஆலியானவரின் அருள் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. உணர்ச்சிவசப் பட்ட அவர்கள் கண்ணீர் விட்டுத் தேம்பித் தேம்பி அழுதார்கள், மதுரை நாட்டில் கண்டெடுக் கப்பட்ட ஒரு வைரம் அருள்திரு M. S. Taylor மிகவும் வல்லமையான பிரசங்கி. பேசும் போதே குரலை மாற்றக்கூடியவர். அவருடைய அழுகைக் குரல், இருதயத்தின் அழுத்தைத் தொடும். திடெரன்று சத்தமாகப் பேசுவார். தூக்கத்திலிருந்தோர் கண் விழித்தார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களோ? இல்லை, இல்லை. அவர் பிரசங்கத்தில் எவருமே தூக்கினாதில்லை. இரண்டு கண்களையும் திறந்து கொண்டு நுட்பமாகக் கவனிப்பார்கள், குரலைத் தாழ்த்தி மிகமிக மெதுவாகப் பேசுவார்கள். கட்டத் தொண்டையில் கடிந்துவரப்பார்கள். அனைத்துலக CEக்கு ஒருமுறை தலைவரானார்கள், இங்கிலாந்து தேசத்தில் நடந்த உலக CE மாநாட்டிற்கு இந்தியப் பிரதிதிதியாகச் சென்றபோது சிறு ஆங்கிலப் பெண் அவருடைய கைகளைக் குலுக்கிவிட்டுப் பிறகு தன் கையில் கறுப்பு ஒட்டிக் கொண்டதோ என்று பார்த்தாளாம். அருள்திரு ஸ்டாண்ஸி ஜோன்ஸ் அவர்களின் ஆங்கிலேயப் பிரசங்கங்களை அருள்திரு M. S. Taylor அவர்கள் தமிழாக்கப் பெய்வார்கள். இது ஒன்றே அவர் திறமையை விளக்குவதற்குப் போதுமான சான்றுகும்.

மதுரை மிஷன் நூற்று ஸ்டூ விழாவில் அவர்களால் பங்கு கொள்ள முடியவில்லை. நேர்யவாய்ப்பட்டு. கீழ்க்கு வாசல் அமெரிக்கன் மிஷன் பழைய ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருந்த தார்கள் எனினும் மேல் மாடியில், நாற்காவியில் சாய்ந்து, தலையணைகளால் தாங்கப்பெற்று, நூற்றுண்டு விழா மக்கள், மதுரை மாநகரின் கீழ் வெளி வீதிகளில் பவனி வருவதைக் கண்ணார்க்கண்டு களித்தார்கள் இக்காலத்துக் கணக்கின்படி தமது இளம் வயதில் (51வது ஆண்டில்) மரித்துப் போனார்கள். அவரும் கொள்ள இன்றும் ஒரு நினைவுச் சின்னம் பக்மலை சபையார் எழுப் பாமலிருப்பது மிக்க விசனிக்கத் தக்கதே.

பக்மலைச் செமினெரியின் தலைவராக இருந்து அரிய சேவை செய்தவர்கள் அருள்திரு ஜே. எஸ். மாதிலாமணி ப.ஃ. அவர்கள். பக்மலையில் சமய மாநாடுகள், வெகு வெற்றியுடன் நடந்தேறியதற்கு இவர்கள் தாம் காரணம் பொறுமையின் சின்னம் அமைதியான கபாவம், பேச்சும் கூட மிகவும் அமைதியாகத்தானிருக்கும். ஆனால் அவர்களுடைய வர்க்கியங்களின் அமைப்பும், சொற்களின் செறிவும், அவற்றை மயன்படுத்திக் கையாண்ட விதமும், அவர்களை ஒரு கல்விமான் என்பதை வெளிப்படுத்தியது. தேச பக்தி கொண்டவர்கள். அக்காலத்து அரசியலை நன்றாக அறிந்தவர்கள். அதை மாணவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் திறமையும் அவர்களிடமிருந்தது. The Madras Mail-யே வேதம் என்று அநேகர் நினைத்த காலத்தில், Indian Express க்குச் சந்தா, கட்டி ஒழுங்காக வாசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் சுதந்திரப் போரில் குதிக்கவில்லை உண்மைதான். ஆனால் இளைஞர், அரசியல் காரியங்களை கிறிஸ்தவப் பின்னணியில் விளங்கிக் கொள்ள உதவி செய்தார்கள். கதர் சட்டை அனீந்தார்கள். ஆனால் குல்லா போடமாட்டார்கள்! அவருடைய மாணவர்களில் அநேகர் கதர் அனி ந் தார்கள். தழுக்கம் பார்க்கில் முதன் முறையாக மகாத்மா காந்தி மதுரைக்கு வந்து பேசினபோது இவர்கள் முன் சீட்டில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் பக்மலையிலும் சுதந்திர உணர்ச்சி இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வளர்ந்தோங்கியது கொஞ்சமும் ஆச்சரியமன்று. மகாத்மா காந்திக்குக் கைத் தூது தடுக்கி ருந்து வைசிராயிடம், ஒரு முக்கிய மட்ஸைச் சேர்ப்பித்து இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தனி இடம் ஒன்றைத் தேடிக் கொண்ட அருள்திரு. கைத்தான் பக்மலையைச் சேர்ந்தவர் தானே Project method-ஐ கரோட்டில் பரப்பிய திரு. J. T. Rajanayagam, B. A. L. T., பசுமை வில் படித்து வேலைபார்த்தவர் எப்பொழுதும் கதர் உடை அனீந்தார். அந்திய நாட்டுத் துணிகளை பகின்களிக்கும்படி, மன்றையைப் பிளக்கும் வெமிலை ஹாஜிமுசே கடையின்முன், முறட்டுப் போலீஸ்காரன் தமிழை ஒரு துரும்பெண் நினைத்துப் போராடிய திருமதி மெய்யப்பன், பக்மலை தானே. அவர்கள் மகன் திரு. ஸ்டாண்டி பெய்யப்பன், மிகக் செல்வாக்கு கொண்ட ஒரு காங்கிரஸ்காரர். மதுரை முனிசிபாலிட்டியில் துணைத் தலைவராக இருந்தார்கள். பக்மலை மாணவர் G. Samuel (இப்பொழுது இவர் ஒய்வு பெற்று இரட்சன்யபுரத்தில் இருக்கிறார்.) பாடிய

“ஒரே வயிற்றுச் சுகோதரர்கள் ஒன்று நாமே

இனி ஒற்றுமை பெற்று வாழ்வோம் நன்று நாமே

என்று தொடங்கும் பாட்டு பள்ளிக்கூடங்களிலும், சுதந்திரக் கூட்டங்களிலும் எதிர் ஒலித்தது!

கனம் வி. வேதநாயகம் B.A.L.T. அவர்கள் மிகவும் புகழ் பெற்ற ஆங்கில ஆசிரியர், சரித்திரப் பாடமும் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். மாணவர்களுக்காக கல்விப் பயணம் ஒழுங்கு பண்ணு வார்கள். அவர்களைப்போல் சரளமாய் ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடியவர்கள் வெகு சிலரே. அக்காலத்தில் சேலம் லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குத் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப் பட்டார். இவருடைய மகன் தான் திரு. ஒயிட் வேதநாயகம். இப்பொழுது நமது திரு. கூட்டல்

அனுவலகத்தில் பொருளாளராக இருக்கிறார்: திரு. ஜி.பி. உல்லியம் ஸ் B.A.L.T திரு.ஜே. டேவிட் செல்லையா B.A.L.T. திரு. ஆர் தேவநேசன் ப. A.L.T. திரு. பரிமளம் மைக்கேல் திரு. D.D. பென் B.A.L.T. அருள்திரு T.A பென் L.Th இன்னும் எத்தனையோ பேர் பக்மலையில் படித்து சிறிது காலம் பக்மலையில் உழைத்துவிட்டு பின்பு வெளியிடங்களுக்குச் சென்று தங்கள் திறமைக் கேற்ற உயர் பதவிகளை வகித்து பக்மலைக்குப் பேரும் புகழும் சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நம் நன்றி உரித்தாகுக— உள்ளூர் நஷ்டம், வெளியிழுக்கு லாபம்!

அப்போது தான் காலேஜ் படிப்பை முடித்து பள்ளிக்கு ஆசிரியராக நியமிக்கப் பட்டிருந்தார்கள் என்ம் பால்ஶாஜ் தாமஸ் B.A. அவர்கள் புதிதாய் திருமணமானவர். சௌந்தரியமுள்ள வர்கள் சிவப்புமேனி, வெங்கலத்தொனி, கலகலப்பான சிரிப்பு சாதுரியமான சொற்பொழி வாளர். அவரது ஏற்கனவே எடுப்பான முகத்தை; தங்க விளிம்பு கொண்ட மூங்கு கண்ணுட இன்னும் எடுப்பாக எடுத்துக் காட்டினது. மாச மறுவற்ற ஐரோப்பிய உடை, அதற்கேற்ற நடை சட்டெணப் பார்த்தால் சிரியன் கிறிஸ்டியனே என்று எண்ணாத தோன்றும், அப்படித் தானே இருந்தது அவருடைய பெயரின் இறுதிப்பகுதியும் டாக்டர் ஜான் எக்ஸ் மில்லருடன் நெருங்கப் பழகிய வெகு சில ஆசிரியர்களில் இவரும் ஒருவர். மாணவர்களின் இலட்சியப் புகுஷர். ஆனால் அடுத்த ஆண்டு B.D. பட்டப் படிப்புக்காக பங்களூர் சென்று விட்டார்கள்.

திரு. எஸ். பெர்னூட், B.A., L.T.

சமின்ஸ் மாஸ்டராக கணம் எஸ். பெர்னூட் B.A., L.T. அவர்கள் மாணவர்களுக்கு முதல் தரமான விஞ்ஞான அறிவு ஊட்டினார்கள் பரிவுமிக்க திறமைசாலி. எனவே போதனுமுறை சாலைக்குத் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். பின்பு முதல் இந்திய தாளாளர் என்ற பதவியையும் வகித்தார்கள். அவருடைய மகன்களில் ஒருவர் திரு ரத்தினம் பெர்னூட் B.A., B.T. திண்டுக்கல்லில் தலைமை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியபின் பக்மலையில் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

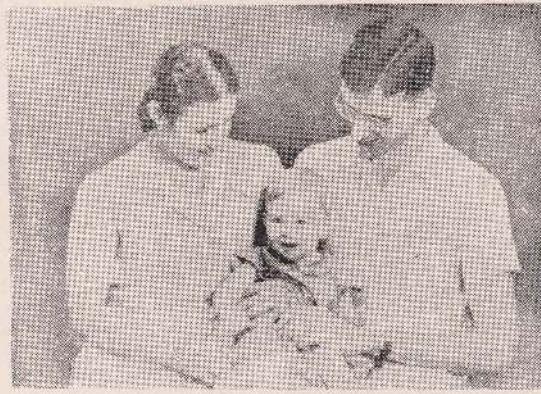
திரு எஸ் பெர்னூட் B.A., B.T., அவர்கள் 1883ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 28ஆம் தீதி கூடலைமுத்து சுந்தரம் தம்பதியர்க்கு நான்காம்புதல்வராகத் தூத்துக்குடி அருகேயுள்ள புதுக்கோட்டை என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார், தொடக்கக்கல்வியைப் புதுக்கோட்டையில், உள்ள எஸ் பி. ஜி. பல்ளியில் படித்தார் பின்பு தூத்துக்குடியிலுள்ள கால்டு வெல் உயர் நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்து படித்தார். அவருடைய ஒழுக்கத்தை தயம், கடவுள் பக்தியையும் கண்ட மேல்நாட்டுப் பாதிரியர்கள் அவரைக் கடவுள் பணியில் ஈடுபடுமாறு தூண்டினர். திரு எஸ் பெர்னூட் கல்லூரிப் படிப்பையும் படித்து முடிக்க விரும்பினார். அன்னரின் சகோதரர் டாக்டர் S.A. பாட்டிக் அவரை பேஸ் படிப்பு படிக்க ஊக்குவித்தார். எனவே திரு. எஸ் பெர்னூட் திருச்சியில் உள்ள எஸ் பி. ஜி. கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்து B.A. பட்டம் பெற்றார். பின்னர் சென்னை செதாப்பேட்டைக் கல்லூரியில் L.T. பட்டம் பெற்றார்.

திருநெல்வேலி திருமண்டலத்தில் உள்ள நாசரேத் மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கூடத்திலும், திருநெல்வேலி ஷாப்டர் ஆண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கூடத்திலும் திருவில்லி புத்தூர் சி. எம். எஸ். ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடத்திலும் பணியாற்றினார்.

1915ம் ஆண்டு Dr. J. X. மில்லர் பக்மலை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் விஞ்ஞான பாட ஆசிரியராக பணியாற்றுமாறு திரு எஸ். பெர்னூட் அவர்களை அழைத்தார். அழைப்பை ஏற்று பக்மலை உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், பின்பு ஆசிரியப் பயிற்சிப்பள்ளியிலும் சேர்ந்து ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

திரு. S. பெருமால்

திரு. ஜயலட்சுமி தம்பதிகள்

திரு. மைக்கல் பரீமன்

Rev. பால்ராஜ் தாமஸ்

Rev. J. S. மாகிலையாமச்செடி

ஆசிரியர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்று பல ஆண்டுகள் பகுமலை ஆசிரியர்களின் சங்கத்தின் காரியத்தியாகப் பணிபுரிந்தார். கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தின் நன்மதிப்பைப்பெற்று பகுமலை குருசேகாந்தின் பொக்கிஷதாராகவும், மதுரை சங்க கமிட்டிகளின் அங்கத்தினராகவும் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். அவற்றின் பொக்கிஷதாராகவும் சிலகாலம் பணிபுரிந்தார். அன்னுரின் சிறந்த சேவையைப் பாராட்டி அவரைப் பகுமலை ஆசிரியப் பயிற்சிப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராக நியமித்தார்கள். பள்ளிக்கூடம் பல துறைகளில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று தமிழ் நாட்டில் தலைவரிந்து விளங்கியதைக் கண்டு அவரை மதுரை யிடைன் சங்கம் மானேஜராக நியமித்தது. பகுமலை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் மானேஜராக நியமிக்கப்பட்ட முதல் இந்திய மானேஜர் அவரே, மானேஜராக (1939—1944) ஐந்து ஆண்டுகள் சீரிய தொண்டாற்றினார். பள்ளிக் கூடங்கள் நிதி நிலைமையிலும், கல்லியின் தரத்திலும், மாணவர் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்க அயராது உழைத்து வந்தார்.

திரு. S. பெர்னூட் அவர்களுக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். முதற் கண் அவர் எனது வீஞ்ஞான பாட ஆசிரியர். அந்தக்கால IV Form வீஞ்ஞானபாடத்தில் எட்டாவது பரிசோதனையும் ஓன்று அதனை பிறமாணவரோடு நானும் செய்தபோது, தமிழில் “இரசம்” என்று வழங்கும் Mercury யை உறிஞ்சும்போது சிறிது மெர்குரி வயிற்றிற்குள் சென்று விட்டது. உடனே என் அருமை ஆசிரியரிடம் சென்று சொன்னேன். அவர் உடனே தம் மனைவியவர்களுக்கு ஒரு சீட்டுக் கொடுத்து என்னை அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள். அந்த அன்புமிக்க அன்னை உடனே இரண்டு முட்டைகளை உடைத்து வெண்கருவை மட்டும் பருகசெய்தார்கள். உடனே மெர்குரி கரைத்து போனது. என் உயிரைக்காப்பாற்றிய அவ்வருமை அன்புமிக்க பெரியாறையும் அவ்வன்னையையும் நான் மறக்கமுடியுமா?

1944 இல் தெய்விக அன்பு நாடக்கதை எழுதுவதில் உதவி செய்யுமாறு, திரு மிகு, வீப் க. சுந்தரனார் M.A. அவர்கள் திரு. T.T. லார்பியருக்குப் பரிந்துரை செய்தமையால். திரு ஸார்பீயர் அக்கால M.C.C. இடமிருந்து என்னைப் பகுமலைக்கு அனுப்புமாறு கேட்டு என்னை வரவழைத்தார். அப்படி வந்த போது இரண்டாம் உலகப்போரின்போது விலை வாசி விடம்போலே எனினது. அதனால் என் எலத்தேராட்டம் நன்செய் புன்செய், வீடு எல்லாம் விற்க நேர்ந்தது அப்போது L.T.C. ஜப் பயன்படுத்தி கல்கத்தா யுனிவர்சிட்டி B.A. பரிட்சை எழுதக் கல்கத்தா சென்றேன் வறுமை எங்கள் குடும்பத்தைப் பெரிதும் பாதித்தது. எனவே கல்கத்தா போனபின் உணவுவிடுதிக்கு படிப்பறைக்கு, நூலகத்திற்கு முன்பணம் கொடுக்க முடியாமல் வருந்தினேன். உடனே திரு. S. பெர்னூட் அவர்களுக்கு எனக்குப்பண உதவி செய்யுமாறு கடிதம் எழுதினேன் திருமித்தர எனக்குத்திராணி உண்டா என்று கூட எண்ணுமல் இரு நூறு ரூபாய் மணியார்டர் மூலம் அனுப்பி வைத்தார்கள் அப்பெருமனம் படைத்த பெருமக்குர். இந்தப்பணம் வராதிருந்தால் என் B.A. படிப்பு வெற்றியுடன் முடிந்திருக்காது. பகுமலை வந்த பின் வட்டியில்லாமல் மாதம் ஐந்தும் பத்துமாக வாங்கிக்கொண்டார்கள். சிறிது தொகையை மன்னித்தும் விட்டார்கள்

இந்த நன்றியை நானும் என் குடும்பத்தாரும் என்று மறவோம். இப்போது அவர்களுடைய குடும்பத்தார் அனைவரும் திருச்சௌமியின் பெருந்தாண்களாக விளங்கி வருவதோடு இந்த விழாக் கொண்டாடுவதிலும் பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

திரு. ஜோசப் வரலாறு

திருநெல்வேலியிலுள்ள தெரிவிளை கிராமத்தைச் சேர்ந்த நல்லணைந்த பெருமாள் ஒரு சிவ பக்தன். தனவந்தனும்கூட, நெற்பயிர் சாகுபடி செய்து வாழுவேன்டு மென்று விரும்பின அவர், கொம்மடிக் கோட்டைக்குக் கீழ்ப்பக்கந்திலுள்ள நெல் வயல்களை வாங்கி, கி. பி. 1760 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் அங்கு குடியேறினார். நவாப் ராஜா ஆண்ட காலத் திலுள்ள ஒலைமுறி ஒன்றில், முத்திரையிட்ட கிரயப் பத்திரம், இவர்களிடம் வெரு காலத் திற்கு முன்பு இருந்தது.

இவர் கட்டிய சாமி கோயிலுள்ள சின்னப் பூசாரியும், பெரிய பூசாரியும், “யாருக்கு முதலாவது தூபம் காட்ட வேண்டும்” என்ற பிரச்சனையில் ஈடுபட்டு ஒருவருடன் ஒருவர் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த இவர், வெறுப் பூண்டு, இவர்கள் இரு வரையும் வெளியே தள்ளி கோயில் கதவைப்பூட்டி விட்டு, முதலாருக்கு ஆள் அனுப்பி அங்குள்ள கிறிஸ்தவ உபதேசியாரை வரவழைத்து கிறிஸ்துவைப் பற்றி அறிந்து அவரும் அவருடைய குடும்பத்தினரும், கிறிஸ்துவைத் தங்கள் சொந்த இரட்சகார ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

நல்லணைந்த பெருமானின் பேரன் தான், கணம் ஜி. யோசேப்பு உபாத்தியாயரின் தகப்பனார் இவருடைய முத்த சகோதரன் சாமுவேல் உபாத்தியார் மதுரை வடக்கு வாசலில் இருந்த பள்ளிக்கு தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அடிக்கடி மதுரை வந்து போன காரணத்தால் கணம் ஜி. யோசேப்பு அவர்கள் டாக்டர் வாஷ்பர்ஸ் துரை காலத்தில் பக்மலைப் பள்ளியில் சேர்ந்து படித்து; அக்காலத்து F. A. பட்டமும் பெற்று பக்மலை உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். இவரது அரும் முயற்சியால் பக்மலை ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு எதிர்ப் புறத்தில் ஒரு அழகிய தோட்டம் உருவாயிற்று. சம்புரோ துரை காலத்தில் நட்ட தெண்ணைகளில் சில இன்னும் அங்கே நிற்கின்றன. எஸ். எஸ். எல். சி. பரிட்சைக்கு வேளாண்மையையும் ஒரு விருப்பப் பாடமாகச் சேர்த்துக் கொண்ட காலத்தில், இவர்கள் தான் முதன் முதல் இந்திய Chief Examiner ஆக நியமிக்கப்பட்டார்கள். பரிட்சைகள் நடத்த தெலுங்கு நாடு மட்டும் போம் நெந்தார்கள்

உடலும் உள்ளமும் உறுதிகொண்ட இவர்கள், 1956ஆம் ஆண்டில், தமது 89வது வயதில் காலமானார்கள். பிள்ளைகளில் முத்தவர் திரு. டேவிட் செல்லையா B.A.L.T. பக்மலையில் ஆசிரியராக இருந்து பின்பு வீருதுநகரில் தலைமை ஆசிரியரானார். முத்த மகள் ராஜமுத்து, திருமணமாகி, இப்பொழுது சென்னையில் இருக்கிறார். குமாரி. மரகதம் ஜோசப் B.A., L.T., கேப்ரன் ஹால், OCPM பள்ளிகளில் ஆசிரியையாகவும் பின்பு அக்டிங் தலைமை ஆசிரியையாகவும் பணி ஆற்றி, ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார். அடுத்தவர் மோசல் தியாக்கரீஸ். சென்னை Binny கம்பனியில் வேலை பார்த்து ஓய்வு பெற்றார் அல்பிரட் பால்ராஜ் அமெரிக்கன் காலேஜில் மாணவராக இருந்த போது தேகப்பயிற்சி விளையாட்டுப் போட்டிகளில் மிகவும் திறமையாளர் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அநேக ஆண்டுகள் நாகபட்டினம் C.S.I. உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு முதல்வராக இருந்து இப்பொழுது பக்மலையில் ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார். கடைசி மகன், ஜான் துரைராஜ். சோளிங்கர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றி இப்பொழுது பக்மலையில் ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார். (திரு. ஜி. ஜோசப் அவர்கள் எனக்கு நான்காம் பார ஆசிரியர்—V. Jeyara), (Editor)

திரு. ச. ஜான் தேவசகாயம் வரலாறு

இவர்கள் 1906 இல் பகுமலை பள்ளியில் சேர்ந்து 1916 தம் பொதுக் கல்வியை முடித்தன, 1916—17இல் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றார். 20-6-1917இல் பகுமலை உயிர் நிலைப்பள்ளியில் ஆசிரியரானார் 1920—1921இல் அவர்கள் முதல் பாரம் ஆசிரியராயிருந்தபோது நான் அவருடைய மாணவனுயிருந்தேன். ஆங்கிலத்தில் அவர் போட்ட அஸ்திபாரம்தான் என்னாலுனில் பெரும்பயன் கந்தது. அங்கு; தேந்மை, தாழ்மை கடின உழைப்பு, திறமை தெய்வ பயம் எல்லாம் அவரிடம் ஒருங்கே அமைந்திருந்தன. மாணவர்கள் பலமுறை எச்சரிக்கப் பட்டும் வீட்டுப் பாடங்களைச் செய்யாமல் வந்தால், அன்றையத் தலைமை ஆசிரியர் திரு. G. P. ஜேம்ஸ் அவர்களிடம் ஒப்புதல் பெற்று கையில் பிரம்பினால் ஒரு அடி அல்லது 2 அடி தான் அடிப்பார். ஆசிரியர் அனைவரோடும் எவ்விதத்துப் பகுமை உணர்ச்சியுமின்றிப் பழகினார். 1956இல் ஒய்வு பெற்றார்.

ஆசிரியர் பணியோடு வார்ட்டாக, தொழில் கண்காணிப்பாளராக, பொது கண்காணிப்பாளராக, பள்ளியின் ஸ்கவுட்மாஸ்டராகப் பணியாற்றினார். வேல்ஸ் இளவரசர் 1921இல் சென்னைக்கு வந்தபோது, பகுமலையின் சாரணர் படைத்தலைவராக, திரு. P. R. தானியேல், திரு. S. G. பொன்னையா ஆகியவரோடு ஸ்கவுட் மாணவரைச் சென்னைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அம்மாணவ ஸ்கவுட்களுள் நானும் ஒருவன் கள்ளர் நாட்டில், திரு. வாயிப் பாரிபி, அருள்திரு. R. A. I. ட்வி தலைமையில் ஆசிரியருக்கு ஸ்கவுட்மாஸ்டர் பயிற்சி அளித்தார். உயர்நிலை, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் Y. M. C. A. செயலராகப்பணி புரிந்தார். காலம் சென்ற திரு. ஜான்ரோல் அவர்களோடு, பகுமலைப் பள்ளிகளின் கிராமச் சீரமைப்புச் சேவையில், வேளார்ச்சேரி, திருப்பரங்குன்றம் முதலிய கிராமங்களில் பாலம் அமைத்தல் இராப்பாடசாலை நடத்தல், சாலை போடல் முதலிய பணிகளில் பங்கு பெற்றார்.

பகுமலை பாஸ்டரேத்றில் சிறிது காலம் உறுப்பினராக, செயலராகத் தொண்டற்றினார் தெய்வீக அன்றை திருக்காட்சியில் பிலாத்துவாக நடித்தார். ஸ்கூல் கவர்னரிங் கவன்சில் உறுப்பினர் என்ற முறையில் மதுரை மிஷன் சங்கத்தில் ஆசிரியர் பிரதிதித்யாகச் சென்றார்.

கோடைகால ஆசிரியர் நற்செய்தி பரப்புக் குழுவில் சேர்ந்து பங்கு பெற்றார்.

அரசினரால் செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் ஜானராக நியமிக்கப்பட்டுச் சிறிது காலம் பணி செய்தார். காலம் சென்ற Y. இாஜ் ராஸ் இவரது அருமை நன்பர்

அவரது புதல்வி செல்வி. ரூபி தேவசகாயம் அம்மையார் இப்போது கேப்ரன் ஹால் மகனிர் மேல் நிலைப்பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியையாக இருந்து வருகிறார்கள். இவரது பிறி தொரு மகன் ஆண்ட்ருஸ் டாக்டராக இருக்கின்றார்.

தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சி

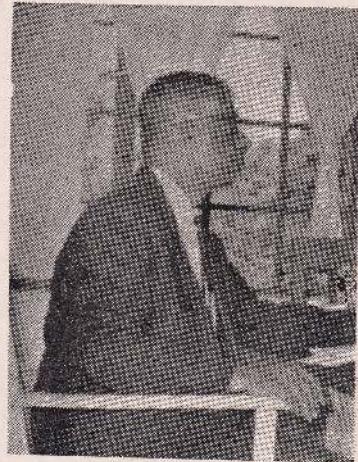
தீரும் ரஸ்வா ஹாபிர் Dawn என்ற நாடகத்தை முதன் முதலாகத் தொடங்கினர். திரு. T. ஜேம்ஸ் டெவ்ன்டன் அதற்கு இயக்குநராக இருந்து வெற்றியுடன் அரங்கேற்றினர். அதன்பின் தீரு. ஸயிட் ஹாபிர் இயேசு பெருமான் வரலாற்றை நாடக வடிவில் ஆங்கிலத்தில் அதனைச்சுருக்கமாக எழுதினார்கள். இப்போது அரசாந்த தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வரும் தீரு. வீ.ப.க. கந்தாருஷ் தீரு. C. V. ஜான் ரித்தி ஆரிப்பாகும் திரையில்லாத்திறந்த வெளி அரங்கை அமைத்தனர்.

தீரு. ஸயிட் ஹாபிரி எழுதிய ஆங்கில மூலத்தை ஸிரித்துத் திறந்த வெளியரங்குக் கேற்பக் காட்சிகளாகத் தமிழில் எழுதத் திட்டமிட்டனர். பேராசிரியர் வீ. ப. க. சுந்தரனார் ஆலோசனையின் பேரில் அன்றைய உயர்நிலைப் பள்ளி மேலாளராக, முதல்வராக, தாளராக யிருந்த தீரு. ஸயிட் ஹாபிரி, கம்பம் பள்ளதாக்கில் கும்பல் இயக்க நற்செய்திப்பணி யாளராக இருந்த என்னையும், என் மஜைவினையும், அக்கால M.C.C. ஒப்புதல் பெற்று, பசுமலையில் ஆசிரியராக இருந்து கொண்டு தெய்வீக அன்புத்திருக்காட்சிக்கும் உதவியா யிருக்குமாறு எங்களைப் பசுமலைக்கு 1944 இல் வரவழைத்தார்கள். பேராசிரியர் வீ. ப. க. சுந்தரனார் இயேசு பெருமான் வரலாற்றின் முதற்பாகத்தையும் அதற்குரிய இசைப்பாடல்களையும் எழுதினார்கள், நான் ஆண்டவர் வரலாற்றின் இரண்டாம் பாகத்தையும் அதற்குரிய பாடல் களையும் எழுதினேன்.

அவ்வாறு எழுதப்பட்ட நாடக முழுவதையும், அருள்திரு. J. S. மாரிலாமணி, அருள்திரு. P. S. ஜேம்ஸ், அருள்திரு. M. S. டெய்லர், திரு. L. L. லார்பீர், திரு. S. பெர்னூர்ட், திரு. S. P. தேவசிகாமணி, திரு. D. எபனேசர் திருமதி. செல்வம் டெய்லர் திருமதி ககிர்தம் சாமுலேவல் திரு. C. V. ஜான், திரு. D. பரிமளம் மைக்கேல், திரு. I. சாம் பென்யமீன், திரு. D. எபனேசர் முதலியோர் முன்னிலையில் காட்சிவாரியாக வாசித்து அப்பேற்றிஞர் மன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெற்று அச்சிட்டு முதன் முதலாக 1944இல் பசுமலைத்திறந்த வெளி அரங்க சாலையில் தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சி என்ற பெயரில் பசுமலைதிருச்சபை மக்களையே நடிகர் நடிகைகளாகக் கொண்டு அரங்கேற்றப்பட்டது.

கல்விவாசி திரு. L. L. லார்பீர் அவருக்குப்பின், திரு. I. சாம் பென்யமீன் அரங்கட்கள் T. ஜேம்ஸ் செல்லத்துரை, திரு. P. R. தாமஸ், திரு. D. எபநேசர், திரு. S. P. தேவசிகாமணி, அரங்கப்பாளி C. V. ஜான், திரு. வீ. ப. க. சுந்தரம் ஓவி—ஓவி அரங்கப்பாளி திரு. கிருஸ்தோபர் சாலமன்
 அரங்கமேவாளர் } திரு. L. L. லார்பீர் } திரு. I. சாம் பென்யமீன்

தெய்வீக அண்பின் திருக்காட்சி நடிகர்கள்

திரு. T. ஜேம்ஸ் டெ ஸை

திரு. S. P. தேவசிகாமணி

Mr. A. JAWAHAR, B.E.,
F.I.E., F.IV., F.I.S., A.M.I.E.T. (Lon)

இவர்கள் நம் உவைட்டின் நினைவாலயத்திற்கு
வரைப்படம் மதிப்பீடு முதலியன் இனமாகச்
செய்து தந்த பெரியார்

அவ்வியப் படிக்கல்

திரு. பிரின்ஸ் சோதிதாஸ்	—இயேக நாதர்
திரு. ஸ்தான்லி	
அருள். திரு. F. D. ஜீவமணி	
,, „ கிரகரி	
„ „ நவரத்தினம்	
„ „ காபிரியல் துரைராஜ்	
„ „ தங்கையா	
„ „ சந்தியாகு	
இன்னும் பல குருக்கள்	

திரு. S. பொன்னையா	யோசெப்பும் மரியானும்
திருமதி. ஹசி பொன்னையா	
திரு. சுகுணதாஸ்	
திருமதி. சுகுணதாஸ்	
திரு. ஜான்சன்	
திருமதி. ஜான்சன்	

திரு. ஜான் துரைராஜ்	பால ஏசு
திருமதி ஜான் துரைராஜ்	
திரு. ஜான்துரைராஜ் மகன்	—
மற்றும் பலர்.	

சாஸ்திரிகள்	திரு. சாமுவேல் ராஜ் திரு. அருள்தாஸ்
„	
„	மற்றும் பலர்

திரு. வி. ஜெயராஜ்	யோவான்ஸ்நானகன்
திரு. அதிர்ஷ்டம்	
திரு. அருள்தாஸ்	— சங்கய
திரு. S. P. தேவசிகாமணி	பிரதான ஆசாரியன்
திரு. D. எப்ளேசர்	

திரு. R. S. பாலையா	பிலாத்து
திரு. ஜான் தேவசகாயம்	

திரு. ஆல்பிரட் பிட்டர்	— நாற்றுக்கதிபதி
------------------------	------------------

திரு. மைக்கேல் பொன்னுச்சாமி	பேதுரு
திரு. ஜான்சன்	

திரு. P. தேவதாஸ்	தூதாஸ் காரியோத்
மற்றும் சிலர்	

திரு. P. R. தாமஸ்	ஐசுவரியமுள்ள வாலிபுன் லாசரு
மார்த்தாள் மரியாள்	
பிறகலீர்	

ஹோரஸ் டெம்லர்	பரிசேயர்
திரு. காந்தையா	
திரு. L. சாமுவேல்	
மற்றும் பலர்	

பின்னணிப் பாடகி
 தலைவி — திருமதி. ஜான் துரோஜ்
 நடமாடும் பாடகர்

குழுத்தலைவர்-திரு. வீ. ப. க. சுந்தரம்
 தனிப்பாடல்கள் திரு. M. S. நடராஜ பாகவதர்
 .., ஜெயராஜ் ஆர்விப்டி
 மற்றும் சிலர்
 .., ஜேகநாதன்

சமாரியப் பெண் திரு. பிரின்க தங்கை
 மற்றும் சிலர்

போர்ச்சேவகர்: திரு. ஜெயராஜ்
 .., சாம்ராஜ்
 .., S. பொன்னையா

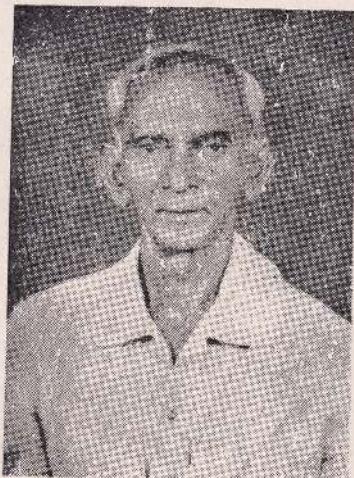
சீடர்கள் திரு. சாமுவேல்ராஜ்
 ஸாசநு: திரு. தங்கராஜ்
 செபதேயு: திரு. பெத்துவேஸ்

With Best Compliments from:

S. KUBERAN DAVID,

United India Insurance Co., Ltd ,

TUTICORIN.

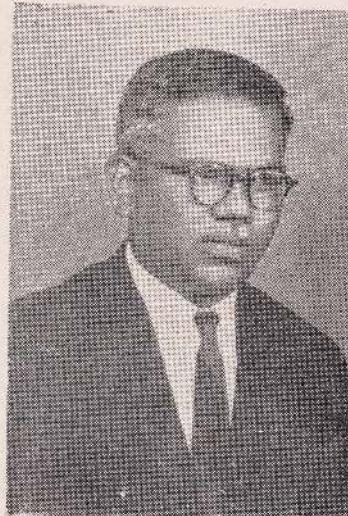
திரு. N அழகுமணி

ஏசல்வி ருவி அழகுமணி

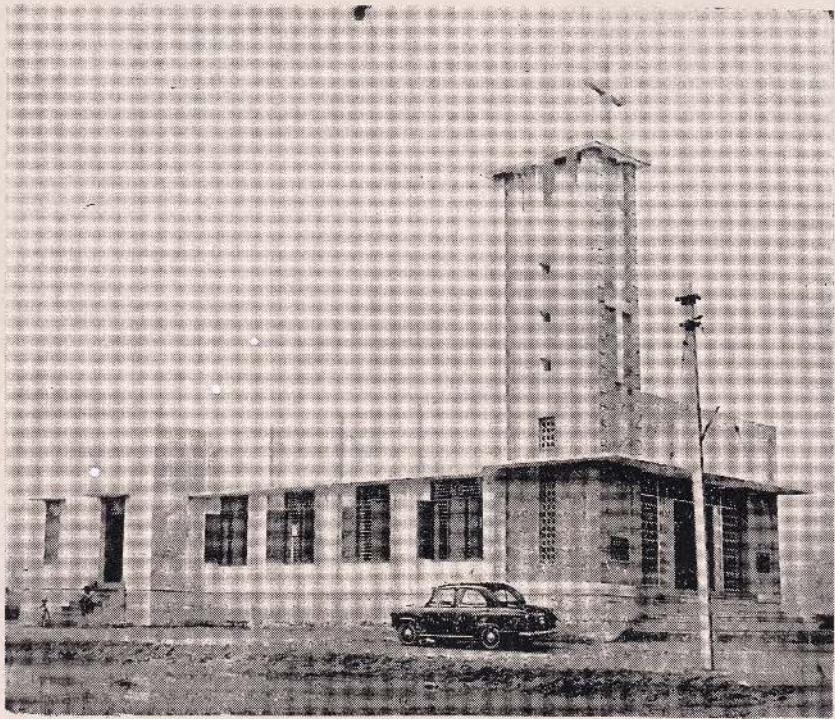
Rev. V. சந்தியாகு

Rev. காப்பிரயேல் துரைராஜ்

திரு. R. ஸமக்கேல்

திருநகர் கிரேஸ் ஆலயம்

அன்ஜெ டாக்டர் கென்னர் அம்மாள்

செல்வி இராசம்யாள் கென்னர்

உலைற்றின் ஆலயத்தின் ஓர் ஒப்பற்ற குழந்தை

திருநகரில் ஓர் ஆலயம் இல்லாதது குறையாகவே இருந்து வந்தது. 1952 ஆம் ஆண்டு ஹார்ஸிப்பட்டி நடுத்தரப் பள்ளி தலைமையாசிரியர் திரு. சுகுணதாஸ் அவர்களின் இல்லத்தில் நூற்று தோறும் ஆராதனை நடைபெற்று வந்தது, பின்பு சித்திரகலா ஸ்டூடியோவில் உள்ள திரு. பார்க்கர் இல்லத்தில் நடைபெற்று வந்தது. 1956 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஏறத்தான் 1973 ஆம் ஆண்டு வரை ஆலய வழிபாடு திருநகர் நடுத்தரப் பள்ளியில் நன்பெற திரு. ஜோசப் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தார்கள். திரு. சுகுணதாஸ் அவர்களும் திரு. சாமுவேல் வேத மாணிக்கம் அவர்களும் இதனைச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தனர். நீங்கீ டீரீஸ் ஆலய வரலாற்றில் திரு சுகுணதாஸ் அவர்களுக்கும் திரு. சாமுவேல் வேதமாணிக்கம் அவர்களுக்கும் என்றுமே ஒரு முக்கிய இடமுண்டு. திரு. சுகுணதாஸ் ஆரம்ப காலத்தில் திருநகரில் ஆலயம் எழுப்ப அடி கோலியவர் மட்டுமல்லர். தன் இல்லத்தில் வழிபாடு நடைபெறுவதற்கு, அருகிலுள்ள பிறமத்த் தன்னால் எதிர்ப்புத் தொன்றிய போதிலும் தகுதியான ஓரிடத்தில் ஆலய வழிபாட்டை நடத்தி வந்தார் என்பது பாராட்டுக்குரியது அன்மையில் காலமான திரு. சுகுணதாஸ் நினைவாக கிடீஸ் ஆலயச்சபையினர் அன்னாருக்கு ஆலயத்தில் ஒரு நினைவுச் சின்னம் வைத்துள்ளனர்.

இந்திலையில் திருநகரில் குமாரி ராசம்மாள் கெண்ணட் அம்மையாருக்கு திருநகரில் ஒரு வீடு வாங்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. எனவே அடிக்கடி அங்கு செல்லும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. ஒரு சமயம் திரு. பார்க்கர் அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த போது திருநகரில் ஆலயம் இல்லை என்றும் திருநகர் நடுத்தரப் பள்ளி வீராண்டாளில் ஆராதனை நடத்தப்படுகிறது என்றும் அறிந்தார்கள் உடனே அந்த அம்மையார் திருநகரிலிருந்து திரும்பிப் பார்த்தால் தெரியும் திருப்பரங்குன்றம் மலையை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்கள். இளமையில் இந்துவாக இருந்த போது அங்கு மொட்டை போட்ட ஞாபகம் வந்தது. அதற்கருகிலேயே ஆண்டவாகிய ஏசு கிறிஸ்து ஐக்கு ஓராலயம் எழுப்ப வேண்டுமென்ற நீர்மானித்தார்கள். அப்போது அதையாரிடமும் சொல்லாமல் தன் சொந்த முயற்சியினால் ஓராலயத்தைக் கட்ட உறுதி பூண்டார்கள்.

அன்று முதல் அவர்கள் தோட்டத்தில் காய்க்கும், காய்கறி, பழவகைகளை விற்று அந்த அந்த வருமானத்தை ஒரு காணிக்கைப் பெட்டியில் போட்டார்கள். அது மட்டுமா? நெல் அளிக்கும் போது வரும் தவிடு உமியை விற்று வரும் பணத்தையும், பழைய நாள் இதழ்களை விற்று வரும் பணத்தையும் எம்பிராம்பரி போட்டு சிறு உடுப்புக்கள் கைத்தது ஆஸ்பத்திரியில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு விற்று அதன் மூலம் லாபத்தையும் ஜூஸ்கீரிம், ஜூஸ்புருட் மேலும் மாலை நேரத்தில் பலகாரங்கள் செய்து விற்பனை செய்வதன் மூலமும் வரும் வருமானத்தையும் கிக்ஷா கிடைக்காமல் பஸ்ஸில் பயணம் செய்தால் கிக்ஷாவுக்குரிய பணத்தையும் காணிக்கைப் பெட்டியில் போட்டு விடுவார்கள். பம்பாயிலிருந்து “கூடிப்” கண்டக்கு வரும் துணிகளை மிகக் குறைந்த விலைக்கு அம்மையாருக்கு கவர் அவர்களும் கொடுத்து உதவி செய்தார்; இதில் வரும் லாபத்தை யும், கிழிந்த புடலைகளில் உள்ள ஜூரிசைகளை விற்பதன் மூலம் வரும் பணத்தையும் காணிக்கைப் பெட்டியில் போட்டு விடுவார்கள். இப்படியாக நிலம் வாங்குவதற்கு போதிய பணம் சேரும் வரை அம்படியே செய்து வந்தார்கள்.

பின்பு திருநகரில் இடம் தேட ஆரம்பித்தார்கள். அங்கு கிடைக்காததால் சுந்தர நகரில் கண்மார்க்கருகில் கந்தாயியங்கூர் சொந்தமான ஓர் இடம் காலியாக இருந்தது ஆலை அதில் ஒரு பிள்ளையார் கோவில் கட்டத் திட்டமிட்டு ஒரு வேப்பமரம் வைத்து கிணறு கிறிது தோண்டப்பட்டிருந்தது

இருநாள் மாலையில் திருநகர் வீட்டுவசதி சங்கத் தலைவர் திரு சுப்பையா பிள்ளையுடன் இராசம்மாள் கென்னட் அம்மையார் சென்று சுந்தர ஐய்யரிடம் இந்த நிலத்தைக் கேட்டபோது, கடவுளுக்காக ஒரு ஆலயம் கட்ட வேண்டும் என்பதால் இந்த இடத்தை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி யுடன் கொடுக்கிறேன்; ஆனால் மறுநாள் காலை 7 மணிக்குள் அட்வான்சை ரூ 100/- கொடுத்து விடவேண்டும் என்றார். அம்மையாரும் சரி என்று ஒத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். அன்று இரவு ஆண்டவரிடம் கேட்டார்கள்; இந்த 100 ரூபாயை காலை 7 மணிக்குள் யாரிடம் கேட்பது? தன் தாயாகியடாக்டர் கிரேஸ் கென்னட் அம்மையாரிடம் கேட்டால் எதற்கு என்பார்கள் ஏனை வில் ஆலயம் கட்டப்படும் விஷயம் அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட வில்லை.

அன்று அதிகாலை 5 மணிக்கு திரு லூயிஸ் என்ற மேல் ராட்டாரும். திருமதி பாக்கியம் ஏசுதாசும் அனுவல் சம்பந்தமாக பெங்களூர் சென்று விட்டு கொடைக்கானல் திரும்பும் வழியில் அம்மையார் இல்லத்தில் விருந்திவிராகத் தங்க வந்தார்கள். வந்த உடனேயே திருமதி பாக்கியம் அம்மையாரிடம் ஒரு கவரைக் கொடுத்து தனக்குப் பிரியமான பொருளை வாங்கிக் கொள்ளும்படி திரு லூயிஸ் கொடுத்ததாகக் கூறினார்கள். அம்மையார் அதைத் திறந்து பார்த்தபோது ரூ 100 அக்கவரில் இருந்தது. ஆச்சிரியத்தால் அவர்கள் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தோடியது நிச்சயமாக கடவுள் அந்த இடத்தில் ஆலயம் கட்ட விரும்புகிறார் என்று சொல்லி ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறினார்கள். உடனே திருநகருக்குப் புறப்படும் சமயம் அதிகாலை 7 மணிக்கு எங்கு புறப்படுகிறும் என டி. கிரேஸ் கென்னட் கேட்டபோது வந்து விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று கூறிச் சென்று, நிலச்சொந்தக்காரரிடம் ரூ 100/- முன்தொகை கொடுத்து நிலத்தை முடிவுசெய்து விட்டு வந்து தன் தாயிடம் கூற அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள். இருநாட்களில் நிலப்பத்திரம் எழுதி முடித்தாயிற்று.

பிறகு தனது சொந்தப் பணத்திலேயே ஆலயம் கட்ட விரும்பினார்கள் யாரிடமும் பணம் கேட்க விரும்பவில்லை. தனது நிலங்களை விற்று ரூ 50,000 சேர்த்தார்கள். அந்தத் தொகைக்குள் கட்டடம் கட்ட வரைப்படம் போடப்பட்டது. நாய்ஸ் ஆங்கிலப் பள்ளியின் தாளாளர் குமாரி. ரூபி அழகுமணி அவர்களும், முன்பு O. C. P. M பள்ளியில் தாளாளர் குமாரி. தேவராஜ் அவர்களும் ஆலயம் கட்டத் துவங்கினது முதல் இறுதி வரை அம்மையாருக்கு வலதுகரமாக இருந்து சிறப்பான ஆலோசனைகள் கூறி ஜெயத்தின் வல்லமையால் ஆலயம் கட்ட உதவி செய்தார்கள். ஒருநாள் செல்வி தேவராஜ் அவர்கள் அம்மையாருக்கு எழுதின கடிதத்தில், திருநகர் அதிக வளர்ச்சி அடைந்து வருவதால், சிறு ஆலயமாகக் கட்டினால் பின்னால் இடம்போதாமல் விரிவாக்க நேரிடும். எனவே இருமடங்கு பெரிதாகக் கட்டுவது நல்லது; அதிகமாகும் செலவுக்கு நன்பார்கள் துணை புரிவார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

அச்சமயம் முன்பு O. C. P. M பள்ளியில் வேலை பார்த்து ஓய்வு பெற்ற செல்வி. சவாமி யடியாள் என்பவர்கள் தனது உபகார பணத்தை (GRATUITY) வாங்கிக் கொண்டு அம்மையார் இல்லத்தில் தங்க வந்தவர்கள் இச்செய்தி கேட்டு மகிழ்ந்து 100 ரீதுப் புத்தகங்களை தானே அச்சிட்டுக் கொண்டு வந்து முதலாவது தான் ரூ 500 நன்கொடை கொடுத்து விட்டு ரீது புத்தகங்களை நன்பார்களிடம் கொடுத்து வகுவிக்கும்படி கூறினார்கள். அம்மையாருக்கு நெருங்கிய நன்பார்களான செல்வி. ரூபி அழகுமணி, செல்வி A. K. ஜெயம் ஸ் டி. சந்தோஷம் ஜெயராஜ் குடும்பத்தினர், செல்வி இரத்தினம், பட்டிவீரசுப்பட்டி நன்பார்கள் ஆகியோர் ஒவ்வொருவரும் ரூபாய் 1000 நன்கொடை கொடுத்தார்கள். ரீது புத்தகங்களின் வாயிலாக வகுவிக் கப்பட்ட தொகை கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 10,000 அம்மையார் T. V. S உரிமையாளர் சுந்தித்து ஆலயத்திற்காக நன்கொடை கேட்டபோது அவர்கள் விட்டுக் குழந்தையின் கலைத் திறமையின் மூலம் ரூ. 15,000 மும், T. V. S குடும்பத்தினர் ரூ 5000மும் ஆக Rs. 20,000 கொடுத்தார்கள்.

Dr. கிரேஸ் கெண்ணட் அவர்களின் கோதரி M.D. மேரி பொன்னையா அருப்புச் சோட்டை CS பள்ளியில் வேலை பார்த்த சமயம் அங்குள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஆலயம் கட்ட நீண்டதும் அது நிறைவேறாவில்லை எனவே திருநகர் ஆலயத்திற்கு Rs. 10,000 வது வீட்டு கொடுத்தார்கள். இவ்வாறு Rs. 10000 ஜ சேர்த்து வைத்து ஆலயம் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். இந்த ஆலயத்திற்கு 1967 ஜூன் மாதம் 6 ஆம் நாள் திரு. ராஸ்தாமஸ் (Ross Thomas) அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

ஆலயத்திற்குப் பெயரிட நீண்டத் போது, சிறு வயதில் இந்துவாக இருந்தபோது தனது தாயாகிய கிரேஸ் கெண்ணட் அவர்களால் இயேசுவை அறிந்ததால் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவக்கு தனது தாயாரின் பெயால் ஆலயத்திற்குப் பொய்வைக்க விரும்பினார்கள் ஆனால் அதற்கு சில ஏதிர்ப்புகள் இருந்தன பகுமலை குருவானவர் அருள் திரு தங்கையா அவர்களும் முன்னுள் இறைமியற் கல்லூரி முதல்வர் அறிவர் சாமுவேல் அமிர்தம் அவர்களும் சேர்த்து செய்த பெருமுயற்சியினால் யாவும் சரியாகி முன்னுள் போயர் அருட்பெருந் திரு. ஜார்ஜ் தேவதாஸ் அவர்கள் "கிரேஸ் சர்ச்" என்று உறுதிப்படுத்திக் கொடுத்தார்கள்.

திரு ஜேப்ஸ் எண்ணும் கிறிஸ்தவ காண்ட்ராக்டர் சிறந்த முறையில் போட்ட திட்டத்தின்படியே கட்டி முடித்தார். ஆலயம் கட்டப்பட்டு முடியும் தருவாயில் ஆலயம் அழகாகவும் அலங்காரமாகவும் இருக்க அம்மையார் விரும்பி ஆலயத்தின் தரைக்கு மொத்தங்கும், நீளமான படிக்கட்டுகளும் போட ரூ 10,000 கடன்வாங்கி இதனைச் செய்தார்கள். இந்தக் கடனைச் சென்ற ஆண்டுதான் அம்மையார் கட்டி முடித்தார்கள்.

கடவுள்கைய பெரிதான கிருபையால் இந்த ஆலயம் 1973 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17 ஆம் நாள் நமது திருமணங்டல முன்னுள் போயர் அருட் பெருந்திரு ஜார்ஜ் தேவதாஸ் அவர்களால் பகுமலையில் அருள் திரு இராபர்ட் முத்தையா குருவாயிருந்தபோது பிரதிஷ்டை-செய்யப்பட்டது. முதல் குருவானவராக அருள் திரு. தங்கையா அவர்களும் பின்பு அறிவர் சாமுவேல் அமிர்தம் அவர்களும் பணி புரிந்தார்கள். ஆக்கவேலைகளில் திறமை படைத்த இவர்கள் ஆலயத்திற்கு சற்றுக்கூவர் கட்டி அசோகா, தென்னை முதலிய மரங்களை வைத்து ஆலயத்தை அழகு படுத்தினார்கள். அடுத்து இவ்வாலயத்தில் போதகாகப் பணிபுரியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியதற்காக ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறுகிறேன். குருவானவருக்கு கென்று இல்லம் அமைக்க கிட்டியதற்காக ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறுகிறேன். திருநகர்ச்சபையாரே குருவானவருக்கு இல்லம் ஆலயங்களாகத்தி கீழே இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. திருநகர்ச்சபையாரே குருவானவருக்கு இல்லம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அம்மையாரின் விருப்பம். இதனை ஆண்டவர் நிறை வேற்றுவாராக.

மேலும் அம்மையார் அவர்கள் ஆலய வளாகத்திற்குப் பின்பு உள்ள 2 ஏக்கர் நிலத்தை முதியோர் இல்லம் கட்டவும், இதை ஓட்டியுள்ள நிலத்தை Y. W. C. A. நிறுவனம் கூதார திலையர் அமைக்கவும், இதன் கிழக்கே உள்ள நிலத்தை Y. M. C. A நிறுவனம் நர்சரிபஸ்வரி அமைக்கவும் தீவிராக கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இப்படியாக நமது திருநகர் கிரேஸ் ஆலயத்தைச் சுற்றிலும் இயேகளின் திருப்பணி பலவழிகளிலும் நடைபெற்று வருவது கடவுளின் கிருபையாகும் குமாரி. இராசம்மாவைப் போன்ற பெண்மணிகள் ஓவ்வொரு கிராமத்திலும் இருந்தால் ஆண்டவர் அவர் மூலமாய் பெரிய காரியங்களைச் செய்து முடிப்பார் என்பதற்கு இவ்வாலயம் ஒரு சான்றாகும். ஆண்டவர் தாமே அம்மையாருக்கு ஆசியையும் சகந்தையும் நடிய ஆயுளையும் கொடுத்து மேன்மேலும் வல்லமையாகப் பயன் படுத்துவாராக.

1952 ஆம் ஆண்டு 8 குடும்பத்தாரால் துவங்கப்பட்ட இவ்வாலயம் இப்பொழுது 110 குடும்பத்தினர் பங்கு பெறுமளவிற்கு வளர்ந்து இருக்கிறது. காவனுசென்ற திரு. S.P. R. டெனியல் ராஜ் அவர்கள் சபை வளர்ச்சிக்கே அரும்பாடு பட்டார்கள் இவ்வாலயத்திற்குத் தேவையான மின்சார சாதனங்கள் அனைத்தும் திரு. ஜெயராஜ் குடும்பத்தினர் வழங்கினர். திரு. C. D. சந்தர் போன் ஆலயத்தின் ஜன்னல்களுக்கு கலர் கண்ணுடிகள் மற்றும் மின் விளக்குகள் வழங்கினார். தனது தந்தை காலனுசென்ற திரு சுகுணதாஸ் அவர்களின் நினைவாக திரு. S. சந்திரதாஸ் அவர்கள் ஆலயத்திற்கு ரூ. 1500 மதிப்புள்ள பெரிய மணியும் மணிக்கூண்டும் நிறுவினார்கள். தாய்மார் சங்கத்தின் சார்பில் குறிப்பாக திருத்தி பார்க்கர் மற்றும் பலரின் தீவிரமுயற்சியால் அமருவதற்கேற்ற ஆசனங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

வளர்ந்து வரும் இத்திருச்சபை தன் தாய்ச்சபையான பக்மலைக்கு ஓர் ஆசிமிக்க மழையாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. பராமரித்து வரும் தாய்ச்சபைக்கு நன்றியும் வணக்கமும் உரித்தார்கள்.

அருள் திரு W. பால்ராஜ் சுவாமிதாஸ்
சபை திரு

P. H. சந்தரம் B.A; B.L., மாவட்ட நீதிபதி, சேலம்.

திரு. ப. சந்தரன் அவர்கள், திருப்பாப்புலீசுர் என்னும் இயற்கை வளம் செறித்த சீரிய ஊரில் அரசு மருத்துவமனையில் மருத்துவராகப் பணிபுரிந்த டாக்டர். ஏ. பார்டிஃ. L. M. P. அவர்களுக்குப் 12 — 9 — 1902ல் புதல்வராகப் பிறந்தார். இவர் திரு. S. பெர்ணு அவர்களின் காகொதார் குமாரர்.

பல கிருத்துவப் பள்ளிகளிலும், பக்மலையிலும் தமது உயர்நிலைக் கல்வியை முடித்த பின் மதுரை - அமெரிக்கன் கல்லூரியில் சேர்ந்து B.A. பயின்றார். தாம் அக்கல்லூரியில் மாணவராயிருந்த போது Y.M.C.A. போன்ற கிருத்துவ இயக்கங்களில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு தீவிரமாகப் பங்கேற்றார். பின் சென்னை சட்டக்கல்லூரியில் பயின்று B.L. பட்டம் பெற்றார். பக்மலையின் இருப்பிடமாகக் கொண்டு தமது வழக்கறிஞர் தொழிலைச் செய்துவந்த இவர், மதுரையிலே சிறந்த வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்தார். பக்மலை திருச்சபையில் அங்கத்தினராக இருந்து பல அரிய தொண்டுகள் புரிந்துள்ளார்.

பின்பு சென்னை உயர்நிதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணி புரிந்தார். அங்கும் Y.M.C.A. முதலிய நிறுவனங்களில் தெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு நிறையச் செயல் புரிந்துள்ளார். வழக்குகளில் சட்ட நுனுக்கத்தோடும், தாக்கத்திறனேடு வாதம் செய்து பல சட்ட நிபுணர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றார். அரசு அன்னையின் திறமையை வியந்து அவரை மாவட்ட முனிசிபாக நியமித்தது. அவர் தம் பதவியில், “கருமை கண்ணுயினார்” என்னும் பழையாழிக் கேற்ப கண்ணியத் தோடும், கடமையுனர்வோடும் சிறந்த முறையில் பணிபுரிந்தார். அவரின் பெருமையறிந்து சேலம் மாவட்ட நீதிபதியாக பதவியுயர்வு அளித்து அரசினர் அவரைச் சிறப்பித்தனர்.

திருமிகு சந்தரன் அவர்கள் தமது நீதிபதி பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பின் எரும் சென்னை மாநகரில் பலசமூக சேவா சங்கங்களிலும், இலக்கிய மன்றங்களிலும் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து பணி புரிந்தார் 1973 ஆம் ஆண்டில் அமரத்துவம் எட்தினார். அன்னையின் புதல்வராகளில் ஒருவரான ஜஸ்டிஸ் நயினார் சந்தரம் அவர்கள் இப்பொழுது சென்னை உயர்நிதி மன்றத்தின் நீதிபதிகளில் ஒருவராக விளங்கி வருகிறார்.

தான் கண்ட திருப்பணியாளர்

தோன்றிந் புகழூடு தோன்றுக அஃதிலார்

தோன்றவின் தோன்றுமை நன்று”.

என்ற தமிழ் மறையின் வாக்கின்படி காணக் கிடைக்காத திருப்பணியாளர், வாழ்னில் பசுமலைத் திருச்சபையாரால் மறக்க முடியாத, கனம் லாயிடு ஸார்பீரும், எல்வா லார்பீரும் தம் சிறந்த சேவைகளைத் திருமண்டலக்திற்கே அர்ப்பணித்தனர். அவர்களாது சேவை உள்ளங்களை என்னென்பது. சிறந்த மனம் கமழும் மலையைப் போன்றவர்கள், கண்ட நஷ்டங்களைக் கருதாகு போர் புரிந்து இயேகவின் பாதம் அடைந்தார்கள்.

சிறு குழந்தை முதற் கொண்டு அவர்களை அறிவேன். சிறுர்களின் முன்னேற்றத்திற் காகவும், அவர்களின் சுகத்திற்காகவும், ஒரு சிறுவளை ஒரு முழு மனிதனுக மாற்ற வேண்டு மென்பதற்காகவும் அரும்பாடுபட்டார்கள். அம்மையார் பசுமலையிலுள்ள சுகாதார இல்லத்தைச் சுதாபித்தார். அதற்கும் ‘பங்கஜம் காரவின் கிளார்க் செண்டச்’ என்று பெயரிட்டார்கள். ஏனெனில் பல குடும்பத்தினர் இப்பணிக்காகப் பணவுதவி செய்துள்ளனர். அந்தச் சுகாதார இல்லம் மேன்மேலும் வளர வேண்டுமென்று ஒரு Endowment fund-ம் வைத்தார்கள். ஏழைச் சிறுர்களுக்குச் சத்துணவான மீன் எண்ணெய் பழங்கள், கேழ்வரகு சாதமும் தினமும் கொடுத்தார்கள். சிறுர்களின் கல்வித் தேவைகளுக்கேற்ப “நாற்றுங்கால்” பள்ளியும் நிறுவப்பட்டது. இப்போதும் அதிலே தான் “பங்கஜம் காரவின் கிளார்க்” ஆங்கிலப்பள்ளி நடைபெறுகிறது.

பெண்களுக்கு அதிகமான உதவிகளைச் செய்தார்கள் கல்வியறிவில்லாத கிராமப் பெண்களை வரவழைத்து, கீழவாசல் மிடங்கள் மருத்துவமனையிலிருந்து மருத்துவர்களை வரவழைத்து ஓவ்வொரு வாரமும் கர்ப்பினிகளைச் சோதனையிட்டு அவர்களுக்கு வேண்டியச் சத்துணவும், மருந்துகளும் கொடுத்தார்கள். சுகப் பிரசவத்திற்கான உதவிகள் மருத்துவ மனையிலேயே செய்யப்பட்டது. அங்குள்ள தாயை மறக்க முடியுமா?

“அங்கிறும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்” என்பதற்கிணக்க அவர்கள் அங்பால் அரவணைக்கப்பட்ட இயேகவின் மோட்ச இராச்சியத்தில் இருப்பார்கள்.

சுகவீன நிலையிலும், பலமுறை கேட்டும், சொந்த ஊரான கலிபோர்னியாவுக்குச் செல்லுங்கள் என்றதற்கும் மறுத்து விட்டார்கள். என் பசுமலைக் குழந்தைகளை விட்டு நான் செல்ல முடியாது. நான் இந்த நாட்டிலே, பசுமலையிலேயே இறக்க விரும்புகிறேன் என்றார்கள். தாயே உங்கள் பிள்ளைகள் மேபல், ஏர்ன்ஸ்டு உங்கள் வரவுக்காக காத்துக் கொண்டிருப்பார்களே என்று கூறியதற்கும், நீங்கள் தான் என் பிள்ளைகள் மீபலையும் ஏர்ன் டையும் இயேசு பார்த்துக் கொள்ளுவாரென்று சொன்னார்கள்.

மரணப் படுக்கையிலிருக்கும் பொழுது நான் அவர்கள் அறைக்குச் சென்றேன். அழகான விறமுள்ள பூங்களைப் பார்த்து ஆனந்தம் கொண்டார்கள்.

நீ என்னில் அன்பாய் இருக்கிறோயா?

என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக.

நீ என்னில் அன்பாயிருக்கிறோயா?

என் ஆட்டுக் குட்டிகளை மேய்ப்பாயாக.

நீ என்னில் அன்பாயிருக்கிறோயா?

என் ஆட்டுக் குட்டிகளை மேய்ப்பாயாக.

என்று இயேசுவானவர் பேதுகுவுக்குப் பகர்ந்த மொழிகளை எனக்குச் சொன்னார்கள். என் கண்களிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாக வந்தது. அந்தோ ! அடுத்த நாள் பசுமலைத் தாயிமரித்தார்கள். அன்னையின் உழியத்தை மறக்க முடியுமா? ஆயிரம் நாவுகள் போதா அன்னையின் புகழைப் பேச என் செய்வது? இயற்கையை எதிர்ப்பவர் யார்?

இருமை வகை தெரிந்து எண்டு அறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு ॥—

என்ற பொதுமறையின் வாக்கின்படி அன்னையின் புகழ், பெருமை முதலியனவ பசுமலை பில் உயர்ந்தது.

வார்பீர் ஊக்கமுடையவர், தினமும் துவிச்சக்கர வண்டியிலே காற்றைப்போல வேகமாகச் செல்வார். அவர் செல்லாத சிராமம் இல்லை கிராமச் சிறுர்களை அழைத்து வந்து உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்துக் கல்விகுற்றச் செய்தார். அப்போதே மாணவர்களுக்கு உழைப்புத்தான் முக்கியம். உழைப்பவன் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வருவான் என்று தன் வாழ்க்கையில் காட்டிக் கொடுத்தார். பசுமலையில் உள்ள மரங்களைப் பழுது பார்த்து ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு அம்மரக்கிளை களை அனுப்புவார். ஏனுமகளின் நண்பர் அவர் எழைப் பங்காளன். பையன்களோடு சேர்ந்து தானும் போக்குவரத்துப் பாதைகளைச் செய்பஞ் சூவார். பசுமலையின் உயர்வுக்குக் காரணம் விலைனாரிகளின் மிழினைரிப் பணி அன்றே!

வேத பாடத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். ஓய்வு நாள் பள்ளிகள், சிறுவர்களுக்கும், பெரியவர்களுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் நடந்தது. ஆசிரியர்கள் ஒழுங்கு, உண்மை, அன்பு இவைகளைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் காட்ட வேண்டுமென்று முயற்சித்தார். ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்குக் காலந்தவருமல்ல வர வேண்டுமென ஊக்குவித்தார்.

தெய்வீக அன்பின் திருக்காட்சியை உருவாக்கினது அவரது பெருமுயற்சியே! தெய்வத்தின் அன்பை ஒவ்வொருவரும் நாடகத்தின் மூலமாக அறிந்து கொள்வார்களென்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் பசுமலை திருச்சபையே பசுமலையிலுள்ள அழகான இயற்கை சூழலிலே அரங்கேற்ற வேண்டுமென்று பணிபுரிந்தார் இதை கிராம மக்களுக்கு ஒரு சுவிசேஷப் பணியாகத் துவக்கினார். இப்போது எல்லோரும் வந்து கண்டு, இயேசுவைக் கண்டோம் என்று ஆனந்தத்தோடு செல்கிறார்கள்.

அருமையான தொண்டர் பசுமலையை விட்டுச் செல்லும்போது தாங்க முடியாத பசுமலை மக்களின் உள்ளங்களை விட்டுப் பிரிய முடியாத நிலையில் சென்றார்.

“ உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப்பிரிதல் ” அன்றே புலவர் தொழில். அவரை எங்ஙனம் மறக்க முடியும்? அமெரிக்காவிலும் போதகப்பணி செய்து, அங்கு கவிபோர்னியாவில் மரணம் அடைந்தார்.

அன்புள்ளம் கொண்ட திருப்பணியாளர் செய்த திருப்பணியை மறக்க முடியாது அவர்களைப் போல் நாமும் கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கருதாது பணி செய்வோமாக.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே
யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்
நன்றி மறப்பது நன்றன்று
யாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையாகம்.

எதிர்காலத் திட்டம்

Rev J நஷ்டை, M.A., B.D.,

ஆண்டவர் அருளால் நமது ஆலயத்தின் செம்பொன் விழாவைக் கொண்டாடுகிறோம் இந்நிலையில் 75 ஆண்டுகளாகச் செயல் புரிந்த ஆண்டவர் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு செயலாற்றி எவ்வாறு வளர்ச்சியடையச் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கக் கடமைப் பட்டுள்ளோம் கண்பார்சி 1904ம் ஆண்டில் நாம் பசுமலைச் சபையில் மட்டுமல்லாது பல சிற்றூர்களிலும் பணி புரிந்தோம் பின்னர் தெற்கு வாசல் குரு வட்டம் உருவான போது நமது சிற்றூர் சபைகள் யாவும் தெற்கு வாசல் குரு வட்டத்துடன் சேர்க்கப்பட்டன. மதுரை மாநகருள்ளும், சுற்றுப் புறங்களில் உருவாகும் பகுதிகளிலும் பணிபுரியுமாறு துண்டப்பட்டோம். முதற்கண் திருநகர் பகுதியை தேர்ந்தெடுத்துப் பணிபுரிந்து அங்கு ஒரு சபை உருவானதோடு அங்கு ஓர் ஆழிய ஆலயம் கட்டப் படவும் ஆண்டவர் அருள் புரிந்தார். குருப்பட்டம் பெற்ற ஒரு முழு நேரக் குரு நியமிக்கப் படவும் அருள் புரிந்தார். அவர் தங்குவதற்கு ஒரு குடியிருப்பு கட்டப்பட வேண்டும்.

மதுரை மாநகருள் நமது குருவட்டத்தில், பழங்காந்தத்தம், அழகப்ப நகர் முதலிய இடங்களில் கிறிஸ்தவக் குடும்பங்கள் பல உள்ளன. அவர்கள் அடிக்கடி கூடிச் செயிப்பதற்கு எதுவாக ஒரு சிற்றூரியாவது கட்டப்பட்டால் அங்குள்ள மக்கள் அடிக்கடி கூடவும் செயிக்கவும், வேத அறிவில் வளரவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அஃதோடு நாம் கோனூர்பட்டி என்ற ஒரு சிற்றூரைத் தெரிந்தெடுத்து பணிபுரிகிறோம். அங்கும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கும் ஆலயம் சீர்ப்படுத்த படவும், ஒரு சபை உருவாகவும் அதை மையமாக வைத்து அதன் பக்கத்திலுள்ள இதர சிற்றூர்களில் நற்செய்திப் பணிபுரிந்து அங்கும் சபைகள் உருவாகவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆலய விரிவுந் திட்டம், சமுதாய நிலையத்திட்டம்

நமது ஆலயத்தைச் சுற்றி கற்றுணகள் நட்டு இருக்கிறோம். கம்பி வேலி போட்டு அடைத்து காம்பவுண்டு உள்ளே பூச் செடிகளும் பழ மரங்களும் வளர்க்கத் தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கம்பி வேலி ஏற்பட்டவுடன் தோட்டம் உருவாக்கப்படும்.

பசுமலை சபையில் ஆராதனை நேரங்களில் பிள்ளைகள் தனியாய்ச் செல்கிறார்கள். ஆலயத்திற்கு வெளியே ஒரு இடத்தில் அவர்களுக்கு ஆராதனை நடத்தப்படுகிறது. மரத்தடியிலும், பள்ளிக் கூடத் தின்னைகளிலும் நடத்துகிறார்கள். திருமண மண்டபம் கிடையாது. இப்படிப் பட்டவைகளுக்கு என ஒரு சமுதாய நிலையம் (Community Hall) கட்டத் திட்டம் உண்டு. ஆண்டவர் கொடுக்கக்கூடிய மக்களைக் காண்பிப்பாராக.

திருநகர் சபை வளர்ச்சி

திருநகர் அருகே அயல் நாடுகளிலிருந்து அகதிகளாய் வந்து தங்கியிருக்க குடியிருப்பு ஒன்று உண்டு. அது பர்மா குடியிருப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. குமார் 400 குடும்பங்கள் தங்கியிருக்கின்றனர். 6 கிரிஸ்தவ குடும்பங்கள் அங்கு உள்ளன. அங்கு ஒரு ஆலயம் கட்டுவதற்காக நமக்கு கொடுப்பதாக வாக்குப் பண்ணியிருக்கின்றனர். ஆண்டவருக்குச் சித்தமானால் ஒரு ஆலயம் கட்டப்பட வேண்டும்.

நமது குருமனை — கோயிலியள்ளை விடு

நமது குருமனை, கோயில் பிள்ளை விடு முதலியவைகள் நமது ஆலயக் காம்பவுண்டுக்குள்ளே அமையுமானால் நமது ஆலயக் காம்பவுண்டு அழுபு படுத்தப்பட வாய்ப்பு உண்டு. மரங்கள் சேதப் படுத்தப் படாமலும் இருக்கக் கூடும். இவற்றை எண்ணரி மேற்படி கட்டிடங்கள் ஆலயக் காம்பவுண்டுக்குள் அமைக்கப்பட வேண்டும் அதற்கு வேண்டிய பண உதவியையும் இடவசதியையும் பெற ஆண்டவர் உதவுவாராக.

நூற்றுண்டு விழா வருவதற்குள்ளாக இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவுவாராக.

இன்ப இல்லம்

பசுமலை, மதுரை 625004

1954 - ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் முதல் 23 ஆண்டுகளாய் பசுமலையில் அரூட்பெருந்திரு ஸெல்லி நியபிகின் பேராயர் அவர்கள் உதவியுடன், டாக்டர் கே.ஆர். தேவதாஸ் மேற்பார்வையில் இயங்கி வந்த கிறிஸ்தவ ஆதாவற்ற முதியோர் இல்லம் 12—2—1977 முதல் அரூட்திரு அறிவர் சாமுவேல் அமிர்தம் அவர்களின் முயற்சியால் விரிவாக்கப்பட்டு இன்ப இல்லம் என்ற பெயரில் செயல்பட்டு வருகிறது.

இப்போது இவ்வில்லத்தில் 50 முதியோர் வாழ்கின்றனர். மூன்று குடும்பங்கள் கணவன் மனைவியராக சேர்ந்து வாழ்கின்றனர். மற்றும் ஆண்கள் 21 பெண்கள் 23 பேரும் மகிழ் வுடன் வாழ்கின்றனர். உணவு, உடை, இருப்பிடத்துடன், மருத்துவ வசதி, பொழுதுபோக்கு மற்ற தேவைகளும் செய்யப்படுகின்றன. இது தவிர மாதந்தோறும் நபர் ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் கைச் செலவுக்கும் (Pocket money) கொடுக்கப்படுகிறது. இத்துடன் இவர்களின் ஆரோக்கியத்தைப் பேணவும், சோம்பலை தவிர்க்கவும், உற்சாகத்தை ஊட்டவும், பாய் பின்னுதல், நெசவு, தோட்டவேலை, சிறு கைத்தொழில்கள் போன்றவை செய்ய ஊக்கப்படுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கு ஊக்க ஊதியமும் அளிக்கப்படுகிறது.

இன்ப இல்லத்தின் ஆலோசகர் மதுரை முகவைப் பேராயர் அரூட்பெருந்திரு அறிவர் போத்திராஜாலு தலைவர் அரூட்திரு அறிவர் சாமுவேல் அமிர்தம், செயலர் செல்வி ரூபி அழகுமனி பொருளாளராக திரு. வில்சன் கண்காணிப்பாளர் டாக்டர் கே. ஆர் தேவதாஸ் செயல்துழு உறுப்பினர் அரூட்திரு தங்கொணி, டாக்டர் சூரீ, ப. சின்கோயா, திரு. விக்கி சிங்காயர், திரு. பாந்தோராந், அநூப்தி W.C. காலேஸி.

இப்பணியில் திருச்சபையின் உறுப்பினர் ஆயர்கள், புறச்சமய நண்பர்கள் பெருமளவுக்கு எங்களை ஊக்குவிக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எம் நன்றி.

இதற்குத் தங்கள் பங்கு யாது?

1. ஆண்டொண்டுக்கு ரூபாய் 15 கொடுத்து இல்லத்தின் உதவியாளர் ஆகலாம்
2. நன்கொடைகளை அனுப்பி இல்லத்தின் நண்பராகச் செயல்படலாம்.
3. இல்ல வாசிகளில் எவ்வேறும் ஒருவருக்குரிய முழுப்பொறுப்பையோ அல்லது ஒரு பங்கினையோ ஏற்று அவர்களை உங்கள் நண்பராக்கிக் கொள்ளலாம்.

இனப் இல்லத்தில் முதல் பேராயரும்
அவரது துணையியாரும்

திரு. L. L. ஸார்டீ &
திரு. I. சாம் பென்ஜமின்

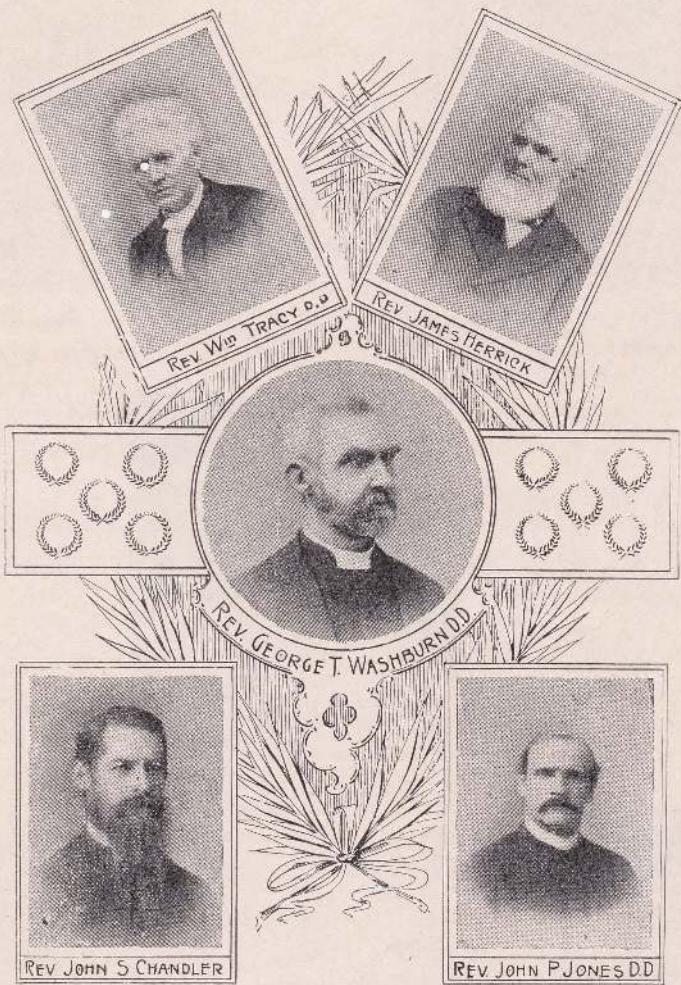
திரு. A. வெங்கிடசாமி

திரு. F. B. செல்வப்பா

திரு. R. N. மௌப்பீ

4. உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இல்லத்தைப் பார்வையிட்டும் இல்லவா சிகளை மகிழ்விக்கலாம்.
5. பிறந்தநாள், மணநாள், மற்றும் சிறப்புப் பண்டிகை நாட்களில் இன்ப இல்லத் தில் உங்கள் நேரத்தை இன்பமாக செலவிடலாம்.

சாதி சமயம் பாகு பாடின்றி செய்யப்படும் இத்திருப்பனி சிறப்படைய, இதனுல் அடிக்க முதியோர் வாழ்வு வளம் பெற தொடர்ந்து இறைவனை மன்றாடுங்கள். உங்கள் பங்கை கறவாதீர் மகிபன் நாம் மகிழ்வைப்பட்டும். இறையாசி என்றும் நம் முடன் நின்று நிலவட்டும்.

டாக்டர் கே. ஆர். தேவதாஸ்
கண்காணிப்பாளர்,
இன்ப இல்லம்.

பசுமலை,
24—1—80

முழு இரவு ஜெபம்

(C. S. I. தேவாலயம், பசுமலை)

பசுமலை திருச்சபையின் பெண்கள் ஜூக்கிய சங்கமானது மாதத்தில் ஒரு நாயிறு அன்று மதியம் சிலமணி நேரத்தை ஆலயத்தில் ஜெபக்கூட்டமாக நடத்திவந்தனர். காந்தருடைய பெரிதான கிருபையால் 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மூன்றாவது வெள்ளியன்று அந்த ஜெபக்கூட்டமானது முழு இரவு ஜெபக்கூட்டமாக மாறி இரவு 10 மணி முதல் காலை 5 மணிவரை நடைபெற்று வந்தது.

அதன்பின் 1978 ஆம் ஆண்டு சபை நிர்வாகக் குழுவின் பொறுப்பில் விடப்பட்டு, அதில் கல்தேசுட பணியின் பொறுப்பாளரான திரு. J. சாமுவேலராஜ் என்பவரைத் தலைவராகவும், திருமதி செல்லப்பா அம்மையாரை செயலராகவும் தேர்ந்தெடுத்து இன்று வரை மிக்க ஆசீர்வாதமாக நடைபெற்று வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்றாவது வெள்ளியன்று வெளி பிரிவிற்குத் தெவை ஊழியர் வந்து தேவை செய்தியை கொடுத்து வருகிறார்கள். நமது சபை குருவானவர் மறைந்திரு. P. தங்கையா அவர்கள் ஒவ்வொரு கூட்டத்தையும் உற்சாகமாக நடத்த ஆரம்பித்து வைக்கிறார்கள். இதில் பல பெண்களும், ஆண்களும், இருபால் வாலிப்பி பிள்ளைகளும் உற்சாகமாகப் பங்கெடுத்து வருகின்றனர். பலர் இவ்வழியித்தை நன் கொடையால் தாங்கி வருகிறார்கள். இதில் ஏற்றுக்கூடியபடும் மன்றாட்டுச் செயங்களின் மூலம் பலர் எடுத்தில்லையும் சுகமும், சமாதான மும், தேவையும் பெற்று, மாதா மாதம் முழு இரவு ஜெபத்தில் அனுபவ சாட்சி யைக் கூறிவருகின்றனர். சபை உயிர் மீட்சியடைய, இந்த ஜெபமானது பெரிதும் உதவி யாயிற்குத் தாங்கிறது. 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நடை பெற்ற முழு இரவு ஜெபக் கூட்டத்தின், பிறபகுதியை பஜனை மூலமாக பிறப்பின் நற்செய்தியை அறிவித்து சபைமக்களை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். இதில் மேலும் யாவருங் உற்சாகமாகப் பங்கு பெற்று தேவை ஆசீர்வா தத்தை பெறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

J. Samuel Raj

விடுமுறை வேதாகமப் பள்ளி, பாம்பை

“ சந்தானாய வேதாகம ஆராயங். அந்படி செய்யவும் என்ற கல் தீர்மானத்தைப் பக்குவப்பட்டிருக்கின்றதான். எஸ்ரூ 7 : 10

மதுரை நகரில் உள்ள அணைத்து திருச்சபைகளும் கோடை காலத்தில் சுமார் 20 ஆண்டு கணக்கு முன்பு ஒன்றாக கேப்ரன் ஹால் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கூடி விடுமுறை வேதாகமப் பள்ளியை நடத்தி வந்தனர். இதிலிருந்து பகுமலை திருச்சபை தனியாக கோடைகாலத்தில் விடுமுறை வேதாகமப்பள்ளியை ஓவ்வொரு ஆண்டும் நடத்தி வருகின்றனர். கோடைகாலத்தில் சிறுவர்கள்பயனுள்ளவகையில் செலவிட விடுமுறை வேதாகமப்பள்ளி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

ஓவ்வொரு ஆண்டும் மே மாதத்தில் 10 தினங்களுக்கு, நமது ஆலயத்தில் விடுமுறை வேதாகமப்பள்ளி நடைபெற்று வருகின்றது. இதில் சுமார் 300 பிள்ளைகள் பங்கேற்று வருகிறார்கள். திருச்சபையிலிருந்து 30 வாலிப் சகோதர, சகோதரிகள் ஆரியராகப் பணிபுரிவின்றனர். நமது திருமண்டலத்திலிருந்து 2 அல்லது 3 இயக்குநர்கள் இதற்கு அனுப்பப்படுவின்றனர். மாணவர்களில் வயதிற்கேற்றுற் போல் வேதாகமக் கலைகளையும் - பாடங்களையும் இதில் நடத்துகிறோம் 10 தினங்களும் உற்சாகழுட்டக் கூடிய பாடங்களை கற்றுக் கொள்ளுவின்றனர். பலர் தேவனுடைய வசனங்களை மனப்பாடம் செய்கின்றனர். அதோடு மின்னெரி வாழ்ந்கை, திருச்சபை வரலாறு, வேதாகம வரலாறு ஆகியவைகளும் சிறுவர்களுக்கான பாடந்திட்டத்தில் இடம் பெறுகின்றது.

ஓவ்வொரு ஆண்டும் இதில் சுமார் 50 பிற மதத்தினர் பயணடைகின்றனர். பசுமலையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் நமது சபை வாலிபர்களால் விடுமுறை வேதாகமப்பள்ளி நடத்தப்படுகின்றது. விளாச்சேரி, முத்துப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் புறமதத்தினர் எதிர்ப்புகளால் ஊழியம் தடைப்பட்டுள்ளது. இதற்கான செலவுகள் நன்கொடையாக வகுவிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக திருச்சபையே இதைப் பொறுப்பேற்று நடத்தி வருகின்றது. இதற்காகத் திருச்சபை மக்கள் பண்த்தினை ஊழியர்கள் நடத்தி வருகின்றனர். இதற்காகத் திருச்சபை மக்கள் பண்த்தினை ஊழியர்கள் நடத்தி வருகின்றனர்.

இந்த ஊழியத்தின் மூலம் ஓய்வுநாள் பள்ளி ஆண்டு முழுவதும் சிறப்பாக நடைபெற உதவியாய் இருக்கிறது.

அநேகர் இயேசுகிறிஸ்துவையும், வேதாகமத்தையும் அறிந்து அனுபவிக்க இது வழி வகுக்கின்றது. துதி, கணம், மகிழம் அவருக்கே உண்டாவதாக.

ஓய்வுநாள் பள்ளி, இயக்குநர்

W.R. MONSINGH

M. CHELLAPPA

பக்மலை திருச்சபை பேண்கள் ஜூக்கிய சங்கர் வழியார்

பக்மலைத் திருச்சபை பெண்கள் ஜூக்கிய சங்கத்திற்கு, பைக்காரா, அழகப்பநகர், பழங்கானத்தம், திருநகர், பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆகிய ஐந்து கிளோசங்கல்கள் உண்டு.

பக்மலைச் சங்கம் பிரதி ஞாயிறு மாலை நேரங்களில் கூட்டப்படும். மாதத்தின் முதல் வாரங்களிடம் ஜெபக் கூட்டமாக நடைபெற்று, பலவேறு காரியங்களுக்காக ஜெபக் கூடுகிறது கடந்த மாதத்தில் தாங்கள் பெற்ற நன்மைகளைச் சாட்சிகூறி ஸ்தோத்திரக் காணிக்கை ஏற்றுக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் வாரம் இன்ப இல்லத்திலும், மூன்றாம் வாரம் அழகப்பநகரிலும், 4 ஆம் வாரம் பைக்காராவிலும் நடத்தப்படுகிறது. 5 ஆம் ஞாயிறுவரின் அந்தாளில் வியாதியஸ்தர் சந்திக்கப்படுவர்.

பெண்கள் கொண்டாடும் திரு விழாக்கள்.

மங்கள வாக்குத்திருநாள், அகில உலக ஜெபநாள், சாட்சி வார ஊழியம், கிறிஸ்தவக் குடும்ப விழா, பெண்கள் ஜூக்கிய சங்க ஆண்டு விழா, முதியோர் விழா முதலானவை கடந்த ஆண்டு முதியோர் விழா குற்றுலத்தில் நடைபெற்றது.

பெண்கள் செய்யும் பற்பல ஊழியங்கள்

சீக்கிரிக்கும் ஸ்தோத்திரக் காணிக்கையைக் கொண்டு, கிறிஸ்மஸ் காலத்தில், அவ்வாண்டு மரவை ஏற்பட்ட குடும்பங்களைச் சந்தித்து ஆறுதல் படுத்தி, சிற்றுண்டி வழங்குதல் திருச்சபை ஏழைப் பெண்களுக்கு புத்தானை வழங்குதல்.

கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று ஏழைக்குடும்பங்கள் விருந்து உண்ண அரிசி, கறி முதலியப் பொருட்கள் கொடுத்து உதவுதல்.

சபைப்பெண்களுக்கு கிறிஸ்மஸ் மரநடு விழா கொண்டாடி தேநீர் வழங்குதல்.

மங்கள வாக்குத் திருநாளன்று வேதபாடத் தேர்வு நடத்தி பரிசு வழங்குதல்.

துடும்பவிழா வன்று சபையினர் யாவருக்கும் தேநீர் விருந்து கொடுத்தல்.

ஆகஸ்டு மாதம் நடைபெறும் விற்பனை விழாவின் போது, தனிச் சிறுகடை வைத்து கிடைக்கும் தொகையை மிடுவெனி ஊழியத்திற்குக் கொடுத்தல்.

ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் அறுப்பிள் பண்டிகையிலும் சிறுகடை மூலம் பணம் கேள்வித்துக் கொடுத்தல்.

வெள்ள நிவாரணத்திற்கென தனி ஓண்டியலில் பணம் சேகரித்து அறுப்புவாடன், கடந்த ஆண்டு 51 படி அரிசியும் அறுப்புப்பட்டது.

ஊழியம் செய்யும் வேதாகம ஸ்திரீகளின் சம்பளத்திற்கென மாதா மாதம் இச்சங்கம் ரூ 85 செலுத்துகிறது.

கிராமப் பெண்கள் வகுப்பு பக்மலை, பழங்காநத்தம் முதலிய இடங்களில் சுயேக்கை ஊழியரால் நடத்தப்பட்டு, வேதபாடம் கற்றிக்கப்பட்டு வருகிறது.

N. M. S. ஊழியத்திற்கும், அருப்புக்கோட்டை கிருபா இல்லத்திற்கும் வருடந்தோறும் ஒரு தொகை அனுப்பப்படுகிறது.

இத்துடன் பெண்கள் பாஸ்ட்டரேட் கமிட்டி மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூட்டப்பட்டு, திட்டங்கள் வகுத்து ஊழியம் நன்கு நடைபெற ஆலோசனைகள் கூறப்படுகிறது. இந்த அறிக்கை மத்திய ஜோக்கல் கவனங்களில் பெண்கள் ஐ. ச. கமிட்டியில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

ஆண்டவர்தாமே இத்திருச் சபையில் பெண்கள் செய்யும் பற்பல ஊழியங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

Mrs. Daisy Paul, B.A.B.T.

சிறுவர் ஓய்வுநாள் ஆராதனை, பகாலை

“இள்ளையானவன் நடக்கவேண்டிய ஸ்ரீயிலே அவணை நடத்து” அவன் முதிர் வயதிலும் அதை விடாதிருப்பான்”

நீதிமொழிகள், 22 : 6.

சிறில்துவுக்குள் அருமையானவர்களே,

அன்பர் எசுவின் நாமத்தில் எமது வாழ்த்துக்கள். பசுமலைத் திருச்சபையின் 75 ஆம் ஆண்டு நிறைவுநிழாவில் பசுமலை சிறுவர் ஓய்வுநாள் ஆராதனையைப் பற்றிப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பிற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

திருச்சபையின் ஆரம்ப காலங்களில் ஞாயிறு ஆலய ஆராதனை முடிந்தவுடன், அவ்வப்போது ஓய்வுநாள் பள்ளியாக சிறுவர்களுக்கு நடத்தப்பட்டது. சிறுவர் ஊழியத்தில், வாஞ்சைகொண்டவர்களால் சிறுவர்களுக்கென்று ஆராதனை தனியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கடந்த 20 ஆண்டுகளாக சிறுவர் ஓய்வுநாள் ஆராதனை ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகிறது.

இப்பொழுது, ஓய். எம். சி. ஏ. பெத்தேல் வீடுதி சிறுவர்கள் உட்பட 250 பேர் மங்கு பெறுகின்றனர். இவர்களுக்கு உதவியாகப் பசுமலை சபையிலுள்ள 20 வாலி சேகாதர, சேகாதரிகள் ஆசிரியராக ஆர்வத்துடன் பரிசுபரிசின்றனர்.

ஒவ்வொரு ஆராதனையிலும் சிறுவர்களுக்கு உற்சாகமளிக்கும் முறையில் பாடல்கள் கற்றுத்தரப்படுகின்றன. அவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் தேவனுடைய செய்தி கதையின் வாயிலாக எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. ஆராதனை முடிந்தவுடன் அவர்கள் வயதிற் கேற்ற வாரு வகுப்புக்கள் பிரிக்கப்பட்டு ஆசிரியர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. ஆசிரியர்களுக்குப் பாடங்கள் நடத்த உதவியாக சிறுவர் கல்வி பாடத்திட்டத்தின்படி [CEEFI] நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் அகில வகுக்களில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக மத்திய வட்டார மன்றத்தில் உள்ள திருச்சபைகளும் கல்வி நிறுவனங்களும் நடத்தப்படும் போட்டிகளில் எமது ஓய்வு நாள் பள்ளி பல பரிசுகளைப்பெற்று அதிக மதிப்பெண்களை எடுத்து சூழ்ந்துபோட்டு வெள்ளுள்ளது.

கிறிஸ்துமஸ் காலங்களில் சிறுவர்களுக்காகத் தேர்வுகள் நடத்திப் பரிக்கள் வழங்குகின்றோம். சிறுவர்களை உற்சாகப் படுத்தும் வகையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறுவர் கிறிஸ்துமஸ் கீத ஆராதனை கிறிஸ்துமஸ் தினத்தன்று நடத்தப்படுகிறது. அதில் சிறுவர்களுக்குப் பரிசு களும், இனிப்புகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக விராகலூர் அலை, தோச்சடை நிறேற்று நிலையம், வைகை அலை ஆகிய இடங்களுக்கு சிறுவர்களை அழைத்துச்சென்று சிறப்புக் கூட்டங்கள் நடத்தினாலோம். இதில் 175 சிறுவர்களும், ஆசிரியர்களும் பங்கு பெற்றனர். ஓய்வு நாள் பள்ளி ஆசிரியர்களும், பிள்ளைகளும் மருத்துவ மனைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கும் பொழுது அங்கு சென்று ஜெபித்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி வருகின்றோம். மின்னெரி விற்பனை விழாவில், ஓய்வு நாள் பள்ளி விற்பனை நிலையம் வைத்து மின்னெரி ஊழியத்தில் தன் பங்கைச் செய்து வருகின்றது.

இந்த ஊழியத்தின் பயனாக இதில் ஆசிரியர்களாக பொறுப்பெற்று நடத்தினவர்கள் இந்தியாவின் பல இடங்களிலும் திருச்சபைகளிலும் ஊழிய நிறுவனங்களிலும் தேவனுல் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். இதன் மூலமாய் அதேக் கிறுவர்களும், ஆசிரியர்களும் இயேசுகிறிஸ்துவிற்கென்று நாங்களை அர்ப்பணித்துள்ளனர். முன்பு மாணவர்களாக பங்கு பெற்றவர்கள் இப்பொழுது ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வருகின்றனர். தேவன் இதன் மூலமாய் செய்து வருகின்ற ஆசீர்வாதங்கள் அநேகம்.

“இன்றையத் திருச்சபையில் இல்லாத சிறுவர்கள் நாளைய சமுதாயத்தின் குற்ற வாளிகள்”

(Todays Churchless Children tomorrow's Criminals)

பெற்றேர்கள் நாங்கள் பிள்ளைகளை, மாணவராக, ஆசிரியராக அனுப்பி பயணபடும்படி உற்சாகப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்காக ஜெபிக்கவும்! ஊழியத்தில் பங்கெடுக்கவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,
பகமலை ஓய்வுநாள் பள்ளி
இயக்குதர்.

M. Chellappa
W. R. Monsingh

தென்னிசையும் கிறிஸ்தவமும்

தமிழ்மக்களுக்கு அழுதாலும் பாட்டு, தொழுதாலும் பாட்டு, உழுதாலும் பாட்டு, குழந்தையைத் தூங்க வைக்கப் பாட்டு, கடினவேலையிலும் கூட “எலோ ஏலோ ஜூலசா” பாட்டு. நடித்தாலும் பாட்டு, படித்தாலும் பாட்டு காதலும் பாட்டு, கணதயிலும் பாட்டு, எனவே தமிழ்மக்கள் ஆடஸ், பாடலில் ஆசைகொண்டவர். இயல், இசை, நாடக மன்றம் முத்தமிழர் என்பர். அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் இலக்கணம் உண்டு. எனவே தென்னிசையைத் திருச்சபை தன் இறைவழிபாட்டில் பேரளவிற்குப் பயன்படுத்தல் தேவை. இப்படிச் சொல்லும் போது மேனுட்டு இசை தேவை இல்லை என்பதன்று எண்ணில் கிறிஸ்தவம் மொழி, நிறம், நாடு எல்லாவற்றிற்கும் பொது. தென்னிசையில் இதர சபைகள் ஓரளவுக்கு முன்னே நியுன்னன. ஆனால் நமது மதுரை முகவைத் திருமண்டலத்தில் அவ்வளவாக முன்னே வில்லை.

இந்திலைக்கு அன்றிருந்து இன்றுவரை சொல்லி வருகிற காரணங்கள் முன்று: அவையாவன: (1) தென்னிசை உருவ வழிபாடு மிகக் இந்துசமயத்தில் பயன்படுவது (2) தனிப்பாடகருக்கே பொருந்தும் சபையாகப் பாட இயலாது. (3) கிறிஸ்தவர்கள் தென்னிசையில் பழிற்சி பெற்றவர்கள்லர். அதனால் அவர்களுக்குத் தென்னிசையைச்சரியாகப் பாட இயலாது என்பதைகளே.

தென்னிசை முத்தமிழில் ஒரு பிரிவு, தென்னிசை இந்து சமயத்தொடர்புடையது என்றால் இயல் தமிழும் நாடகத்தமிழும் இந்து சமயத்தொடர்புள்ளவைதானே. அப்படியானால் தமிழ் மொழியையே விட்டு விடலாமா? இது தவறான கூற்று.

தனிப்பாடகருக்கே தென்னிசை பொருந்தும் என்பதும் பொருந்தாக்குற்று. தமிழர் திருவிழாக்களில், கும்மிப்பாட்டு, கோலாட்டப்பாட்டு, பஜனீப்பாட்டு, திருப்புக்கு, காவடிச்சிந்து தேவாரம், ஏலேலோப்பாட்டு, உழுத்தியர்பாட்டு, தொழிற்பாட்டு எல்லாம் தனிப்பாடகர் பாட்டா? இல்லை. சபையார் அணைவருக்கும் தக்க இசையில் தக்கபயிற்சி கொடுத்தால் செவிக்கினிய நிற்கத்தக்கிணிய இசையில் எல்லோரும் பாடமுடியும்.

அருள்திரு வெப்பூயர், பாப்பிதுரை, E. E. வொயிட் ஜூயர், பெஸ்கி என்ற வீரமாழுனி வர் போன்ற பெரியார் தென்னிசையைக்கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றனர். பாடினர் இசைப் பாடவுகள் இயற்றினர். “பாளியாகவே வாரேன்” என்ற வெப்பூயர் பாடத்தும், வீரமாழுனிவர் இயற்றிய “ஜேக்நாதா” என்ற பாட்டு ஒப்புயர்வற்றவை. அன்னவர் தமிழா?

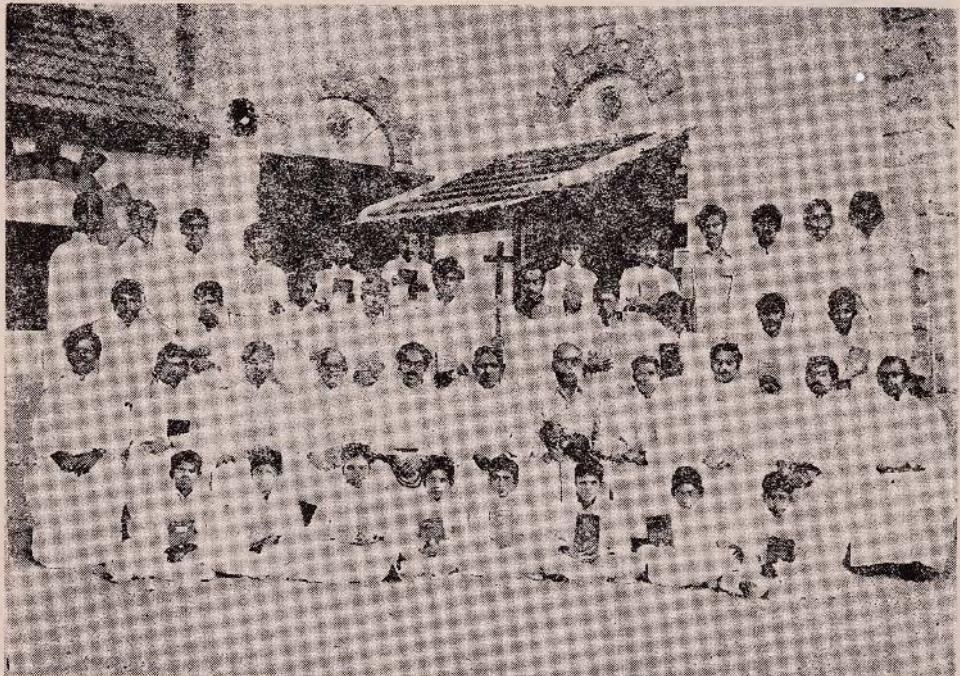
எனவே நமது திருமண்டலத்தின் இறை வழிபாட்டுக்குழு (Liturgy Committee) எல்லாச்சபைகளிலும் ஏற்கனவே இருக்கிற தென்னிசைப் பாடல்களான C.L.S. கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகள் அணைத்தையும் அவ்வைற்றிற்கு உரிய இசைகளில், தாளத்தோடு பாட ஒலிப்பதிவுகள் (Tape record) மூலம் பயிற்சி கொடுப்பதுதான் இன்று செய்ய வேண்டிய தலைசிறந்த பணி. இந்த வகையில் பக்மலீப் பாடகர் குழு பெரிதும் முன்னே நிவருவது பாராட்டற்குரியது.

வி. ஜூயாஸ்.

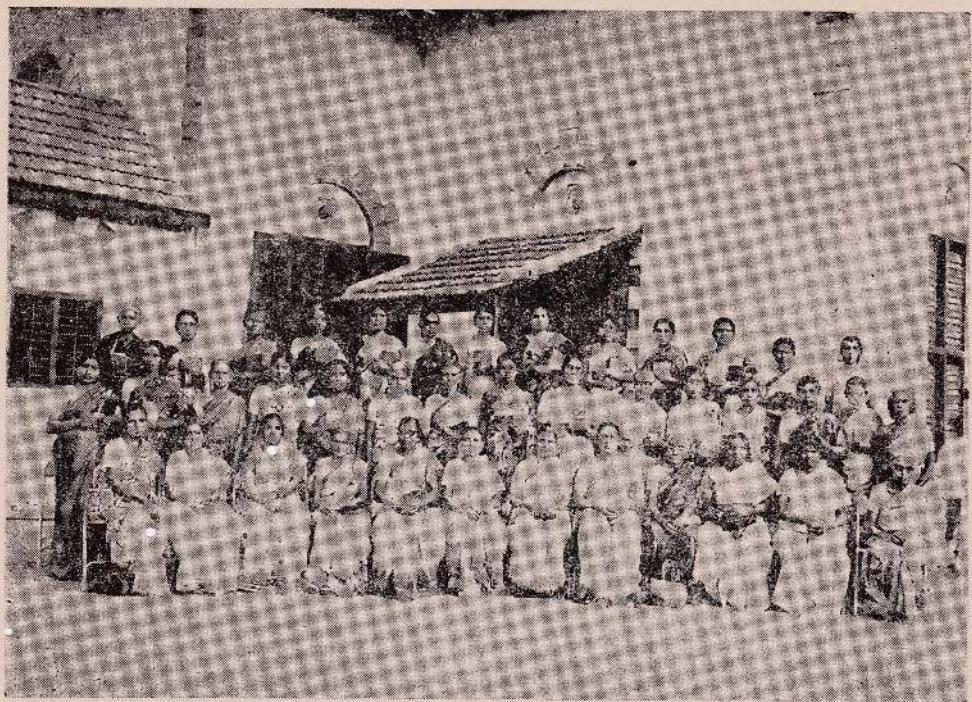

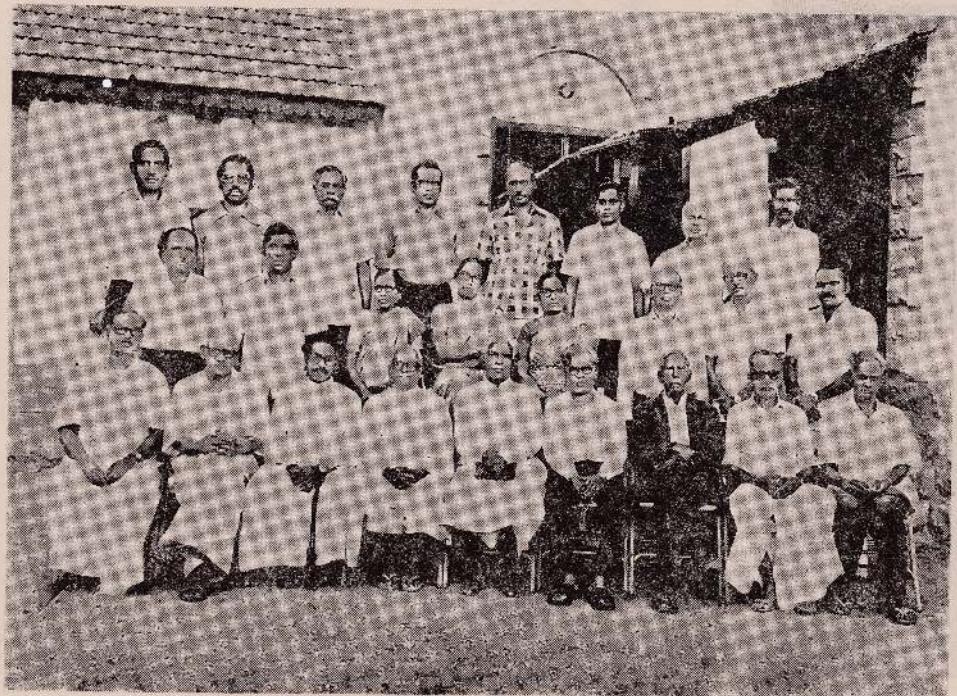
ஓய்வுநாட்பள்ளி ஆசிரியர்

பாடகர் குழு

பெண்கள் ஜக்கிய சங்கம்

பாஸ்ட்ரேற் குழு உறுப்பினர் (Past & Present)

மதுரை - முகவைத் திருமண்பால் வினாக்ஸ் அச்சக வரலாறு

1871 இல் வினாக்ஸ் அச்சகம் டாக்டர் வாஷிபர்ஸன் ஜயராஸ் பக்மலையில் நிறுவப்பட்டது, True News யோசி கோம்பி அவீஸ்து சுத்தியாக்குவதை என்ற பெயரால் திங்கள் தோறும் வெளியிடுவதற்காகவே அவ்வச்சகம் நிறுவப்பட்டது. ஆயினும் அவ்வப்பொது ஒற்றைத் தாள் படிகள். சிறு நூல்களும் அதன் மூலம் வெளியாயின. 1875 இல் செல்வி பெய்லரால் எழுதப்பட்ட "A Jewel for Children" என்ற நூலும் மூவாயிரம் படிகள் அச்சாயின. அவ்வமையார் ஏற்கனவே மகளிருக்கென் நூலும் ஒற்றைத்தாள் படிகள் எழுதியிருந்தனர்.

1884 இல் அவ்விடம் திங்களிருமுறை இதழானது 750 படிகள் வெளியாயின. ஜோன்ஸ் பாதிரியாரும் பிறகும் விஸ்வாஸ்வாமி திங்களிடம் ஒன்றும் தெலவை என்று எண்ணியார். Glad Tidings" அதே ஆண்டில் நவம்பர் திங்களில் வெளியானது. இவ்விரண்டு இதழ்களும் வேந்துல் "ஸ்தா ஜூக்கிய ஸ்பந்தூதிக்க" (South India United Church) என்றுயின.

1871 இல் இருந்த மர அச்சக்குப் பதிலாக 1872 இல் Hoe Printing Press வந்தது. 1897 இல் (New Haven Connecticut) திருமதி மேரி ஜவ்ஸ் என்ற அம்மையார் உலகை வலம் வந்த போது மதுரைக்கும் பக்மலைக்கும் வருகை தத்தார். அச்சகத் தொழிலில் அக்கார கொண்டார். அதனால் பக்மலை வினாக்ஸ் அச்சகத்திற்கு ஓராயிரம் ரூபாய் நன்கொடை வழங்கினார். சராண்டுகட்டுப் பிறகு அதே பேருள்ளும் படைத்த பெருமாட்டி மீண்டும் சராயிரம் ரூபாய் அன்பளிப்பாகத் தந்ததோடு காகிதம் வெட்டும் இயந்திரமும் வழங்கினார். 1899 இல் காண்டிஸ்டர் தொடங்கப்பட்டது.

மதுரை மிஷன் நலனுக்காக டாக்டர் வாஷிபர்ஸன் 25 ஆண்டுகள் வரை தம் சொந்தச் செலவில் மேற்படி அச்சகத்தை நடத்தி வந்தனர். 1896 இல் அதனை மதுரை மிஷனுக்கே சொந்தமாக்கி விட்டார்.

1895 இல் வாஷிபர்ஸன் ஜயராஸ் நடத்தப்பட்டு வந்த True News மதுரை மிஷன் ஏற்றது. அதனை வாய் தீநாக மாற்ற விரிவான திட்டம் தீட்டினார். ஆனால் அது ஒருக்காலும் நடை பெறவில்லை.

1904 இல் ஒயிற்றின் நினைவாலயம் என்ற இன்றுள்ள ஆலயம் கட்டி முடிந்தவுடன் வினாக்ஸ் அச்சகம் பக்மலை அடிவாரத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள பழைய தேவாலயத்திற்கு மாற்றப் பட்டது. அன்று அருள்கூரைப் பிடத்திலிருந்து மனிதிக் குரலில் அறுபதாண்டுகளாக வெளியாகி வந்த இறையருட் செய்தி அந்தாள் முதல் பெருவாரியான மக்களுக்கு அச்ச வாயிலாகக் கிடைத்துவது வருகிறது.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியான பக்கங்கள் 1898 இல் 500,000. இவ்வாண்டில் ஒரு தமிழ் அல்மனைக் தொடங்கிறது. 1899 இல் தமிழில் வெளியான பக்கங்கள் 686,588. ஆங்கிலத்தில் 204322 பக்கங்கள். இவ்வாண்டில் தான் தியான் நூல்கள் தொடங்கின. அவற்றுள் முதலிரண்டு Phelp's "Still Hour" Murray's "Prayer without ceasing" என்பனவே,

1909 இல் 3,000,000 பக்கங்களும் இருபதுக்கு மேலான சிறு நூல்களும் வெளியாயின.

திக்கண் துரை காலத்தில் தான் இன்றளவு புதிய கட்டடத்திற்கு வினாக்கல் அச்சுகம் மாற்றப்பட்டது. அது முதல் அப்பழைய தெவாலயம் கிண்டர்கார்டன் பள்ளியாக அண்மைக் காலம் வரை நடந்து வந்தது.

வினாக்கல் அச்சுகமும் தொழிற்பள்ளியும் கிறிஸ்தவர்கள் இந்து சமயப்படி சாதித் தொழிலுக்கு அடிமையாயிராது. எல்லாத் தொழில்களிலும் நிறைமசாலிகளாகி எல்லாருக்கும் இன்றியமையாதவராக வேண்டும் என்ற பெரு நோக்கோடும் திரு நோக்கோடும் பெருமனம் மோட்டார்த் தொழில் படைத்த ஆதி மிடினெரிகளால் நிறுவப்பட்டன தசூ. அச்சு, கோலிலும் பின்னால், மின் தொழில் பலவும் கற்சிக்கப்பட்டன.

எ. ஜெயபாஸ்

ஆலயப் பாடக் குழு

‘கர்த்தரைக் கெம்பரமாய்ப் பாடி நம்முடைய இரட்சனியக்கணமலையைச் சங்கீர்த்தனம் புண்ணக்கடவோம் வாருங்கள்’ சங். 95 : 1

இப்பொழுது நமது பாடகர் குழுவில் ஆங்கிலப் பாடல்கள் (Music with parts singing) யேல் நாட்டுப் பாணியில் பாடுவதுபோல் கற்றுத்தந்து மதுரையில் உள்ள சில ஆலயங்களிலும், Y. M. C. A. கீத ஆராதனைகளிலும் சிறந்த முறையில் பங்கெடுத்து வருகின்றார்கள். நமது ஆலய ஆராதனையிலும் இம்முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

அது மட்டு மன்றி நமிழ் இசையிலும் நமது பாடகர் குழு பயிற்சி பெற்று ஆலய ஆராதனைகளில் தக்க இசைக் கருவிகளோடு பாடி, சபையாரையும் தென் இசையில் பாடக் செய்து வருவதை நாம் அறிவோம். அதேகால் திருச்சபை பெரியோர்கள் பாடகர் குழுவின் இப்புதிய முறையைப் பாராட்டி உற்சாக மூட்டி வருகின்றனர். அவர்களுக்கு எம் நன்றி.

நற்செய்திப் பணியில் பங்கு கொள்வதும் ஓவ்வொரு வாரமும் சுகவினமுற்றேவர மருத்துவ மனையிலோ அல்லது வீடுகளிலோ சந்தித்து அவர்களுக்காக ஜெயிப்பதும் மரணம் எற்படும் இல்லங்களுக்குச் சென்று பாடி ஜெயிப்பதும் முக்கிய பணிகளை ஏற்று ஆண்டவருக்கு மக்கிமையாகச் செய்து மேலும் 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் நமது சபையின் ஸ்தோத்திர ஆராதனையின் போது நமது பாடகர் குழுவின் சாபாக முதன் முறையாக ஒர் ஸ்டால் வைத்து அதன் மூலம் கிடைத்த ரூ. 250 ஐயும் கானிக்கையாக ஆலயத்தில் படைத்தோம். மேலும் கிறிஸ்துமஸ் பஜனை (Carol rounds) யிலும் பாடகர் குழு பங்கு பெற்று அதில் கிடைத்த தொடரையை ஆலய விஸ்தரிப்புப் பணிக்கென்று அக்காணிக்கையை படைக்க கர்த்தர் கிருபை கூர்ந்தார்.

இவ்வாண்டு பாடகர் குழுவின் வளர்ச்சிக்கென்று தேவைப்பட்ட அங்கிகள், பாட்டுப் புத்தகங்கள், மற்றும் இசைக்கருவிகள், பெஞ்சுகள், முந்தாளிட்டு ஜெயிக்க Kneeling sofas பிளாட்பாரம், ரெக்லின் கவர், மின் வி சி றி. கண்ணடி ஆகிய பொருட்களை நம்திருச்சபை பெரியோரில் பலர் கொடுத்துதலையிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஆண்டவர் நாமத்தில் நன்றி கூறுகின்றோம். இன்னும் அதே தேவைகள் உண்டு. குறிப்பாக அங்கிகளும், மேளங்களும், ஆர்மோனியப் பெட்டி, தபேலா, மிருதங்கம் போன்ற பொருட்கள் தேவைப் படுகின்றன.

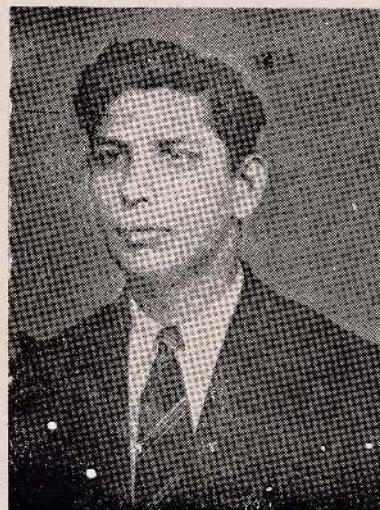
தேவைக்கைகளை இக்கருவிகளை அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கமுன் வாருங்கள்.

S. ஆசீர்வாதம்

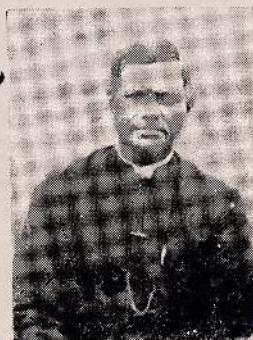

Rev. ஜேம்ஸ் H. ஜக்ஷன்

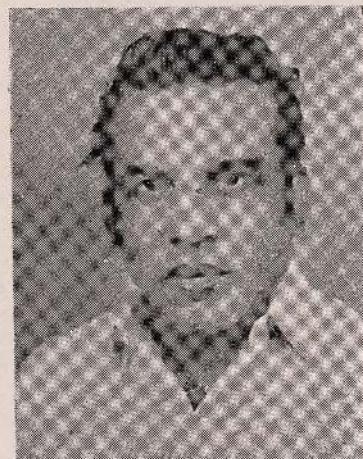
திரு ஆல்பர்கட் ரீற்றர்

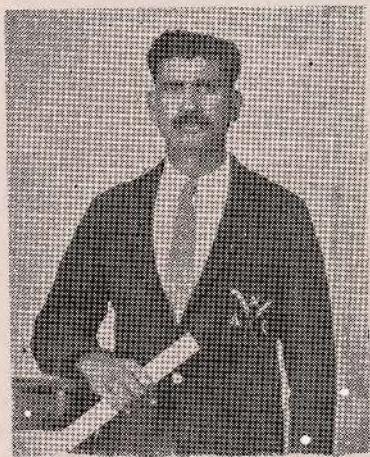
Rev. G. P. ஜேர்ஜ்

திரு. சந்தர்ம ராகவராப் பிள்ளை

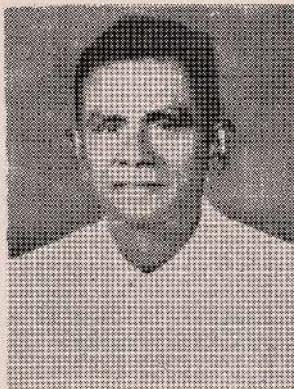
திரு. P. R. ராஜம்
பசுமை தந்த முதல் M.L.C.

திரு. P. R. தாண்டேல்

திரு. C. V. ஜான்

திரு. ஜான் தேவசகாயம்

திரு. S. G. பொன்னையா

திரு. T. J. சகுணதாஸ்

பகுமலை உவைட்டின் நினைவு (Whitin Memorial) CSI தேவாலய 75வது ஆண்டு நிறைவு மலரில் இனைப்பதற்கான தமிழ்நாடு அரசு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கா. காளிமுத்து அவரது மனைவி திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து இவர்களின் குறிப்புகள்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து

இவர் ஊர் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வெம்பக்கோட்டை பஞ்சாயத்தைச் சார்ந்த திராமுத்தேவன்பட்டி, இவரது பாட்டனாரின் பெயரைக் கொண்டது இக்கிராமம். இவரது தந்தையர் திரு. காளிமுத்து அவர்கள். இவர் கடந்த ஆண்டு காலமானார். தாயார் திருமதி வெள்ளையம்பள்ளி, இவர்கள் விவசாயிகள்.

அமைச்சர் அவர்கள் தனதுபள்ளிப்படிப்பை திருவில்லிபுத்தூர் (பூர்வீல்லிபுத்தூர்) CMS உயர் நிலைப்பள்ளியில் முடித்துவிளைஞர். பின்பு தனது கல்லூரியில் பட்டபடிப்பை மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் படித்து B.A. பட்டம் பெற்றார். இக்கல்லூரியில் பயிலும்போது அரசியலில் ஈடுபட்டு 1966 ஆம் ஆண்டு இந்திப் புறக்கணிப்புப் பேராட்டத்தில் சிறை சென்றார். பட்டப்படிப்பு முடித்ததும் மதுரை VTC தனிப்பயிற்சிக் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார். 1970 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துவைத் தனது வாழ்க்கையில் ஏற்று இம்மத்தைத் திறிஸ்தவ முறையுடன் தழுவினார். 1971 ஆம் ஆண்டு செல்வி நிர்மலா தேவி அவர்களை கிறிஸ்தவ முறையின்படி மதுரை தெற்கு வாசல் CSI தேவாலயத்தில் அருள்திரு இராபர்ட் முத்தையா அவர்களின் நல்லாசியுடன் திருமணம் புரிந்தார். இவர்கள் குழந்தைகளில் மூன்றாம் CSI தேவாலயங்களில் ஒன்றுமுடிக்குப் பெற்றனர். 1972 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்துக்கு சிவகாசித் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினராக சட்ட மன்றத்தில் பணியாற்றினார். அரசியலில் கொள்கை வேறுபாட்டின் காரணத்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை துறந்து இந்திய அண்ணூல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உறுப்பினரானார். பின்பு 1977 ஆம் ஆண்டு ஐந்து மாதம் இக்கட்சியின் சார்பில் மதுரை திருப்பரங்குன்றம் தொகுதியிலிருந்து தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்துக்கு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இக்கட்சி அமைச்சரவையில் இவருக்கு உள்ளாட்சித்துறை பொறுப்பளிக்கப்பட்டது. 1978 ஆம் ஆண்டு இவர் மதுரை பல்கலைக்கழகத்தில் தனித்தேர்வில் (Private appearance) M.A பட்டம் பெற்று தற்போது Ph.D (டாக்டர்) படிப்பிற்கான ஆராய்ச்சிகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார். பகுமலைத் திருச்சபைக்கு தமிழ்நாடு இயன்ற உதவிகள் அனைத்தும் செய்ய முன் வந்துள்ளார். பகுமலை உவைட்டின் CSI தேவாலய திருப்பணிகளுக்கு தானும் தனது மனைவி திருமதி நிர்மலா காளிமுத்துவுடன் உதவிகள் அனைத்தும் ஈந்துவருகின்றனர். கடந்த வருடம் டிசம்பர் மாதம் 14 ஆம் தேதி நடைபெற்ற கிறிஸ்து பிறப்பின் திருநாள் இசை வழிபாட்டில் தான் தனது மனைவி மக்களுடன் பகுமலை CSI தேவாலயத்தில் பங்கு பெற்று கடவுளின் நல் ஆச்சியை பெறுவதற்கெனவே சென்னையிலிருந்து வந்து சென்றார். திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து இந்த தேவாலயத் திருப்பணிகளில் அதிக ஈடுபோடு கொள்வதுடன் தனது குடும்பத்தின் சார்பில் கடவுளின் மகிழமைக்கென ரூ 100/- வழங்கியுள்ளார்கள். இப்போது உள்ள தமிழ்நாடு அமைச்சரவையில் சீ அமைச்சர்கள் கிறிஸ்தவராக இருப்பது நமக்கு மகிழ்ச்சியாகும்.

திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து

இவரது தாய் வழிப் பாட்டனார் டாக்டர் D. டேவிட் பிள்ளை அவர்கள் அக்காலத்துறைத் தலைமொழும், திறமையிக்க மருத்துவருமான். இவர் கிறிஸ்தவ மேம் பாட்டை உடைய பெரியார் முதல் மாத்த காலத்தில் திருவூவு டாக்டராகவும் பின்பு அரசினர்

மருத்துவமனைகளில் மருத்துவராகவும் பணியாற்றியவர். இவரது 3 வது மகளின் 2 வது குழந்தை திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து அவர்கள் திருமதி நிர்மலாகாளிமுத்துவின் தாயார் திருமதி வேத மணி சாம்ராஜ் இவர் மதுரை கேப்ரன் ஹாஸிலும் பின்பு திருச்சி ஹோஸி கிராஸிலும் தனது கல்வி மேற்கொண்டார் இவர் குடும்பம் கடவுள் பக்தியிலும் கல்வி மேம்பாட்டிலும் சிறந்து வள்ளுவதாகும். திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து மதுரை O. C. P. M. உயர் நிலைப்பள்ளியில் தனது S. S. L. C. கல்வியை முடித்துள்ளார். இவர் நுண்கலைகளில் (fine arts) அதிக ஆர்வங் கொண்டு தேர்ச்சியடைந்தவர், கர்தாடக இசையும், ஓனியம் தீட்டுதலும், தையற்கலையும் இவருக்கு ஒரு வந்த கலைகளாகும் திருமதி நிர்மலா காளிமுத்துவின் தந்தையார் திரு. சாம்ராஜ், இவர் சென்னையில் வணிகத்துறையில் கிடையும் சிறந்து விளங்கிய குடும்பத்தைச் சாந்த்தவர் இவரது முப்பாட்டன்மார் சென்னையில் பெரிய மனிதர்களின் வரிசையில் இடம் பெற்ற வராவார் திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து அவர்களுக்கு ஒரு தமக்கை உண்டு இவர்பெயர் செல்வி ஜாலியான பிரேமனா. இவர் B.Sc, பட்டம் பெற்றவர். திருமதி நிர்மலா காளிமுத்து அவர்களின் அண்ணன் பெரிய தாயாரின், (தாயாரின் தமக்கை) மகன் அமெரிக்கன் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

பசுமலை உவைட்டின் நிலைய C. S. I. தேவாலயத்து அருகில் கட்ட விருக்கும் (Community) நினைவுச்சின்னாத்திற்குக் கூடுதல் மிழா 8—2—1980 இல் நடை பெற்ற போது மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து தனது மனைவி நிர்மலா காளிமுத்து; குழந்தைகள் வளைபொருடன் வந்து அடிக்கல் நாட்டி வாழ்த்துரை வழக்கி மிழாவினைச் சிறப்பித்ததுடன் காவுளின் நாமம் மகிழைப்பட நங்களை ஆண்டவருக்கு அர்ப்பணித்துச் சென்றனர்.

இந்த மலரில் இவர்கள் இருவரின் பாத்தை நல்வாழ்த்துங்களுடன் வெளியிட்டுள்ளோர் வாழ்க பல்லாண்டு !

கனம் S. G. பொன்னையா அவர்கள்

கனம் S. G. பொன்னையா அவர்கள் ஊர் மல்லாங்கினரு. இவருக்கு இரண்டு சட்காதரரும் ஒரு சட்கோதரியும் உண்டு. அவர் பிறந்த ஊரிலேயே ஆரம்பக் கல்வி பயின்றார் பின் பசுமலையில் உயர் தொடக்கக் கல்வியும், உயர் நிலைக் கல்வியும் பயின்றார் மேலும் பசுமலை யிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சி பெற்று சிறிது காலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின் பள்ளி நிர்வாகிகளால் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுவதற்கென்று சென்னை உடற்பயிற்சிப் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார். பயிற்சி முடிந்தபின் பசுமலை உயர் நிலைப் பள்ளியில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியரானார்.

1917 ஆம் ஆண்டு சீனியாம்ரன் என்ற பெண்மணியை வாழ்க்கைத் துலைவியாகக் கொண்டார் ஜிம்னெஸ்டிக்கில் வல்வவராகத் திகழ்ந்தபடியால் மில்லர் துரை அவர்களால் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிக்கு உடற்பயிற்சி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

அவருடைய சிறந்த சேவைக்குப்பின் 1951 இல் ஓய்வு பெற்றார். அவர் ஆசிரியராக பணியாற்றி வந்த காலத்தில், நிர்வாகிகள், உடன் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோரிடத்தில் நன்மதிப்பைப் பெற்றார்.

பசுமலையில் தெய்வீக அண்டின் திருக்காட்சி காரண கர்த்தாக்களில் இவரும் ஒருவராக நடிப்பதில் பங்கு பெற்றார்.

Young Men's Christian Association, Madurai

The Y. M. C. A. in India owe their origin largely to missionary influence. The Madurai Association had its beginning in 1884 at Pasumalai College, a mission enterprise. While Mr. H. W. White was acting as Inter city secretary, negotiations were carried on with the American Mission, which resulted in the acquisition of the Main Guard property in 1915. The little house which stood between the main Guard property and St. George's church compound was bought with great difficulty from a dancing girl through the assistance of Mr. Navamani David who was the municipal chairman.

The main building which we now occupy was constructed during the year 1924 to 1926. This was made possible by a munificent grant of Rs. 75000/- obtained through Dr. Sherwood Eddy from the International committee. Over Rs. 9000 was raised locally for this project.

It is recorded that during the period of Rev. W. M. Zumbro, the then Principal of the American College who was also the President of the Y. M. C. A. the building scheme was initiated. It must be mentioned that he worked with zeal and devotion for the benefit of the young men of Madurai.

Some of the other early pioneers who sacrificed their time and energy for the Association were Mr. D. Samuel, Mr J. W. Stanley, Mr. H. W. White, Bishop Azariah of Dornakal, Dr. Sherwood Eddy. Since 1916 regular full time secretaries carried on the work among whom the following may be mentioned. Mr. G. P. Bryce, Mr. S. J. Obed, D. F. McClelland, Rev. C. H. Balasundaram, Mr. D. Samuel, Mr. T. J. Cornelius Mr. P. Rathaswamy and Mr. G. Eddy. Rev. H. A. Popley as Regional Secretary helped the Association to a great extent in the early stages of the building scheme.

In recent years the Association had the benefit of the leadership of M/s P. V. Mackay, J. Thomson, the then Managing Directors of Madura Coats and Mr. J. N. Green and M. W. Hinchliffe, the then Managing Directors of Fenner (India) Ltd.,

One of the notable projects of the Y. M. C. A. is the J. P. Kennett Y. M. C. A. Boys' Home a home for homeless and destitute boys. There are 50

such boys who are fed, clothed and educated all free. The Association will ever Cherish the munificent gift of 1 acre 60 cents of land given by the late Sri J. P. Kennett to the Boys' Home.

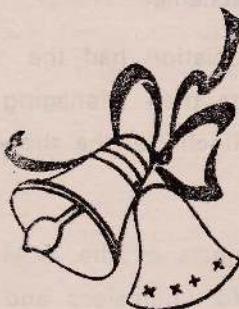
Another important project is the Y. M. C. A. Kamak School and Home or the Deaf at Ellisnagar. Thanks to the munificent donation of Rs. 1 lakh by Rao Sahib K. A. M. A. Kaliappa Nadar. It is a recognised school with classes up to V Std., Efforts are being made to upgrade the school. Additional place and property are our immediate requirements.

Some of our other projects are the Y. M. C. A. Rural Centre at Veeramudaiyan Village, Y. M. C. A. Community Centre at Vaidyanathapuram, Y. M. C. A. Printing Press for the deaf Y. M. C. A. Pasumalai Branch, Y. M. C. A. Tallakulam Branch and Y. M. C. A. Hostel

The Y. M. C. A. has been promoting various activities for different categories of members. We are grateful to the numerous lay leaders who give their time and money for the promotion of the Y. M. C. A.

We are grateful to God for His abundant blessings in the past. The Y. M. C. A. which is the right arm of the Church can do miracles in this great temple city with the full cooperation and participation of the church. We solicit your support, help, guidance and prayers to do greater service for His glory.

K. MUTHIAN
General Secretary

சுத்தியவர்த்தமானி

1870 நவம்பர் மாதத்தில் டாக்டர் உவாஷ்வர் என்னும் பேரவீன் (D. D.) சுத்தியவர்த்தமானி என்னும் திங்கள் மலரை நிறுவி 1884இல் அதனை மாதமிருமுறை மஸாக்கி 1895 வரை தாழே ஆசிரியராக, மேலாளராகப் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தார். 1871இல் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களை வெளியிடும் நோக்கத்துடன் அவரே தமது ஊரின் பெயரால் வெனுக்ள் அச்சகத்தை ஏற்படுத்தினார். 1870ல் மதுரை அமெரிக்கன் மிஷன் சார்ந்த திருச்சபையாரின் தொகை 7,000 மட்டுமே விழும் 500 சந்தாதார்கள் இருந்ததாகவும் 1884ல் 750 சந்தாதாரிருந்தனர் என்றும் அறிகிறோம். 1895ல் இதற்கு (புதுயுகம்) என்ற பொருள் உள்ள தீவிர மறுபெயர் அளிக்கப்பட்டது.

1909 ஏப்ரல் முதல் தேதியில் “நூற் இந்திய ஜக்டிய கலைத் துறைக்” யாக மாறி மாதம் இரு முறை வெளியிடப்பட்டது. இதில் ஆங்கிலம், தமிழ் இரு பகுதிகளும் புகுத்தப்பட்டுத் தென்னிந்தியா முழுவதிலும் உள்ள 1900 சந்தாதாரருக்கும் அனுப்பப்பட்டது. முதல் தமிழ்ப்பிரிவு ஆசிரியராக அருள்திரு பிராண்கிள் கிங்ஸ்பரி ஜயகும் ஆங்கிலப் பிரிவின் ஆசிரியராக மக்னின் ஜயகும் பொறுப்பேற்றனர். அதன் பின்பு H. A. பாப்ளி ஜயர் இரு பிரிவுகளுக்கும் பொது ஆசிரியரான் அதன் பின்பு டாக்டர் ஜோன்ஸ், டாக்டர் பேனிங்கா அருள்திரு. M. S. டேய்லர், அருள்திரு, எஸ். அருள்திரு. A. அருளப்பன், வேஹூர்; அருள்திரு. S. T. நாசிம்ம, சேலம்; டாக்டர் ஜேம்ஸ் அனுகலம், அருள்திரு. G. P. ஜேம்ஸ், அருள்திரு. T. A. பென், அருள்திரு ஜேக்கப் பாகர்டீகானில்: திரு. P. ஜோதிமுத்து ஆசிய பெரியோர் இதன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி விளங்கார்.

இப்பகுவத்தில் கிறிஸ்தவ பக்தி முயற்சி சங்கப்பகுதி இதில் இடம் பெற்றிருந்தது டாக்டர் பேனிங்கா திரு. லாசன், திரு. லார்பீர், அருள்திரு. நிக்கல்ஸ், அத்தியட்சர் நீல், மக்னின், பாப்ளி, டாக்டர் ஆகிய மிஷனரிமார் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தனர். குடும்பப்பகுதி, உலகச்செய்தி அருள்ளை, சமுதாயம், பொருளாதாரம் அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. விளம்பர மேலாளர்கள், நிருப நேயர்கள், கௌரவச் சந்தாதார்கள், சந்தா மேலாளர் முதலியோர் தியமிகப்பட்டிருந்தனர். விளம்பரங்கள் மூலம் ஊதியத்தைப் பெருக்கினார். குடும்ப நிகழ்ச்சிகளான பிறப்பு, திருமண விளம்பரங்கள், வாழ்த்துக்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. அவற்றிற்கு விளம்பாக கட்டணம் அரை சூபாம். பிற விளம்பரங்களுக்கு பக்கம் ஒன்றிற்குக் கட்டுணம் சூபாம் ஜங்கு ஆகும்.

1941 மே 1முதல் மீண்டும் ‘சுத்தியவர்த்தமானி’ என்ற பெயரில் மதுரைத் திருச்சபைத் திங்கள் வெளியிடாக அருள்திரு. A. சாமுவேல் ஜயரா ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டது.

1909 முதல் 1940 வரை “ ஜக்கிய சபைத்தூதியை (S.I.U.C. Herald) திருச்சபை ஜக்கியத்தில் அமைந்த எல்லா சபைகளுக்கும் பொதுவாக வெளியிடப்பட்டதால், மதுரைத் திருச்சபை சங்கத்திற்கென்று தனிப் பட்ட ஒரு இதழாக “ வேத பாடசாஸீ மஸர்” (Seminavu Quarterly) ஆண்டிற்கு நான்காக வெளியிடப்பட்டு வந்தது. அதில் திருச்சபைச் செய்திகள், பிரசங்கக் குறிப்புகள், வேதபாட ஆராய்ச்சி, வேத ஊழியர் பரீட்சைக்குப் படிக்கும் நூல்களின் மேல் விளக்கம் முதலியன் இடம் பெற்றன. அருள்திரு. M. S. டேய்லர் J. S. குருபாதம், அருள்திரு. S. A. ஜேக்கப், அருள்திரு. A. சாமுவேல் ஆசியோர் இதன் வரிசையான ஆசிரியர்களாகச் சேவை செய்தனர்.

1947 இல் தென் இந்தியத் திருச்சபை தோண்றிய மின்பு தென் இந்தியத் திருச்சபை மதுரை - இராமதாத்திரு அத்தியட்சாதினம் சத்தியவர்த்தமானி " என்ற தலைப்புடன் இது வெளி விடப்பட்டது . 1957 வரை அருள்திரு ஈசுமுகேவல் ஜெயர் அவர்கள் இதன் ஆசிரியராகப் பணி யாற்றினார்.

1958இல் மதுரை பரி. ஜார்ஜ் ஆவய குரு அருள்திரு. D. M. சாமுகேவல் ஜெயரிடம் ஓராண்டு கொடுக்கப்பட்டு அவர் சென்னைக்குச் சென்று விட்டதால் 1959முதல் திரு. V. ஜெயராஜ் பாகவதர் அவர்கள் இதன் ஆசிரியர் ஆனார். இவரது ஆர்வம் பெரிது இவர் வெளியிட்ட 1958ன் கிறிஸ்மஸ் மலர் சிறப்பான ஓண்றுகும். இவருக்குப்பின் வித்துவான் V. P. நடராசன் அவர்கள் 1964 டிசம்பர் முதல் இதன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவ்விருவரின் காலத்தில் தமிழ்ப்பற்றுமிக்க இவர்களால் நற்செய்தி நல்ல தமிழில் வெளியிடப்பட்டது. பல புதிய பகுதிகள் இலைக்கப்பட்டன. வித்துவான் V. P. நடராசன் அவர்கள் தம் சொந்த விருப்பப்படி இந்த ஆசிரியர் பதவியினின் ரூ 1970 ஜூன் வரி இதழோடு விடை பெற்றார்.

நாறு ஆண்டுகளைக் கடந்து கொண்டிருந்த நிலையில் 1970 பிப்ரவரி இதழிலிருந்து மீண்டும் சத்தியவர்த்தமானி அது உருவாகி, வளர்ந்த இடமான வேதபாட சாலையின் பொறுப்புக்குள் வரவே பேரினங்கா நினைவு நிலையத்தின் பொருளாளர் அருள்திரு. E. P. எட்டின் இதன் ஆசிரியராக நடத்தி வந்தார். சத்தியவர்த்தமானியின் நூற்றுண்டு மலர் சிறப்பு இதழாக 1970 டிசம்பரில் வெளியிடப்பட்டது.

சத்தியவர்த்தமானியில் புதிய மாற்றங்கள் செய்யப் பல ஆலோசனைகள் கூறப்பட்டு கிடைநன. அனைத்தையும் நன்றாகச் செய்ய வாசகரின் ஆதரவு, கட்டுரை, முதலியன் எழுது வோரின் ஆதரவும் தேவை. வாசகரின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கலும் நஷ்டத்தைக் குறைக்கவும் கிறிஸ்தவர் அல்லாதோருக்குப் பயண்டும் மலராக்கவும் முயலுகிறோம்.

அக்டோபர் 1979முதல் சத்தியவர்த்தமானியின் இதழாசிரியராக மீண்டும் பணியாற்றும் வாய்ப்பை எனக்குத்தந்த நிருமண்டலக் கிறிஸ்தவ இலக்கிய நிரந்தரக் குழுவினருக்கும் அருட்பெருந்திருப் பேராயரவர்கட்டும் என் நன்றி.

வி. ஜெயராஜ்

Pasumalai Schools

Thiru S. ALFRED PETER, B.A., L.T., Correspondent, Pasumalai
 Higher Secondary School, Pasumalai)

The history of Pasumalai is part of the history of American Mission in South India. Pasumalai and its institutions have always been in the forefront of advance in the work of mission. The institutions can be proud of having trained leaders for the Indian church as well as for the nation and for the development of new methods in Education.

The American Missionaries were not merely satisfied carrying to India the message of Christ and placing before them the spiritual values of Christianity but they have put into practice Jesus's words to Peter, "Simon, son of Jonas, lovest thou me? He saith unto him, Yes, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my sheep." (St. John 21 : 16) This zeal urged them to start one after another institutions with remarkable foresight and wonderful planning. The christian attitude to do the highest amount of good to the pupils and community committed to their charge induced them to spend liberally on their cherished plans and they looked after not only the physical and intellectual wellbeing of the students but also their moral and spiritual welfare. Even in their life time the missionaries and the Indian leaders had become legendary due to their unique personality and selfless devotion in the work of the institutions and the welfare of the students. All of them were wedded to the Institutions they served. They always gave ungrudgingly all their time and energy to the physical, mental and spiritual growth of the students under their charge and fostered the institutions with greatest love and care. The life and work of these industrious, selfless workers were the best models and they never ruled with authority or power but served with infinite love, patience and understanding. I praise the Lord and pay my humble tribute, to these illustrious sons who laboured tirelessly in building up the institutions.

Their admirable service can be well reckoned when one looks back 135 years before when there was not even the least amenity of transport or communication and Pasumalai was just a jungle of small thorny shrubs. The yeoman service rendered by the fore runners in clearing the place and developing it to the present state with numerous elegant school buildings, hostels, boarding homes, magnificent library, manual training section with splendid equipment, Trade School to provide employment opportunities, engineering and motor mechanic work shops, kindergarten, the Child Welfare Centre and hospital to take care of the health of the community, High School for boys and seminary. The inestimable love for God the Almighty, and faith in Him inspired the great minds to plan and carry out admirably.

The Pasumalai Institutions are two living monuments of the wonderful service of the American Missionaries with the Co-operation of the Indian leaders and teachers. The seminary and the school were started in 1845 with sole intention of imparting sound education in Christian faith to train the leaders to work in the field. One after another institutions were started taking the greatest care of the minutest details for the development of the Community and demand of the society. Soon the primary school developed into middle school and later to High School. In 1871 the Lenox Press was started. Through the efforts and able organisation of Dr. Washburn and Dr. Tracy the College department was opened and affiliated to Madras University in 1881. The same year in one of the school buildings a post office was started.

As the school developed and favourable results were achieved the need for well trained teachers for its institutions was keenly felt and in 1886 the Training School was established for all the three grades of teachers. Even since then the training school had done wonderful work in producing teachers with character, firm faith in God, Zeal for their work and devotion to duty and these teachers carried the torch of education to the numerous villages and cities.

As the strength of the High and Training Schools increased, number of hostels where the students were taken very good care of, sprang up. Due attention was paid to the spiritual growth through morning devotions, Sunday schools, sing songs and other activities. Extensive play grounds and dynamic physical education teachers helped the children to take keen interest and love for the different games and sports. Scouting movement, Red Cross, various types of training in crafts and club activities instilled in them patriotism, spirit of service, integrity initiative leadership, love for manual labour and other noble traits.

The Manual Training section provided them the vocational training in carpentry and drawing. The pupils health and hygiene were well attended to and as a result of the great interest evinced in this by Mr. Miller and Mrs. Elva Lorbeer a good hospital with the facility of a doctor and the Child Welfare Centre with the service of a full time nurse to attend to their ailments came into existence.

The High School was soon housed in the most elegant building through the devoted service of the missionaries and the generous donations of the well wishers. Realising the imperative need of a good library for true education a splendid building was donated by the old students and by the members of the staff in the name of "Miller Memorial Library" where the students as well as members of the community spend their leisure hours most profitably reading the large number of books and magazines.

A nursery school was started and it developed into Pankajam Caroline English Medium Nursery School where the little tots learn and practice habits of health and character and enjoy games and other forms of entertainments.

As years passed the need for a separate High School for girls was keenly felt and when the government expressed its intention to close the training school, the C.S.I. girls High School was started and accommodated in the Training School buildings rendered vacant consequent to the closure of the training school.

The central objectives of the institution also has to be renewed to suit the modern trends of education as a result of strides of progress in science, industry, technology and other fields. Pasumalai institutions have made vital use of the schemes and programmes brought out by the education Department for the welfare of the community. Under bifurcated scheme Agriculture and Engineering courses were started and the generous grant from the education department to build the work shop and purchase equipment was availed and boys from villages have been given training to acquire knowledge and skill in agriculture work and engineering according to their aptitude.

The school was fortunate to be one of the very few schools selected under comprehensive scheme. Motor Mechanism Course is being conducted during leisure hours and holidays to enable the students to acquire skill in motor mechanism. A fine building for Motor Mechanism work shop has been constructed and the course is popular among boys.

The Pasumalai institutions plan and evince keen interest to study the aptitudes of the boys and give them all the needed skill and training for future. In 1978 the boys High School was raised to Higher Secondary classes. Ample opportunities are provided for brilliant boys to pursue higher studies in Science and Arts to acquire academic excellence and for those who have aptitudes for Industry, technology and agriculture opportunities are provided under the vocational education to gain knowledge and skill in agriculture and machinism. In all these activities the Institutions aim at turning out useful citizens who will play vital part for their own welfare and the welfare of the community. With all the training greatest care is taken to instil in them the fear of God which is the beginning of knowledge and faith in the Almighty which will give them the strength to discharge their duties over coming any difficulty or obstacle they may have to face.

We are indeed grateful that the noble ideals and objects of the founders have been achieved to an extent when we hear how old students recalled to their memory the alma mater and accepted the role she had played in their achievements. To quote a few Mr. Ranjitham, the former distinguished Principal of the American College, "I am delighted to say that I was a student of Pasumalai. It is in Pasumalai I acquired the qualities of punctuality, promptness, dignity of labour early rising, quick action, perfect devotion to duty and such other qualities of head and heart which have been unfailing source of courage and strength in the discharge of duties". Mr. R N. Philips, Consul General (emeritus), "The fine tradition of this ancient seat of learning and its unique training

in character and initiative that it gives are well and truly projected into the whole of South India through the lives and services of her many sons scattered all over".

The members of the staff and the Pasumalai Community do their might to proclaim the Gospel and bear witness to the redeeming love of God in Jesus Christ. Through the tireless efforts of Mrs. Elva Lorbeer and Mr. Lorbeer a presentation of the Life of Christ was first enacted in the year 1944 and this drama 'The love Divine' is staged among natural settings and scenes beautifully laid out. Ever since then it has been the annual feature during the Holy week. Through this soul stirring play thousands of people are enlightened and given opportunity to know about the Divine Love that is manifested through the life, death and resurrection of Jesus. We fully realise that the church without evangelistic fervour is like salt without its savour.

In conclusion when we look upon the past splendour and the glorious work of the devoted missionaries, Indian Leaders and teachers we are rather thrilled and do admit we are conscious of our short comings. We pray the Almighty who has hitherto blessed us in our endeavour to hold high the light of learning and give the good news of the Gospel and unflinching service to the needy would bless us in future in our plans and our arduous task of continuing the wonderful work left to us. With the renewed dedication to our task and firm faith in Him who is able to do much more than our expectation, let us equip ourselves with the needed courage, strength and spirit of sacrifice and selfless service to meet the challenge of taking the love of God and Good news to reach the unreached and carrying out the noble task of shaping the destiny of 'This Great country of Ours'.

The Association of Arulagam Madurai Comes To Pasumalai.

In February 1977 there was a gathering in the northernmost part of the C. S. I. Compound, Pasumalai, when the foundation stone for the new Arulagam hostel was laid by the founder, Mrs. Margaret Harris, staff member of Tamil Nadu Theological Seminary. During the next few months we saw a lovely new hostel take shape. Many friends from Pasumalai, Madurai and beyond shared in the Dedication by the Moderator, Rt. Rev. Ananda Rao Samuel, on 6-10-77 and in the official opening by Hon. Minister for Social welfare, Miss P. T. Saraswathi on 11-10-1977.

The move of the Arulagam family from the T. T. S. Compound Arasaradi, to Pasumalai in Oct 1977 was a vital step in the life and work of the Association. Much had been done before and there have been important developments since.

Arulagam was started through the love, concern and efforts of a completely dedicated Missionary. Rev. W. B. Harris was used of God in an amazing ministry in the Central Jail, Madurai. Mrs. Harris was able to meet the women prisoners. There she met a number of young girls who, for some reason, had run away from home, been tricked and trapped by unscrupulous people into a life of prostitution. As Mrs. Harris urged these girls to give it up and seek a good life it was soon clear that, without someone and some place for temporary protection, it was impossible for them to have another chance in life. Their own families and / or their community would not accept them while those wishing to mis-use them were all around waiting for them, inducing by offers of bail, clothes food, easy life, etc.

Mrs. Harris took this burden to the Lord in prayer and found others who were willing to share her concern. An unexpected anonymous gift of £ 2,000/- was taken as God's sign of His approval for this work of seeking and saving the lost, the rejected, the orphans the deserted. In the early days the numbers were few and finance limited but faith, courage and love were blessed in many ways. Staff were appointed, Mrs. Vethammal Alexander, M. A. in Social work and Mrs. G. Kalyani, warden shared in the struggles Mr. G. G. Joshua has served most loyally as treasurer.

Recognising that there was a pioneer ministry in the real spirit of Christ, friends from overseas have given short term help. Thus it was that the new hostel could be built and the 20 or so girls and staff move to Pasumalai.

We are grateful for the co-operation and assistance of Pasumalai friends. Each Sunday, girls from Arulagam can be seen in the Church— a reminder of our Lord's love and concern for despised women to whom He gave and gives, new life and hope. They are happy to share in Song Services. Three girls have been married in Pasumalai Church, one baptized and six have been confirmed here.

We thank Rev. and Mrs. Thangiah for all their willing help and patient cooperation.

Girls in the Arulagam hostel are expected to learn and work at some craft— weaving, mat making, sewing, doll making, making of girdles and stoles for Pastors embroidery, etc. Articles are available for sale in the hostel. Many of those who come to Arulagam have their own problems - feelings of rejection, resentment, unhappiness, frustrations. It needs the grace of our Lord to give love, wisdom, patience as we seek to help them to a happier life which is the gift of Christ.

Girls and women come for protection and help in various ways some from jail or court, some brought by the police, some brought by others concerned for their moral safety, some come begging for help. Unfortunately we are not able to admit all who come. occasionally a girl comes with ulterior motives and in order to protect others we have to let her go. we have deserted wives, wives of prisoners, orphans and those whom the families have rejected.

By Dec. 1979 some 246 girls women or their children have been admitted into Arulagam. Of these over 50 have been restored to their families 12 to husbands, 17 have been married from Arulagam, 10 children admitted into boarding, others sent for training (especially to Elwin Centre Sachiapuram) or sent out to work. The present strength is nearly 50. As one of our Vice President remarked in the Annual General Body Meeting 1979— we should not turn away anyone who is desperately in need of our protection and has nowhere else to turn. This means we must expand both in staff, accommodation and ministry.

While we are most grateful for help and support from various overseas agencies this is only for a limited period. This should be the ministry of the Church, the Body of Christ, called to continue His ministry. Christ came to save sinners, not the righteous.

The Diocese of Madurai-Ramnad, through the Apostolate of the Laity Department, is one of the official sponsors of Arulagam, but what about the committed support of our fellow Christians? The Association is open to all. Its primary aim is to assist socially handicapped women and girls who voluntarily come for a limited of protection and training so that they can be helped to support themselves, be restored to their families, or otherwise be rehabilitated'. Please will you support us in this work? We will be happy to supply more details on request.

'This, this is the God we adore
Our faithful unchangeable friend;
We'll praise Him for all that is past
And trust Him for all that's to come'.

(Sd) Jean Hay

திரு. ஜோசப் சாத்ராக் வரலாறு

பகுமலையில் வைத்தியப் பணியை நெடுங்காலமாக சிறப்பாகச் செய்தவர்களில் ஒருவர் கனம் ஜோசப் சாத்ராக் அவர்கள். இவர் முன்னேர் கிளைவ் பட்டாளத்தில் இந்துவாக இருந்து பணியாற்றிய மந்திரப்பநாயக் என்ற குதிரைப்படை வான்ஸ் நாயக். அவர் திண்டுக்கல் முகாமில் இப்பொழுது, கத்தோலிக்கால் கிறிஸ்தவராக்கப்பட்டு பிறகு, இவருடைய பின்னோகள் அணித்தும் அமெரிக்கன் மிஷனில் சேர்ந்து உபதேசியார்களாக தேவபணி செய்து வந்தார்கள். இவர் தகப்பனார் சாத்ராக் உபதேசியார், முதுக்கோட்டை, கொட்டாரப்பட்டி பேரூரூர், அண்டர்சனப்பட்டி, கனிவொடி, வெள்ளியகுன்றம், பின்னோயார்பாளையம் முதலிய இடங்களில் சுவி செல்லாமியுங்களோச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தார்.

கனம் ஜோசப் சாத்ராக் 1892ஆம் ஆண்டு பகுமலையில் படித்து பிறகு அமெரிக்கன் மிஷன் வைத்திய சாலையில் டாக்டர் வான் ஆலன் அவர்களிடம் வேலை கற்று அங்கேயே பதவி யேற்று வந்தார் 1905இல் டாக்டர் வான் ஆலன் தான் பயிற்றுவித்த வைத்திய மாணவரில் முதன்மையாக இருந்த நடுவரை பகுலை வைத்திய சாலைக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கிறேன் என்று நியமித்தார். இவர் காலத்தில் தான் Caroline Clark Dispensary பெரிதான அளவில் கட்டப்பட்டு ஈரார் 40 மாணவர் தங்கக்கூடிய படுக்கை அறையும் புதிய உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு வடக்கே உள்ள ஒரு ஜோலேஷன் வார்டும் அமைக்கப்பட்டு வெளிநாடுகளிலிருந்து சமார் 200 வகை மருந்துகளும் தருவிக்கப்பட்டு சிறப்பாக பகுமலைக்கும், பக்கத்து கிராம வாசிகளுக்கும் தெண்டாற்றி வந்தது. பகுமலையில் காலரா முதலிய தொத்து நோய்கள் அதிகமாக பரவிய காலத்தில் இவர் ஆற்றிய பணிகளை பகுமலைவாசிகளும் மற்றும் பெரியோரும் அதிக சிறப்பாகப் புகழ்ந்து இவருக்குப் பரிசுகளையும் நற்சாட்சிப் பத்திரங்களையும் அளித்தார்கள். 25 ஆண்டுகள் தொண்டு செய்து அநேகர் போற்றும்படி உயிர்களை காப்பாற்றினார் என்று பலர் சாட்சி கூறி யுள்ளார்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு சிறிது காலம் போர்டிங் குப்பிரன்டெண்டாக மாணவருக்கு சத்துள்ள ஆகாரத்தைக் கொடுக்க Mrs. Lorbeer உடன் சேர்ந்து பணியாற்றி 60வது பிராயத்தில் ஓய்வு பெற்றார் 1940இல் நவம்பர் மாதம் 1ஆம் தேதி தனது 69வது வயதில் பரிசுத்தவரான் களின் திருநாளன்று சென்னையில் தனது மகன் திரு. ஜே. எஸ். ஜான்விக்டர் அவர்கள் இல்லத்தில் மரித்து ஆழ்துமாக்களின் திருநாளன்று பகுமலையில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அன்று Rev. பால்ராஜ் நாமஸ் ஜூயர், G. P. ஜேம்ஸ் ஜூயர் தங்கம் காபிரியேல் ஜூயர் இவர்களால் இவர் வைத்திய வேலையில் சித்தியுள்ளவர் என்றும், சுயநலம் கருதாதவர் என்றும் சுயயுற்சி உள்ளதற்காகவும் என்றும், மதவைராக்கியமும், வேசஅறிவும் உள்ளவர் என்றும் இவர் ஜீவியத்திலிருந்து தக்க சான்றுகளுடன் கூறினார்கள். இவருக்குப் பிரியமான வேத வாக்கியங்கள் வாசிக்கப்பட்டன.

திரு. P. கானல் வரலாறு

இவர் ஆந்திராவில் பெல்லாரி மாவட்டத்திலிருந்து வந்து, ஆங்கில அச்சின் போது சென்னை அரசு அச்சகத்தில் போர்மேனுயிருந்தவர். 1870 இல் Dr. வாஷ்பர்ஸ் லினூக்ஸ் அச்சகத்தைத் தொடக்கின போது திரு. P. கானலீப் பசுமலை லினூக்ஸ் அச்சகத்தில் போர் மேனைக்ப் பணியாற்றச் செய்தார். அக்காலத்தில்தான் அரசின் தீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் இங்கு அச்சிடப்படவாயின. சுத்தியவர்த்தமானி மாதாந்திரப் பத்திரிகையும் வெளியிடானது இவருக்கு நான்கு மகன்கள் நான்கு மகள்கள். அம்மகன்களுள் ஒருவர் சவுந்தரம்மான் பசுமலைச் சபையின் முதல் வேதாகமப்பெண். அவர்கள் தான் திரு. D. எமினேசர் தாயார். தந்தை பார்ஸ்டர் (வன இலாகா) திரு. D. எபிதேசர், Dr. வாஷ்பர்ஸ், Dr. ஜோன்ஸ் உதவியால் உயர்திரு R. மைக்கல், போதனுமுறைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியரின் பாதுகாப்பில் பசுமலைப் பள்ளியில் செக்கங்டரி கிரேட் வரை படித்தார். D. எபிதேசர் மனைவி திருமதி எமிலி புஷ்பம் Rev. G பழநியாண்டி வேதநாயகம் போதகர் மகள். இவர் செவல்பட்டியில் 27 ஆண்டுகளும் திருமங்கலத்தில் 9 ஆண்டுகளும் குருப்பணியாற்றினார். சென்னை Rev. பரமானந்தம் போத கரின் மைத்துளைர். திரு. D. எபிதேசர் செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பணியில் திருமதி எல்வா லார்ஜீட் டன் பல்லாண்டுகள் செயல்ராக இருந்து வந்துள்ளார். 1000க்கு மேலான பள்ளிகளில் ஜுனின் யர் ரெட் கிராஸ் சங்கம் திருவப்பட உதவி செய்தார். மதுரை M.D.C.C, வங்கியில் 20 ஆண்டுகள் இயக்குநராயிருந்தார். திருநகரிலுள்ள பாண்டியன் கூட்டுறவு சங்கப்பயிற்சி நிலையத்தில் பல ஆண்டுகள் இயக்குநராகவும் பொருளாளராகவும் பணியாற்றினார்.

மதுரை மாவட்டப் பூமிசாத்திரம் முழுமது நமிநாயகம், ஶாஹுர் முறையில் கணித நூல் முதலியலை எழுதியுள்ளார். தெய்வீக அன்றின் திருக்காட்சியில் காய்பாவாக நீண்டகாலம் நடத்திருக்கிறார் அதன் இயக்குநராக நெடுங்காலம் பணி செய்து வந்திருக்கிறார். பசுமலை Manual Training School, இல் 40 ஆண்டுகள் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார்.

இவருடைய மருமகன் Rev. M.A. இரத்னராஜா B.A; BD; யாழ்ப்பாணத்தில் பெத்திஸ்ட் மிஷனில் குருவாயிருந்து வருகிறார். அவரது அருள்ளைகள் ஒலிப்பரப்பப்பட்டு வருகின்றன தமிழகத்து தொண்டு செய்த கிறிஸ்தவர்கள், ஞானஸ்நானம், முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள் மேல்நாடுகளில் சென்று இறை இயல் பயின்றவர் வேதாகமத்தை திருத்திய மொழி பேயர்ப்புக் குழுவின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

திரு. எமினேசர் பசுமலை கூட்டுறவுப்பண்டகசாலையின் செயல்ராகப் பல ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறார். 1959 இல் பசுமலையில் நிறுவப்பட்ட கூட்டுறவு விவசாயவங்கி உருவாக காரணராக இருந்துள்ளார். இன்றுவரை அவ்வங்கியின் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இப்போது திரு. எமினேசர் தங்கை திருமதி செல்லம்மாள் காலம்சென்ற திரு பிச்சைமுத்து உடுத்தசியார் மனைவியார் வெள்ளெய்ண் மிஷன்.

திரு. A. வெங்கடசாமி அவர்களின் புரட்சிகரமான கல்விப்பாணி

இப்பொறியார் உண் மையாகவே ரத்தினர் அடிப்படைக் கல்விப் பயிற்சி பெரிய நாயக்கன் பாளையத்தில் பெற்று “கற்றுமின் நிற்க அதற்குத்தக” என்றபடி உண்மை பாகவே அடிப்படைக் கல்வியைப் பக்மஸீல், திரு. L. L. லார்ஷியர் பேருதலி யால் வத்தலக்குண்டு ஆகிய இடங்களில் தலைநிமிர்த்து நிற்கக் கூடியது பேரும் புகழும், பெருமையும் கிறிஸ்தவத் தலைப்பை ஆசிரியருள் அவர் ஒருவருக்கே உரியது. சாதாரண வத்தலக்குண்டு போர்டிக் பள்ளியை அடிப்படைக் கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையமாக்கி, தென்னக மௌங்கும் திக்கெட்டும் புகழ் பெருகி வெற்றிக்கொடி நாட்டிய பெருமை கிறிஸ்தவருள் அவருக்கே உரியதுபசுமலை ஆசிரியர் பயிற்சியள்ளி மூடப்பட்டபோது அரசிடம் அணுகி இங்கு ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியை நிறுவிய பெருமை அவருக்கே என்பது யார் மறுக்கக்கூடும்? இறைவன் அவரை ஆசி செய்க. “இரங்கிதம் இல்லை” என்ற அனைத் தீடுதியையும் நிறுவி நூற்றுக்கணக்கான ஏழை மாணவியர் கல்வியில் முன்னேற, ஆளிக்குரியவற்றில் முன்னேற இனுமாக ஆவன செய்து வரும் பெரி யோரும் திரு. A. வெங்கடசாமி அவர்களே, வாழ்க அன்றை திருப்பணிகள் வளர்க அவர் நிறுவிய நிறுவனங்கள்.

திரு. S. ஜேசுசுப் பெஞ்சாமின்

இவர்கள் பசுமையில் சமார் 60 வருடங்களுக்கு முன் Small Scale Industry அதாவது கருங்கல், Marble Stone, Cuddappā stone இவைகளை பாலிஷ் செய்து எழுத்துக்கள் வெட்டி Letter Painting செய்து கட்டடங்களுக்கு மூலைக்கற்கள் அமைக்கவும் கல்லறைகளுக்கு Tablets அமைக்கவும் முதலிய வேலைகளை அதிகச் சிறப்பாக செய்து வந்தார்கள். இவர்கள் Lenox Pressஇல் கொட்ட கம்பாசிட்டராக ஒழியம் செய்து வந்தார்கள் இவருடைய குடும்பத்தாரர்க் கொண்டே இந்த வேலைகளைச் செய்து வந்தார்கள் இந்த வேலை தொடர்ந்து இந்தக் குடும்பத்தினர் திரு. J. Dorairaj & Sons அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது.

**இன்றையாக தெய்விக் அம்புகள் திருக்காடு ஸிலில்
பங்குபேரவீதி நாள்கள்**

(முன் தொடர்ச்சி)

செழங்கல் கண்ணினர்கள்—

1. Rev. J. தங்கையா
2. Thiru I. சாம் பெஞ்சமின்

போகுளாவர்கள்—

1. திரு. A. செல்வராஜ்
2. திரு மார்த்தாண்டம் தாமஸ்

இயங்குநாள்—

1. Rev. டேவிட் ராஜையா ஏம்ஸ்
2. Thiru D. எமிநேசர்
3. .. S. ஆலபிராட் பீட்டர்
4. .. S. ஆர்வாதம்
5. .. J. பால் பாக்கிய நாதன்
6. .. J. ஜான் துரைராஜ்

ஆங்கிலப்பாடு—

1. Tmt. ரெஜினு கெவரத்தினம்
2. Thiru. இன்பாஜ்

தமிழ்ப்பாடு—

1. Thiru. A. ஜெயராஜ்
2. .. K. அருள்தாஸ்
3. .. A. B. செல்லையா
4. .. அதிர்ஷ்டம்

மேல் அமைப்பு—

Thiru. T. P. ஜெகநாதன்

Property in Charge—

திரு. S. M. களஞ்சியம்

Building in charge Thiru R. S. பாலையா

Grounds — Thiru. D. ஜான் வேதாச்சலம்

ஓளி, ஒளி அமைப்பு— 1. Thiru கிறிஸ்டோபர் சாலமன்ட்
2. .. பால் ராமசாமி

உணவு — திருமதி. பெட்டி பால் பாக்கியநாதன்

, A செல்வராஜ்

,, B. செல்லப்பா

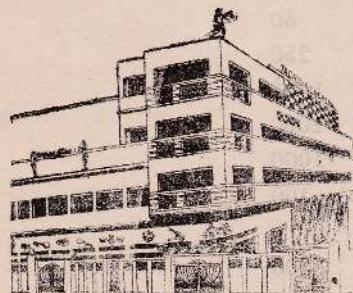
செல்வி. சரோஜா செல்லச்சாமி

நாடுகள் — Rev J தங்கையா, Rev பால்ராஜ் சுவாமிதாஸ்

நிதுவாவர்கள் — D. சிரின்ஸ் ஜோதிதாஸ், D. ஸ்டான்லி ஆசீர்வாதம், இரத்தினராஜ் ஜேமஸ், S. ஜெயகரதாஸ், M. S. ராஜா, J. சாமுவேல் ராஜ் ஜான், K. S. பாலையா, S. ஆசீர்வாதம், J. P. ஜெகநாதன், S. செல்வராஜ், J. தங்காஜ் ஜான், H. S. பாக்கியநாதன், K. அருள்தாஸ், A. S. ஜெயராஜ், T. செல்லப்பா, சாமுவேல் வேதமாணிக்கம், கிறிஸ்துதாஸ் ராபர்ட், ஜவஹர் பால், C. பிரான்ஸிஸ் ராஜன், S. தர்மராஜ், ஆபிரகாம், ராஜா பெர்னூடு, A. பீட்டர், அதிர்ஷ்டம், வில்சன் தெற்றி, மாசிலாமனி, A. B. செல்லையா, தானியேல் ராஜ், J. சைகால், ராஜா சுந்தர் சிங், M. மணி, W. ராபின்ஸ், ஜான் இஸ்ரவேல், ராஜப்பா, விஜயராஜ் J. P. கிறிஸ்டோபர், தினகர் S. டெவிட், R. ஜேமஸ், J. விவிங்ஸ்டன், J. லார்ன்ஸ், S. சேரேஸ், D. ஜார்ஸ் ஜாக்கவா, A. இராஜ், சாமுவேல், மரியானந்தம், பால்ராஜ், ப்ரபாகரன், ஜெயச் சுந்திரன், Y. பால்ராஜ் உதயக் குமார், சாம்ராஜ் மோசஸ், வனராஜ், D. சாமுவேல், டெவிட், செல்வராஜ், அருளானந்தம் ஜெபாராஜ்

செல்வி. ரூபி அழகுமணி, திருமதி. சமாதானம், ஜெயகரதாஸ், மனேகி செல்லையா, செல்வாமி, மேரி புஷ்பம், செல்வி சரோஜா செல்லச்சாமி, A. ஆனந்தி, C. ஹெனு, C. ராணி ராஜம் சொந்தரி, ஆன், வீலா, பிரீடா.

With Best Compliments from :

JEGATHA

THEATRE

Palanganatham, MADURAI-3

அங்களிப்பாளர்கள்

	ஓ
திரு. செல்லத்துரை, திருதெல்வேலி	20
வில்லின் மேனுபாக்ஸரிங் கம்பனி, திருதெல்வேலி	251
திரு. ஜான் சன் பொன்னையா	100
,, K. M. கந்தப்பசாமி	25
,, இராமநாதன், தேசாழவந்தான்	25
,, ஜான், திருதெல்வேலி	25
,, A. அப்பாதுரை பெர்நார்டு, திருதெல்வேலி	50
,, D. சிவலூ கிச்சீலி, மதுரை	50
,, வில்சன், T. V. S. நகர்	100
,, இராபின், பசுமலை	100
Dr. இராஜபாம் இராஜன், மதுரை	50
திருமதி பாஸ்கரன் இராஜேந்திரன், பசுமலை	101
இன்பம் சார்லஸ்	100
திரு. பெத்துவேலி	50
வள்ளாம்; திரு. மதுராம் J. சாழுவேல் குடும்பம்	90
பந்தல் செலவில் கால் பாகம்	50
வாழூரம் திரு. பாபு	30
அலங்காரம் முத்துக்கிருஷ்ணன்	300
திருமதி. & Rev. தங்கையா	50
திரு. A. D. ஜயாத்துரை	50
திரு. C. இராஜன், பசுமலை	150
பாப்புலர் டெய்லர்	101
திரு. இராமமூர்த்தி	201
,, J. E. வயலற் குடும்பம்	75
,, கிறிஸ்துதாஸ் இராபர்ட்	100
,, இரபர்ட் வசந்தா	100
,, மாடக்கோன்	25
,, A. சாம்சன்	50
,, D. எரினேசர் குடும்பம்	250
திரு. மாண்புமிகு காவிழுத்து அமைச்சர் தம்பதிகள்	1001
திரு. C. இராஜகிங் குடும்பம் (standard Litho work Sivakasi)	1000
Decorating Lights (2) C/o J. Samuel Raj	1000
திரு. பாண்டியராஜ் M.Sc., பேராசிரியர் அமைச்சர் கல்லூரி ...	100
ஷையராஜ் டிரேடிங் & கம்பனி மதுரை	
Cost of song books ...	300
மாண்புமிகு இராஜா முகமது அமைச்சர்	250

Church Verandah Grill Work

Donated by	Rs.
Church Choir	365
Lt Cdr. (R. Thiagarajan & his brother Marthandan Thomas.	600
Mr. J. S. J. Victor	465
Mr. Arthur Bernard & family	490
Mrs. F. B. Chellappa	465
Mr. Washburn	355
Mr. Christopher	600
Mr. Edwin Grey	1,200
King Metro Hotel C/o Mr. Christopher	1,101
Mr. & Mrs. Charles family Zambia	650

SIDE EXTENSION WORK

Eastern side Mrs. Paultraj Thomas
 P. T. Chellappa
 Mr. P. R. Thomas
 Mrs. Vasantha
 Mrs. P. T. Rajakumar

Western side Mr. A. Selvaraj
 Mr. Paramanantham Pykara
 Dr. Joseph Family
 Mrs. Theodore
 Mr. Veluchamy Servai (Contractor)

We thank Mr. Jawahar (Engineer) for free consultation and Mr. Raja Ratnam
 for Light fittings

Pasumalai Women's fellowship	Rs. 150
Pykara Do	25
Tirunagar Do	25

COMMUNITY HALL

Mr. Sam Benjamin	Promised Rs 1001	Paid Rs 501
Mr. A. Venkataswami		Paid Rs 401

Chalapar Vaidygarh Ghati More

പാല്യ കെട്ടിൽ

With best compliments from

Babu Black Makers

Specialist in : Half-tone, Lion Colour Blocks

41-A, Town Hall Road

MADURAI-625001

Phone : 31274

Our Associate Concern

BABU PRINTERS

With best compliments from

M. செல்லத்துரை கொத்தனுா்

மில்டாங் காண்டிக்டர்

முனியாண்டிபுரம், பசுமலை, மதுரை-4.

With Best Compliments from :

M/s. ALBERT & Co.,

75, South Raja Street,

TUTICORIN-1.

With Best Compliments from :

MOHANA Powerloom FACTORY
158, Kamaraj Road,
MADURAI-9.

MFS:- GREY CLOTH, GREY DOTHIES,
GREY SARI CLOTH,

Proprietor : S. NEETHI MOHAN,
MADURAI.

With Best Compliments from :

LAKSHMI FOOT WEARS

For all Latest Designs of :

Shoes & Chappals
School Uniforms
Shoes & Socks

Contact :

LAKSHMI FOOT WEARS

28, American College Buildings,
MADURAI.

PHONE: 32133

DIAL: 30924

'SPECIALIST IN SUITS'

Golden

Tailors

AIR-CONDITIONED

36, A. C. Buildings,
MADURAI.

Prop: LION B. RATHINAM

31291

Royal MUSIC CENTRE

- * RECORDS
- * STERIOS
- * TAPE RECORDS
- * RADIOS
- * SPARES

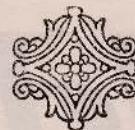
SALES & SERVICE

136, West Masi Street,
MADURAI

(Air-Condition Show Room)

Phone : 26446 WITH EXTN

Tel : PAINTLAND

V. V. BALAKRISHNA NADAR & SONS

Distributors for : RAMSON PAINTS for Madurai, Ramnad and
Tirunelveli Districts

Stockist for : SANKAR CEME-T, DUO, DULUX, ADDISON, NOBLE,
SHALIMAR, KANGAROO, SUPERCEM, SNOWCEM and
DECORCEM CEMENT WALL PAINTS.

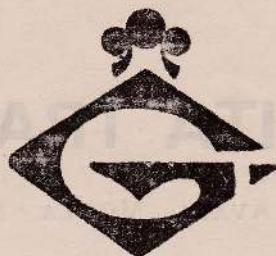
308, WEST MASI STREET, :: MADURAI-625001.

With The Best compliments of :

R. தாமஸ் எலக்ட்ரிக்கல் ஓளி நிலையம்
9, கிளாஸ்கார தெரு.
மதுரை-1.

TOPS IN THE CITY

WITH BEST COMFORTS

G. Gex Tailors

AIR-CONDITIONED

92, Alagar Kovil Road, MADURAI-2.

THE CENTRE FOR the best WESTERN DESIGNS

WITH BEST COMPLIMENTS

DEVASITA TRADERS

98/1, SOUTH AVANI MOOLA STREET,
MADURAI-625001.

PHONE: Off: 32475

Res: 32635

SUPPLIERS OF ALL KINDS OF BUILDING

IRON MATERIALS

PROP: D. DEVARASAN

TNGST No. 400904

CST No. 7330 dt. 17-8-72

JEYAPRAKASH

AUTO STORES

178/1-A, NORTH VELI STREET,
MADURAI - 1.

Phone : 32162

SRI RENGA ELECTRIC WORKS
ELECTRICAL ENGINEERS

Manufacturers :

- WELDING TRANSFORMERS
- BATTERY CHARGERS
- CINE ARC RECTIFIERS
- PLATING RECTIFIERS
- OTHER TRANSFORMER

154-B, North Veli Street, Madurai, Madurai - 625001.

மோட்டல்
கிண்ம
பு
சூரா

காலத்திற்கேற்ப புதுவகையான உணவுகள்

அறுசுவை உண்டு
காடி பல்காரங்கள்
குளிர்பானங்கள்
இனிய உபசரிப்பு

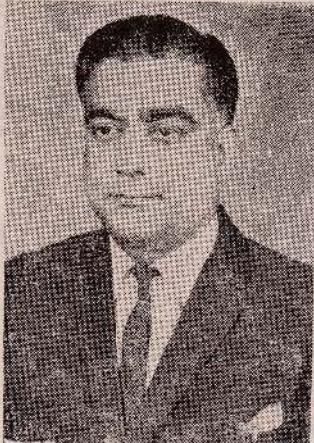

37, அமெரிக்கன் காலேஜ்
நியூ பிள்டிங்
அழகர் கோவில் ரோடு
(தேவர் சிலை சமீபம்)
மதுரை-625002.

எல்லும் நங்கள்
வருகையை மீண்டும்
ஏதிர்பார்க்கிறோம்.

With the best compliments from:

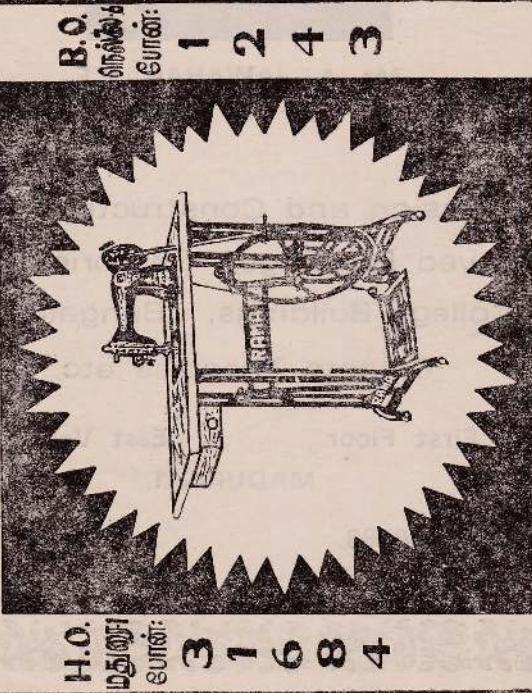
**Mr. A. JAWAHAR, B.E.,
F.I.E., F.I.V., F.I.S., A.M.I.E.T. (Lon)**

Design and Construction of
Multistoreyed Buildings, Factories, Churches,
College Buildings, Bungalows,
Cinema Theatres etc.

Phones : 22624 & 26083.

With the best wishes from:

OLYMPIC THEATRE TICKET OFFICE

OLYMPIC TRADERS,
271-A, WEST MASI STREET,
MADRAS-525 001.

PHONE: 31548

Dealers in :

- ◆ SANITARY WARES,
- ◆ ASBESTOS CEMENT PRODUCTS,
- ◆ G. I. PIPES AND FITTINGS,
- ◆ STEAM LINE PIPES AND FITTINGS,
- ◆ G. M. VALVES AND COCKS,
- ◆ C. I. PIPES AND FITTINGS
- ◆ AND ALL OTHER BUILDING MATERIALS.

சுகர்கள் சுப்பிரஸ்டீல்.

59-C, பேரவைக்குழுமத்தில், மதுகூரை.
கோட்டை: 183/2, பெண்ணத் தெநிப்பு, திருச்சூரும்பேலி-6.
40. முடங்கியாறு நோஸ், திருச்சிராஜாய்வு.

With best wishes

Please contact
For Prompt Service
and honest dealings

GUPTA SPORTS

5-A, Hayathkhan Sahib Street

Opposite to State Bus Stand

MADURAI - 625001.

All Sorts of Sports Goods Available

Phone: 25733

With Best Compliments :

ALEX AUTO ELECTRICALS

49, Petchiamman Padithurai Road

MADURAI-625001

All Kinds of
Generator for Buses and Lorries

Undertake at any time

With Best compliments from :

தமிழக

எண்ணெய்ப் பலகாரம்

தயாரிப்பு & விற்பனை நிலையம்

92, திருப்பரங்குன்றம் சாலை, மதுரை-11

தொலைபேசி எண் :

கடை : 33213 * இல்லம் : 31922

With the best Compliments from :

SATEES

STOR

BAKERS & CONFECTIONERS

USILAMPATTI. (S. I.)

PIN: 626532

கோல்டன் டு

காபி பார்

பள்ளிவாசல், கோரிபாளையம்,
மதுரை-2.

இரு பகல் எந்த நேரமும் சுவையான
சிற்றுண்டு, காபி, முதலியவைகள்
சிடைக்கும்.

“பாடு” இல்லால்

பெத்தேல் பில்டிங், டட்டி
மேலநிலைப்பள்ளி காம்பவுண்டு,
பஸ் ஸ்டாண்டு, திண்டுக்கல்.

வாழ்த்துக்கள் !

ஷ சென்பகம்
மெட்டல் ஹவுஸ்.

50, நெதாஜி ரோடு, மதுரை.

எவர்சில்வர், அலுமினியப்
பாத்திரம் பிரஸ்டீ பிரசர்க்கார்கள்
மற்றும் வீட்டு உபயோகப்
பொருட்கள் விற்பனை கூடம்.

Phone : 26622

With best compliments from
Metro Tailors

77-D Alagar Kovil Road,
MADURAI-2.

With best compliments from

THE MERCANTILE AGENCY

58, Town Hall Road,
MADURAI-625001.

SREE GANESH STORES

39, Town Hall Road,
MADURAI-625001

With the best Compliments from

Y.M.C.A.

MADURAI.

C.S.T. No. 7253 / 24-6-71
T.M.G.S.T. No. 400753 / 71-72

Telephone
26445

RAJARAJESWARI

ELECTRICALS

Dealers in ELECTRICAL GOODS

19, Town Hall Road,
MADURAI - 625001.

(Tamil Nadu)

With Best Compliments of:

UNITED SPORTS COMPANY

10, T.P.K. Road, West Gate,
MADURAI - 625001.

With Best Compliments from:

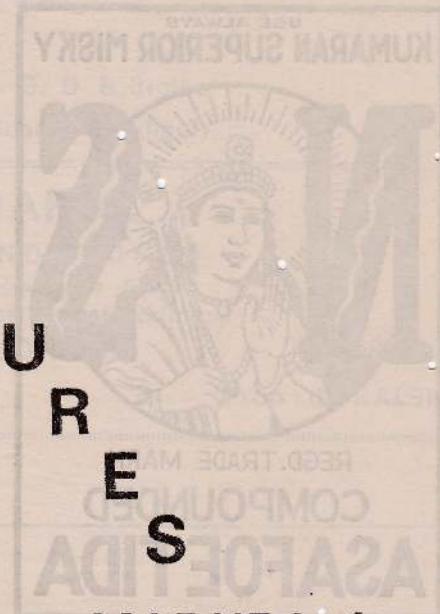
GOOD BOOK SHOP

162, East Veli St.,
Madurai - 1.

We stock:- Christian Literature, Children Books, General Books, Wall Texts, Church requirements, Greeting Cards for all occasions.

MAHESHWARI

F
U
R
N
I
T
U
R
E
S

196-1, East Veli Street, MADURAI-1.

Phone: 26643

- AUTHORIZED DEALERS FOR NELCO RADIOS,
- CALCULATORS,
- BUSH RADIOS,
- USHA FANS,
- GANESH FANS,
- VIRGO FOLDING CHAIRS,
- KRISHNA STEEL FURNITURE AND ALL TYPES OF HOUSEHOLD ARTICLES.

கூன்னிந்தியர்
உணவுக்கேற்ற முறையில்

தயாரிக்கும் :

N. S. குமரன்,
கபீரியர் மிஸ்கி பெருங்காயம்

கூட்டுறவு
சிறப்பு அங்காடுகளிலும்,
மற்றும்
ஸ்டோர்களிலும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்கள் :

N. S. முத்தையா & சன்ஸ்,
43, சித்திரகாரத் தெரு,
மதுரை-1.

SEASTIN

S
P
O
R
T
S

HOUSE

Chellappa Sebastian, B.A.
(Sale Proprietor)

Town Hall Road, MADURAI-625 001.

VISIT :

MADRAS TAILORING HOUSE

12. K. N. H. Building (Near Bus Stand)
DINDIGUL.

(Branch: ODDANCHATRAM)

Prop: S. M. ALI, D. G. G. D & Brother
(The Only Diploma Holder in Dindigul)

FOTO BHARAT

STUDIO AIR-CONDITIONED

Authorised Dealer for Photographic Goods
19 & 20, American College New Buildings,
MADURAI-625002.

Prop : D. BALSINGH

With best compliments from :

K. Velusamy Servai

Central & State P W.D. and Highways
Building Contractor.

25, Avvaiyar Street,
Narimedu,
Tallakulam P. O.,
MADURAI-2.

POPULAR

TAILORS

(Ladies & Gents)

27-A, American College Buildings,
MADURAI-625 002.

With best Compliments from:

VENUS Clock HOUSE

72-B, TOWN HALL ROAD, MADURAI.

Stockist: H.M.T. Watches

• CLOCKS

• ALARMS

Service Under Taken

With best compliments from

Best Deal in Footwear

M/s. ARASU FOOTWEARS
53 East Veli Street
MADURAI

M/s BHARATH FOOTWEARS
1 B Town Hall Road
MADURAI

With best compliments from

Shri. Cleo Machado

52, South Raja Street,
TUTICORIN

A decorative vertical border element consisting of a series of stylized, rounded, and textured shapes arranged vertically. The shapes include several elongated ovals at the top, a central teardrop-like form, a large U-shaped or heart-shaped cutout, and a final large, rounded, and textured shape at the bottom.

TAILORS

SUIT SPECIALISTS

22, American College Buildings

MADURA-625002.

*With the best
compliments from:*

S. G. JAYARAJ NADAR AGENCIES,

Authorised Dealers

AMBASSADOR

THREE

LAKSHMI 48

LAXMI 48

WHEELERS **SCOOTERS** **INDUCTION TRUCKS** **DRAGSTER AUTOMOBILE**

OUR ASSOCIATE CONCERN

SUDHA TRANSPORTS

VIJAY AGENCIES,
Area Stockists for
**(Addison Paints-Si
Ancillary Products**

C & M PRINTERS,

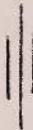
Kodaikanal.
(binding)

(Quality Printing and Binding)

THEATRE VIJAY,
Kodai Road.

Phone : 8214

For Printing Attractive Visiting
Cards, Fashionable Letter
heads, Invitation of all
kinds and Account
Books for Office
use

Please Contact :

DIOCESAN LENOX PRESS

PASUMALAI MADURAI- 625 004.

Neat & Prompt Service

For all your Requirements
in
PHOTOGRAPHY

PLEASE STEP IN :

BHARATH PHOTO EMPIRUM

94, West Masi Street, MADURAI-625 001.

Specialist in:

Phone : 22837

DOCUMENT PRINTING

Grams : EMPORIUM

AND

QUALITY D & W WORKS

Authorised Stockist for:

AGIL'S X-RAY CHEMICALS

திருமத்தூர் விளக்கன் அச்சகம் பகுமீல், மதுவா 625004